

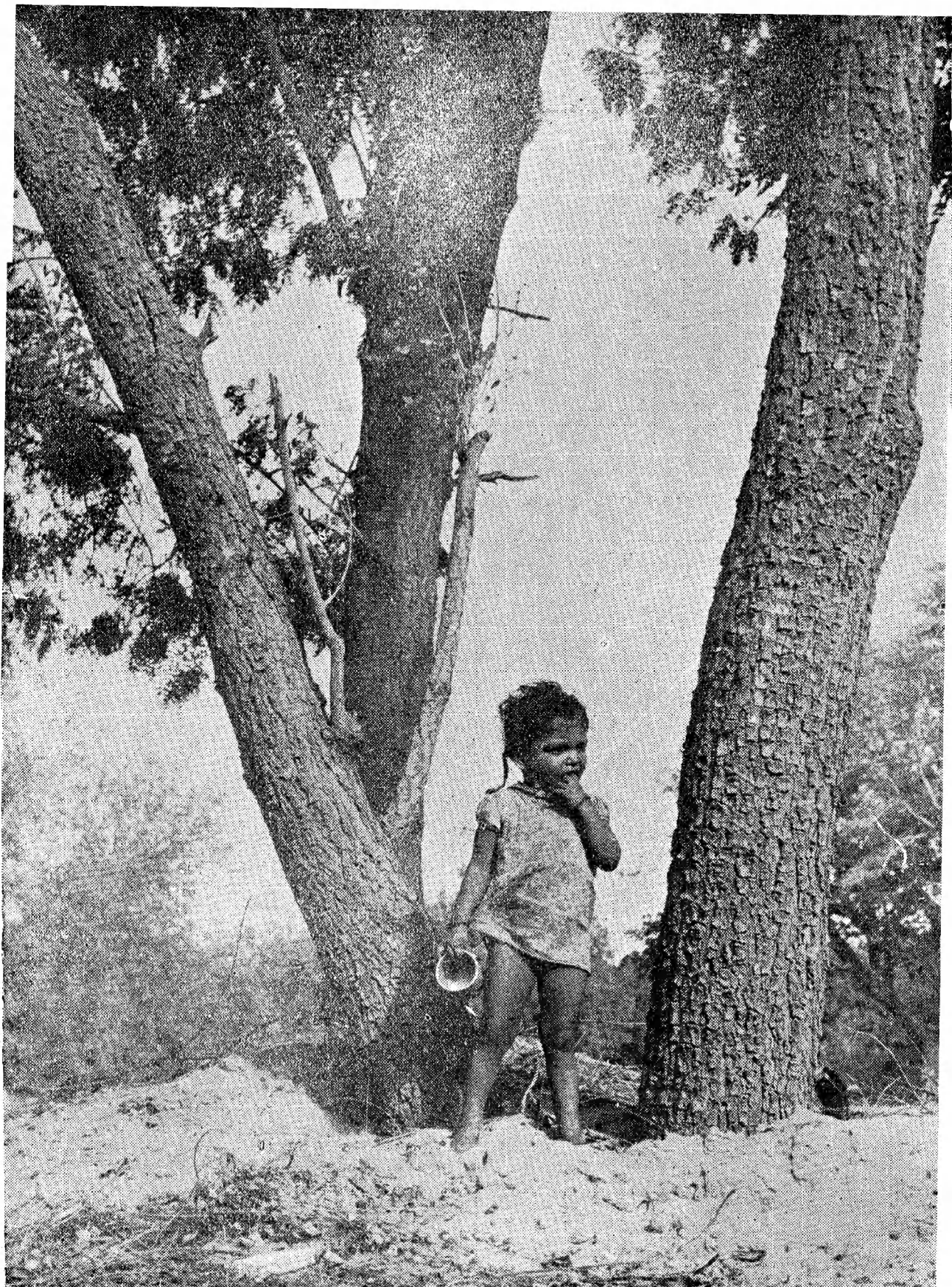
ఆంధ్రవత్సర

సంచిత్ర వారపత్రిక

జూలై
5-54

INDIA PATRICK HENDERSON

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 అ.

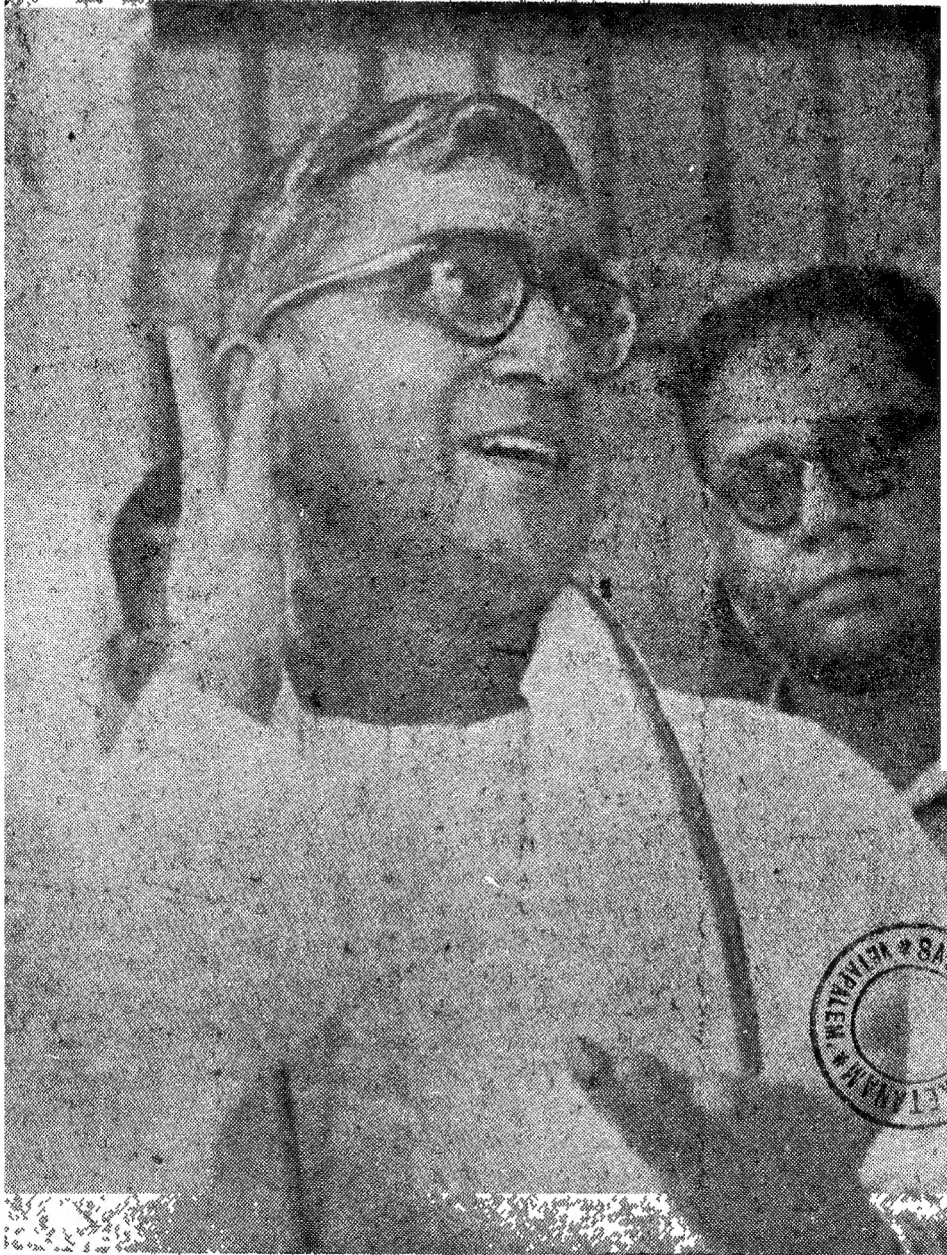
ఆంధ్రపత్రిక

సంపుటము 47
సంచిక 37
26.5-54

సచిత్రవార్తపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

జయం వైశాఖ బహుళ అష్టమి బుధవారం

“సంగీత జ్ఞానము భక్తి వినా
సన్మార్గము గలదే.....”

సంగీత గురించి గానం చేసినవారు క. ర.

న్యూస్ రీల్

తనివారం మే 1 :

—వి.సి.ల్ 28 నుంచి కొలంబోలో సమావేశమవుతున్న ఆగ్నేయాసియా ప్రధానులు అయిదుగురూ నేడు కాండ్రి (క్రిలంక)లో సమావేశమై ఇండో చీనా గురించి ఏకగ్రీవమైన తీర్మానానికి వచ్చారు. ఇండో చీనాలో వెంటనే యుద్ధం విరమించబడాలనీ, ఆసియాలో కమ్యూనిస్టు సంస్థలుగాని కమ్యూనిస్టుల సంస్థలుగాని జోక్యం చేసుకోరాదనీ ఏడు హెచ్చరిక చేశారు.

—కొరియా సమస్య గురించి జనీవాలో బిటన్, రష్యా, అమెరికా (ఫ్రాన్స్, చీనా, ఉత్తర కొరియా, దక్షిణ కొరియా ప్రతినిధులు రహస్య సమావేశం జరిపారు.

—టి బెల్ టో న్యూపారాడి సంబంధాలను గురించి చీనా, భారత ప్రభుత్వాల

మధ్య మదిరిన ఒడింబడిక ప్రైన శంతకాల జరిగాయి.

బుధవారం, మే 5 :

—ఆగ్నేయాసియాలో ఇండో చీనా ప్రాంత దేశాలమధ్య సమస్థిరతను ఒడింబడిక కోసం సన్నాహాలు సాగుతున్నవని అమెరికా అధ్యక్షుడు బుషన్ హోవర్ ప్రకటించారు. ఇండో చీనా విషయంలో అమెరికన్ విదేశాంగ కార్యదర్శి డల్లెస్ అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని సమర్థిస్తూ తనకు తెలిసినంతలో అమెరికాలో డల్లెస్ వంటి సమర్థుడైన కార్యదర్శి మరొకరు లేరని చెప్పారు.

—కర్మాయిలులో కొత్త అసెంబ్లీ భవనానికి ముఖ్యమంత్రి ప్రకాశంగారు శంకుస్థాపన చేశారు. ఈ భవనానికి ప్రకాశం హాలు అని నామకరణం చేశారు. ఇక రాజధాని ఇక్కడనుండి హైదరాబాద్ కు మారవలసిందేకాని మరో మజలీ ఉండదని సంతకరెడ్డిగారి సందర్భంలో అన్నారు.

—ఇండో చీనా యుద్ధానికి అమెరికన్ పైనితులను పంపించే ఆలోచన ప్రభుత్వానికి లేదని అమెరికన్ విదేశాంగ మంత్రి డల్లెస్ కాంగ్రెస్ సాయకుల సమావేశంలో తెలియపరిచినట్లు వాషింగ్టన్ వార్త.

గురువారం, మే 6 :

—ప్రత్యేక వివాహ కాశనం అనువర్తించే చట్టానికి వ్యతిరేకంగా కనీసం 21 పిళ్లూడాలని రాజ్యసభ నిర్ణయించింది. (వోటింగ్ విషయంలో సభ్యులకు పార్టీలు స్వేచ్ఛ నిచ్చాయి)

శుక్రవారం, మే 7 :

—77 రోజుల యుద్ధం అనంతరం వియత్ నామ్ లోని ద్విన్ బ్లిన్ శ్రుధుర్లం వియత్ నామ్ సేనలతో కలసింది (ఫ్రెంచి ప్రధానమంత్రి ప్రకటించారు).

—రష్యా నూచించిన యూరోపియన్ నమి రక్షణవిధానాన్ని అమెరికా, బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ ప్రభుత్వాలు నిరాకరించాయి.

—ఉత్తరాహ్లా మంగారి కాశన మహా పాకిస్తాన్ వాతీయ కాశనగా పాకిస్తాన్ రాజ్యాంగపరిమితి అమోదింది.

తనివారం, మే 8 :

ఇండో చీనాగురించి జనీవాలో తొట్టడి రాజ్యాలు (బ్రిటన్, రష్యా, ఫ్రాన్స్, అమెరికా, చీనా, వియత్ నామ్, వియత్ నామ్,

లాబోన్, కాంబోడియా) సమావేశం ప్రారంభమైంది.

—ఇండో చీనాను కమ్యూనిస్టులకు ఒప్పగించ గల యుద్ధవిరమణకుగాని సంధిగాని అంగీకరించరాదని అమెరికన్ విదేశాంగ మంత్రి డల్లెస్ వాషింగ్టన్ నుంచి హెచ్చరిక చేశాడు.

—భార్యాభర్తలు ఉభయాల అనుమతిపైనా విడాకులు పొందవచ్చు నని అనుమతిస్తూ ప్రత్యేక వివాహకాశనాన్ని రాజ్యసభ సవరణ చేసింది. సవరణ చేయబడిన విధంగా కాశనాన్ని రాజ్యసభ ఆమోదించింది.

—ఇండో చీనా సమస్య జనీవాలో కాంతియుతంగా పరిష్కారం కానిపక్షంలో ఇండో చీనా యుద్ధంలో ఇతర దేశాలు పాల్గొనక తప్పదని ఫ్రెంచి పైనికాధిపతి జనరల్ నెవార్ ప్రకటించాడు.

ఆదివారం, మే 9 :

—ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు జిల్లాలవారీగా నిర్ణయించబడగలవని ప్లానింగ్ కమిషన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు సర్క్యులర్ ద్వారా తెలియపరిచింది.

సోమవారం, మే 10 :

—ఆంధ్రరాష్ట్ర కాశనసభ వేసవి సమావేశం వాల్తేరు ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయంలోని టి. లక్ష్మీనారాయణరెడ్డి హాలులో ప్రారంభమైంది.

—హిందువుల వివాహాలు, విడాకుల చట్టంపైన ప్రజాసభ చర్చ ప్రారంభించింది.

—అణుశక్తి ఉత్పత్తికి అవసరమైన ముడిపదార్థాల ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాల అధీనంలోనే ఉండాలి కాని ఇతర సంస్థల ఆధిపత్యాన్ని అంగీకరించరాదని పండిట్ నెహ్రూ పార్లమెంట్ లో అన్నారు.

మంగళవారం, మే 11 :

—దేవాలయ, భర్తాదాయాల చట్ట శత రణకు బిల్లును ఆంధ్ర కాశనసభలో మంత్రి విశ్వనాథంగారు ప్రవేశపెట్టారు.

—రాష్ట్రాల ప్రసర్వకశక్తికరణ కృతార్థ ప్రభుత్వం నియమించిన ఫజల్ ఆలీ కమిషన్ మద్రాసులో విచారణ ప్రారంభించింది.

బుధవారం, మే 12 :

—తిరుపతిలో శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వకళాపరిమితు సెలకొల్పడాని కొక బిల్లును ఆంధ్ర కాశన సభలో విద్యాకాశ మంత్రి తట్టాభి రామారావుగారు ప్రవేశపెట్టారు.

—ఎంపైయ్ మెంట్ ఎక్స్ పేంజిలను కాశ్యతంగా స్థాపించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నిర్వహణకు ఒప్పగించాలని శివరావుకమిటీ నూతనలను నివేదిక తూర్తి పాతంలో హాలు

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

క్రిమిటి అంబలీ చేది

న్యూస్ రీల్—	2
కాలక్షేపం—	4
ఎండిన మొండికథాత్మకం—	8
చిన్న బోయిన చెప్పకట్టు—	11
అమ్మ చాలా మంచిది—	12
మంచి-చెడద—	28
భిన్న స్వరాలు—	27
పాలీడు - ఈగ—	30
కర్పూర ద్వీపయాత్ర—	32
నకిలీ నెకలేడు—	35
గోపిగాడి నామరహస్యం—	38
సినిమా—	44
విజ్ఞానవిధులు—	52

మంత్రి గిరిగాడు ప్రజాసభ సభ్యులకు అంద చేశారు.

—తిరుపతి విశ్వవిద్యాలయం గురించి ఆంధ్రశాసనసభ కౌన్సిల్ పార్టీ చర్చించింది. తీవ్ర అభిప్రాయభేదాలవల్ల ఎట్టి నిర్ణయం జరుగలేదని వార్తలు వచ్చాయి.

గురువారం, మే 13 :

—కొరియా సమస్య పరిష్కారానికి గాను జనీవా సభలో బ్రిటిష్ విజ్ఞాపకం మంత్రి ఈడెన్ అయిదు అంశాల విధానాన్ని సూచించారు.

శుక్రవారం, మే 14 :

—ఫజల్ ఆలీ కమిషన్ మొత్తం 90 మందిని విచారణచేసి మద్రాసులో కార్యకలాపం ముగించుకున్నారు.

—భారత భూభాగంలో అన్య ప్రభుత్వాల అధీనంలో ఉన్న ప్రాంతాలకు వార్షిక అట్రాంటిక్ ట్రేడ్ టర్నింగ్ పండ్లకు సెల్ ఫూ ప్రజాసభలో ప్రకటించారు.

—పార్లమెంట్ లో ప్రజాసభకు లోక సభ అనే స్పీకర్ సుప్లంకర్ నామకరణం చేశారు.

—భారతదేశంలో ఫ్రెంచి ఆక్రమిత ప్రాంతాలను గురించి ఫ్రెంచి, భారత ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు పారిస్ లో సమాలోచనలు ప్రారంభించారు.

—పార్లమెంటు సభ్యుల జీత భత్యాలను పెంచుకుంటూ ప్రజాసభ ఒక బిల్లు ఆమోదించింది.

—భారత ప్రభుత్వంలో కాస్మిక్ సంబంధ బాంధవ్యాలను గురించి జరిగిన ఢిల్లీ ఒడంబడికను కాస్మిక్ రాజ్యాంగ పరివర్తనానుబంధ పూర్తిగా అమలుజరుపుతూ రాష్ట్రపతి రాజేంద్ర ప్రసాద్ గారు ఆర్డర్ ఇచ్చారు.

—హైద్రాబాద్ బాంబు ప్రయోగాలు ఈ సంవత్సరానికి ముగిసినట్లు అమెరికా దేశరక్షణ శాఖ ప్రకటించింది.

—ఇండోచీనా గురించి చర్చ జరపాలని పట్టుబట్టిన ఫ్రెంచి సేనాల్ ఎనెంబ్లీలో ప్రభుత్వంపట్ల విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానం 2 వోట్ల తేడాలో పీగిపోయింది. (మే 6 వ తేదీన ఒక తీర్మానం పీగిపోయింది. అప్పుడు 49 వోట్ల తేడా.)

—అగ్నేయాసియా రక్షణ వ్యవస్థను స్థాపించడానికిగాను అమెరికన్ విజ్ఞాపక శాఖ సంప్రదింపు లింకా జరుపుకున్నదనీ, ఇండియన్, ఇండోనేషియన్ రాయబారులకు విడివిడిగా ఈ సమాచారం తెలియ పరచబడిందనీ వాషింగ్టన్ వార్త.

—ఇండోచీనా యుద్ధంలో కొన్ని దుర

తులపై అమెరికా ప్రభుత్వ జోక్యం కలిగించుకోగలదని అమెరికన్ ప్రభుత్వం ఫ్రెంచి ప్రభుత్వ ప్రతినిధికి తెలియపరిచిందని వాషింగ్టన్ వార్త. ఈ సందర్భంలో వాషింగ్టన్ లో సమాలోచనలు జరుగుతున్నాయి.

—ఇండోచీనా సమస్య పరిష్కారానికి వియత్ మిన్ నూచనలకు రష్యన్ విజ్ఞాపకం మంత్రి మాలటోవ్ కొన్ని సవరణలు సూచించారు.

శనివారం, మే 15 :

—శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వకళాపరిషత్తు బిల్లును ఆంధ్రశాసనసభ సెలెక్ట్ కమిటీ పరిశీలనకు ఒప్పగించింది.

—పంజీట్ సెల్ ఫూ విజ్ఞాపకం విధానాన్ని లోకసభలో వివరించారు.

—తిరిగి ఇండోచీనాలో అమెరికా ప్రైవేట్ సహాయం ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం కోరినట్లు వాషింగ్టన్ వార్త.

—ఆంధ్రమంత్రివర్గపక్షాలన్నీ కలిసి ఒక పార్టీని నెలకొల్పాలని వివిధపార్టీల సభ్యులు నిర్ణయించారు.

ఆదివారం, మే 16 :

—ఫ్రెంచి ఇండియాలో ఫ్రెంచి అధికారంనుండి విడివడిన ప్రాంతాల పరిపాలనకై అక్కడి నాయకులు ఒక కాన్ఫరెన్స్ పాపించారు.

—రాష్ట్రపతి ఉత్తరువు ఇచ్చినంత మాత్రాన కాస్మిక్ గురించి ఐక్యరాజ్య సమితికి భారత ప్రభుత్వం ఇచ్చిన వాగ్దానాలను పాటించరని భావించకూడదని పండిట్ సెల్ ఫూ ప్రకటించారు.

—ఇండోచీనా సమస్య పరిష్కారానికై జనీవాలో తొమ్మిది రాజ్యాలు రహస్యసమావేశం జరిపాయి.

సోమవారం, మే 17 :

—ఆంధ్రశాసనసభ స్పీకర్ పై అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించడానికి కనీసం 50 మంది సభ్యులైనా కోరుకున్నట్లు తేచి నిలబడితేగాని సభ అనుమతి పొందినట్లవడనే కారణంపైన వాగిరెడ్డి మరికొందరు తెచ్చిన తీర్మానాన్ని డిప్యూటీ స్పీకర్ త్రోసివేశారు.

—ఆస్ట్రేలియాలో కమ్యూనిస్టుల గూఢ చర్యలను గురించి రాయల్ కమిషన్ విచారణ ప్రారంభించింది.

—జనీవా సమావేశం ఇండోచీనాలో యుద్ధవిరుగుణను సాధించగలిగినట్లయితే భారత ప్రభుత్వం అక్కడి కాంతి భగ్నం కాకుండా కాపాడానికి సమ్మతించవచ్చునని అమెరికాలో భారత రాయబారి జయల్. మెహతా ప్రకటించారు.

—జనీవా సమావేశం అట్రాంటిక్ టేబుల్

(గిరి-వ పేజీ చూడండి)

కేశంను కేశ సౌందర్యాన్ని
కాపాడు ఔషధము

కేశవర్ధనిని

ఉదయాన్నే
ఉపయోగించు
టచే చుండును
పో గొట్టి దిన
మంతా ప్రకాశవంతముగా ఉంచును పవిత్రనంనుంచి
వాడి జీవితమంత కేశసౌందర్యం పొందండి. యిక
తలలో దురద పుట్టదు. కేశాలు రాలదు. అకాలంలో
నెరియుటమాన్వి, కేశములకు ఆరోగ్యం చేకూర్చుండి.
కేశవర్ధనితో కేశములను వృద్ధిచెయ్యండి.
కేశకులతకు. నువాసనకు షాంపూ వాడండి

కేశవర్ధని అ. 14, షాంపూ అ. 14, పోస్టేజీ అదనం. అన్నిచోట్లా లభిండును.
కేశవర్ధని ప్రాడక్టు. కోయంబత్తూరు.

కాలక్షేపం

చేత నమ్ములు వీడ, చేతనమ్ములు వీడే నన్నట్లయింది. ఇదంతా, యీ అర్జున విషాదావస్థ అంతా, ఎందుకు ఏర్పడింది అంటే, ధర్మమార్గం ఏదో తెలియక పోవడంవల్ల ఏర్పడింది. అశ్రీబా లెక్క (వీజగణితం)లోని లెక్క) ఎల్లా చెయ్యాలో పరీక్షలో తెలియక తికమకపడుతున్న విద్యార్థికి ఒళ్ళంతా చెమటలు పోసినట్లుగా అయింది. అశ్రీబా లెక్కవల్ల కలిగే గాబరా కంటే ఎక్కువ గాబరా ఆ గాండీవి గాబరా అని గ్రహించాలి. ధర్మమార్గం ఎదో తెలియక తికమక పడడమే మానవుని జీవితయాత్రలో ఉన్న వడిడుడుకు నడక గొడవ అర్జున విషాదంలో కలిగిన తర్జన భర్జన ప్రతి మానవుని జీవితంలోనూ అంతర్నిర్మితంగా ఉంటూనే ఉంది. అయితే, అర్జునుడు అనే అద్భుత శాలికి విశ్వరూపం చూపించి, “ధర్మమార్గం ఇదిగో!” అని చూపిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు లభించాడు. “తారక మంత్రము కోరిన దొరకెను, ధన్యుడనైతినిగా” అని అర్జునుడు ఆ సమరరంగంలో అప్రతిప ప్రతాపుడై, సమరనిశ్చంకుడై ధర్మప్రతిపాపనార్థం ధ్వజమెత్తి విజయుడైనాడు. భారతయుద్ధం అంటే “ధర్మవిజయం” అని నిరూపించాడు. అనాటి మహా “జయం” అంటేనే “మహాభారతం” అని అన్వయించింది లోకం. మహాభారతయుద్ధం మూలంగా మనకు లభించింది విమలంబే అర్జునునకు శ్రీకృష్ణుడు బోధించిన “భగవద్గీత” అనబడే ధర్మోపదేశం.

భారతదేశ స్వాతంత్ర్యంకోసం భారతీయులలో కాంగ్రెసుపక్షవలంబు లందరూ ఏకమై సత్యాగ్రహసమరం చేశారు. ఈ భారతీయులలోనే కొన్ని పక్షాలవారు కొన్ని వర్గాలవారు ఆనాడు యీ స్వాతంత్ర్య సమరానికి వ్యతిరేకులై ప్రతికూలులై నిలచి ఉన్నారు. జస్టిసుపార్టీవారు వ్యతిరేకులైనారు. ప్రభుత్వోద్యోగులు వ్యతిరేకులైనారు. మన భారతీయ పోలీసుభటులే మన కాంగ్రెసు

జులై 1954 సంచికనుంచీ ప్రచురణ

అభిసారిక
సచిత్ర విచిత్ర మానవత్రిక
ఎడిటర్ : ధనికొండ
వివరాలకు : అభిసారిక కార్యాలయం
4, బాబు మొదలి వీధి, మద్రాసు-17.

“గూరుతర పర్యతాగ్రమున నుండి నృథంబగు రాతిమీద న త్వరముగ దెల్లి కాయము హతంబుగ జేయుట మేలు; - గాలిమే పరికార వాత శరీడుట బాగు; - చూతాశనమధ్య పాతమున కరసుగు; - జూదశీల గుణ వర్జన మర్హముగాదు చూడగ న-”
తల్లి ఎత్తయిన పర్యత శిఖరమునుండి కరినమయిన రాతిమీద వేగముగా దుమికి శిరీరమును హతంజేయడం మేలు; - లేదా సర్పముయొక్క నోటిలో చేయిపెట్టుట నుంచిది; - లేదా అగ్నిమధ్య పగుట నుంచి - కాని నీతిమార్గ ప్రవర్తనను విడిచి పెట్టుట మాత్రము వివిధముగా ఎంచి చూచి నప్పటికీ యోగ్యము కాదు.
నీతిమార్గముయేదో ధర్మమార్గము ఏదో తెలిసికొనడం ఎల్లభవైన పనికాదు “ధర్మగతి కలియంచు నడక” వంటిది. “అమనవున జ్ఞాతిసోదరులైన కారవులుగ్నూ బారి అనుచరవర్గముగ్నూ కత్తులు కట్టారు లతో నిలువబడియున్నారు. గురువులైన పూజ్యులైన భీష్ముచార్యులు, ద్రోణా

చార్యులు, కృపాచార్యులు నిలువడి యున్నారు ద్రోణాచార్యులవారే ప్రత్యక్షంగా, అత్యంత శ్రద్ధాసక్తితో విలువ లేని విలువెడ్యలోని పలు రహస్యాలు నాకు నేర్పి, గురువును మించిన శిష్యుణ్ణి గా నున్ను చేశారు అటువంటి మహామహులైన పూజ్యులగు గురువులమీదను, జ్ఞాతిసోదరుల మీదను బాణావర్షాలు కురిపించి వారి ప్రాణాలు తీయడం ధర్మమేనా? ఇది

దాసు వామనరావు

రాజనీతియేనా? లోకము మెప్పునా? తిగునా? న్యాయమగునా? అని ఆనాటి ఆహవరంగములో అర్జునుని మనస్సు తలలడిల్లిపోయింది. చేతిలోని ధనుర్బాణములు క్రింద పడిపోయినాయి. మనిషిని అధైర్యం ఆపేశించింది. కాళ్లు చేతులు పట్టు తప్పి నట్లుగా ప్రంభించి పోయినాయి. మనిషిలో నుంచి చేతనం వీడిపోయినట్లయింది. చేతిలోని ఆ ముక్కులు కూడా చేజారి నవి.

ప జి క ర
(అ దు ని క క య క లు)
ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం. బలమే ప్రాణము—
వజీకర యీ రెంటిని యిస్తుంది కమ్యుతగనంత క్రమముగా బలహీనం చూపుచుండవలెను, బుద్ధిమంద్యం, పగిరా జబ్బులవ. పూర్తిగా పోగొట్టును అన్ని రకముల వీరసములకు, పాదరణ వరముల బలహీనతకు అడ్డు తంగా గుణము వీర్యులవలన దీనికి పోటీమరొకటిలేదు

మలబార్
ఆయుర్వేదిక్ స్టార్స్
107-108, బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1
ఫోన్-4116

నాయకులపై లాటిచార్జీలు చేశారు. అటు వంటి సందర్భంలో ఒక పోలీసు ఇవన్నెక్టరు తన ముట్టుకాళ్ళక్రింద మరొక భార తీయని ప్రోక్కడంలో వింత లేదు. అప్పుడు ఆ పోలీసు ఉద్యోగి తాను మహా

యోధుడనని గర్వించి ఆపని చేశాడు. తన పోలీసు ఉద్యోగ ధర్మములను తాను సక్రమంగా నిర్వహించడమే సవ్యమని దివ్యమని భావ్యమని ఎంచి సత్యాగ్రహాలను పీడించాడు. కాని, అతడు చేసింది నీతి

మాలినపనియని అంతరాత్మలో నైన రవ్వంత చింతించలేదంటూ రా? అతని మాట కూటికి, నిజదారసుతోడర పోవడమే జీతబలైయలనిచ్చేది ఉద్యోగం. జీవిత సౌఖ్యం యిచ్చేది నైసా - ఆ నైసా లో

త్వరగా నురగను తెచ్చు సన్లైట్ బాద కుండ తెల్లగాను మరియు ప్రకాశవంతముగాను ఉతుకును

"మేస్టారు, నేను పొగలైన పిల్లనని చెప్పుచున్నాను. అది ఎందువల్లననగా. తల్లి నా ప్రాక్ లను సన్లైట్ సబ్బుతో తళతళమని మెరయు సంత తెల్లగా ఉతుకును. సన్లైట్ యొక్క చాల ఎక్కువ మీగడవంటి నురగ త్వరగా, సులభముగా, బాదకుండా, మరినమును బయటకు తరిమివేయును."

"నేను నా క్లాసులో మిక్కిలి మనోహరమైన పిల్లను. సన్లైట్ ఉతుకుట నారంగు ప్రాక్ ను ఎంత ప్రకాశవంతముగా ముందునో చూడండి: సన్లైట్ బిట్టలను పాటు చేయకుండా అవి ఇంకా ఎక్కువ కాలమును బయటకు పహాయపడును."

సన్లైట్ సబ్బు

బట్టలను కాపాడును, శ్రమను తగ్గించును, పుద్బును తగ్గించును

సాహిత్య

తొలిపలం

కాలక్షేపం

నిజాఉంది. ఆనిజాలోనిమనిషి నిజాదునివలె ప్రవర్తిస్తాడు. చిక్కతూటగా చిత్తుగా త్రాగి త్రేచేట్టి నవానికి ఆ నిజాలో అద్భుత విషాదం ఎప్పుడూ కలుగదు ఈ కాలంలో యుద్ధరంగంలోని ఏదైనా కోటలోగాని నగరంలోగాని, శత్రుశిబిరంలోగాని అతిసాహసంగా చొరబడి; తుపాకీ ముసలకున్న సన్నులలో శత్రుసైనికులపై, కలియబడి ఒకరి నొకరు పొడుచుకొనుచు సరుకుకొనుచు సంకులనమరం చేయవలసిన సందర్భముతో, ఉక్కుముక్కలవంటి సైనికులను ముందుకు

ఉరికిస్తారు. వాళ్ళనే “షాక్ బ్రూపు” అంటారు. వాళ్ళు యమవీరులు ముందడుగు నేస్తే విడుగువలె మీద పడ్డారు. వీళ్ళు ముందుకుపోయేటప్పుడు “అశ్వరథ” అని దూకుతారు. వీళ్ళకు ఆ సమయంలో శివమెత్తి నట్లుగా బాగా వీరావేశం కలుగుటకోసం ఆ సోల్దరులచేతముందుగా సారాయి తాగిస్తారు. ఆశ్చర్యమిద క్రిందుమీదు తెలియకుండా ముందుకు దుముకుతారు. ఇదంతా యుద్ధ తంత్రం - ధర్మాధర్మవివక్షణ జ్ఞానం అటు వంటిసందర్భంలో ఎంత తక్కువైతే అంత

మంచిది. యోధుడైనవాడు, సమర రంగంలోకి వచ్చిన తర్వాత “నేను యీ యుద్ధం చేయను - ఇదంతా అధర్మ యుద్ధంగా అక్రమయుద్ధంగా వాకు కన్పిస్తోంది” అని వాదించి తనవారితో విడిదై వించక భేదించినట్లయితే వెంటనే అటు వంటివానిని యుద్ధరంగంలోనుంచి వెళ్ళి పోనివ్వరు సైనికాధికారులే అప్పటికప్పుడు తుపాకీ పేల్చికొట్టి చంపివేస్తారు నిజంగా అర్జునుడు చేసినవనిని, ఆ రణరంగంలోని మరొక సైనికుడుచేసి అర్జునవిషాదమును తాను కూడా అనుకరించినట్లయితే, కురుక్షేత్రంలో మాట ఎమోగాని, ఏ కొరియూక్షేత్రంలోనైనా అయితే, అప్పటికప్పుడే అతని సైనికాధికారి బంధువు బాగుచేసి, దర్జాగా నిలువబడిన సోల్దరును నిర్ణయించేసేవాడు. ఇంగ్లీషులో సోల్డర్ అంటే సైనికుడు అని అర్థం. (Soul) అంటే ఇంగ్లీషులో అత్ని అటువంటి సోల్దరు ఆ సందర్భంలో సోల్ జారిని సోల్ జరు అవుతాడు.

అయితే, సోల్దరు అయినవాడు యుద్ధం వచ్చేముందు కూడా “యీ యుద్ధానికి నేను రాను” అని భీష్మించడానికి అవకాశం లేదు అటువంటి ధిక్కారం చేస్తే అది అధికార ధిక్కారం అంటారు. సిపాయిల తిరుగుబాటు అంటారు శత్రు ధర్మం అంటే అటువంటిది. అదివరకు యుద్ధంలేని కాలంలో అనేక సంవత్సరాలుగా ప్రభుత్వముయొక్క జీతబత్తెములను స్వీకరించి, హాయిగా ఆరగించి, యుద్ధం వచ్చేసరికి “మేము రాం! - మేము రాం!” అని నేనాధిపతికి “ఓ! రాం!” అంటే, నేనాధిపతి సహించడు అతని చేతిలోని రివల్యరు వారిమీద “ఛాం! ఛాం!” అంటుంది వెంటనే. యుద్ధరంగంలోకి నేనలను నడిపించుకొనివెళ్ళి, ఆ సేనలను నమ్ముకొని యుద్ధం సాగించవలసి ఉంటుంది. అటువంటి సమయంలో ఆ సేనలోని సైనికుడు ఎవడైనా నేను శత్రువుల మీద తుపాకులు కాల్చను అని ఎదురు తిరిగినట్లయితే, వాడు వెంటనే రోజ్ డ్రోహి అవుతాడు వాడు శత్రు సైనికుల పక్షంకూడా చేరవచ్చు.

గడచిన మహాసంగ్రామంలో నార్యేవేశం మీదకు హిట్లరుయొక్క జర్మను సేనలు దిండ్రయాత్ర సాగించినప్పుడు నార్యే ప్రభుత్వ నేనాధిపతియైన క్విస్సింగ్ అనేవాడు జర్మనుల నేదిరించి యుద్ధం చెయ్యడం మానివేశాడు. జర్మనుల పక్షమునకు తన సేనలు తిరిగి పోయేటట్లు చేశాడు తాను తెల్లజెండా ఎత్తి “వెళ్ళండి కోటలోకి” అని జర్మనులకు ఆకుపచ్చ, జెండాకూడా చూపించాడు.

“క్విస్టింగ్” పేరు స్థిరంగా ఆంగ్లభాషా నిఘంటువులో ఆచంద్రతారార్పణమై యింది. వాక్యజ్ఞాన్ని జర్మనులకు వాస్తవ గతం చేసిన దేశద్రోహి యీ “క్విస్టింగ్” అనే కళంకము, కడిగినా పోని కళంకము, పుట్టుమచ్చవలె ఏర్పడింది అతడు అదివరకే అనేక సంవత్సరాలనుంచి జర్మను ప్రభుత్వపు ద్రవ్యం రహస్యంగా తింటూ ఉన్నాడనినీ, అందువల్లనే అటువంటి యుద్ధసమయంలో, అటునుంచి యిటు తిరిగి దేశాన్ని శత్రువుల కధీనము చేశాడనినీ, వార్తలు విస్తరించాయి లోకమును మాయటకు మూకుడున్నదా? అతనికి అంత ద్రవ్య దాహము లేకపోలే ఇంత దేశద్రోహం ఎందుకు చేస్తానన్నారూ ఆ ద్రవ్యం తిన్న వాడు అదిభావ్యం అని ఎంచి ఆపని చేశాడు. హిట్లరు సామ్యుతిని, హిట్లరును ఆ సమయం లో ఎదిరించి ద్రోహం చేయడం వ్యాయం కాదని ఆ రణభోరణి అనుసరించాడు. అయితే, అంతకుపూర్వమే వాక్య ప్రభుత్వ సామ్యు కూడా తిన్నాడు. కాని వాక్య ప్రభుత్వానికి ద్రోహం చేశాడు. అటువంటి క్విస్టింగులు మానవలోకంలో, జీవితం అనే నిత్యకృత్యసంఘర్షణలో, ఎంచి చూచినట్లయితే, లోక్కలకు మిక్కిలిగా ఉంటారు.

ప్రభుత్వం సామ్యు తింటున్నాము గనుక సర్కారువారి ఉప్పు (నమ్మక) తింటున్నాము గనుక, సర్కారువారు చెప్పినపని చేసితిరాలి అని నాదిస్తారు కాని, తాము తినే సామ్యు ఎవరిది? అనే విషయం మరింత మధించి శోధించాలి. ప్రజల సామ్యును ప్రభుత్వం వనూలు చేసి ప్రభుత్వోద్యోగులకు జీత బత్తెములక్రింద యిస్తోంది కనుక, యీ ఉద్యోగులు స్వీకరించేది, అనుభవించేది ప్రజల ద్రవ్యం - కాబట్టి ప్రభుత్వోద్యోగులు ప్రభుత్వానికి ద్రోహం చెయ్యకూడదనే విషయంకంటే, ప్రజలకు ద్రోహం చెయ్యకూడదనే విషయం ప్రతి నిమిషం ప్రతి ఉద్యోగి ప్రత్యక్ష ప్రతి ప్రమాణంగా మననం చేయాలి. ఆగిగంగా మననం చేసిన యోగి ఆసలైన ఉద్యోగి. ఆ మననం, ఈ భావం లేని ఉద్యోగిలో ప్రభావం అభావం. ఈ సత్యం గ్రహించని అధికారులు ప్రజలకు అధిక ఆరులు.

ఈనాడు అవినీతిని లందగొందితనమును మున్పించవలెననే మాటలు బాహుళంగా వినిపిస్తాయి కాని, చాటుమాటుగా సాగే అవినీతి, ఆ శిబ్దములకు ఆ నివాదములకు ధియపడి పారిపోతున్నట్లుగా కన్పించదు. అనేక అశీసులలో ఎలుకలు పందికొక్కులు ఉన్నాయంటారు. కర్నూలులోని ఆంధ్ర

“రాగబంధము”

ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో యిటీవల చివర వరకు కూడా తామపాము కూడా నిర్భయంగా నివాసం ఏర్పరచుకొంటే దానిని సంచారించడం సంభవించింది. ఎక్కడ ఉండే జీవరాసులు అక్కడే బ్రతుకుతూ ఉంటాయి. “వంటయింటి కుందీ తిడి ఎందు బోగలదు?” అన్నట్లుగా అనేకములైన వంటయింటి కుందీలు ఒంటరిగానో, జంటలుగానో తమకు చిక్కినది మెక్కుతూ ఉంటాయి అయితే, “అవినీతిని నిర్మూలించాలి” అనే నివాదములకు కుందీకు భయపడి పారిపోగలవా? అనేది అనుమానం.

కడుపునిండా తిండి లేకపోతుంటేతనే, ఆకలిబాధచేతనే జంతుశాలలలో ఒక జంతువును యింకో జంతువు స్వాహాచేసి ఆరగిస్తోంది. చిన్న చేపను పెద్దచేప మింగు

తోంది. పెద్దచేపను తిమింగిలము మింగుతోంది. ఈ విధంగా మింగడం అభినీతి అంటామా? నీతి అంటామా? అధినీతి లేని జంతురీతి చెట్టమీది బామకాయ ఉడత కొట్టేస్తుంది. అది దొంగతనం కాదు. బాహుళంగా తింటుంది. నిర్భయంగా ఆరగిస్తుంది. దానికి ఆ కొమ్మమీద కూర్చుండి తిన్నచేసంపాదన. ఆ ప్రసంపాదన కాకుండా నేరేక్రింది సంపాదన అనేది లేదు. కాని, ఉద్యోగులకు క్రింది సంపాదన కాకుండా ప్రసంపాదనకూడా ఉన్నట్లయితే, ఉడతలతో ఉపమానం చెప్పడం ఉడతలకే అవమానం. శ్రీరాములవారు మెచ్చి మెచ్చి క చేసిన ఉడత లవి. కాని, ఉద్యోగుల కదినీతి

(రీ-థ్ చేత చూడండి)

[1940 లో 'ప్రాణ' రచించిన పద్యాన్ని సుసరించి, 'ప్రాణ' యే రచించిన రేడియో రూపకం.]

[పడక కుర్చీలో నడుం వాల్చి సోమేశం పగటికలులు కంటూ వుంటాడు; వక్కనే గడవని తల ఆనుకుని అతని భార్య రాజ్యం కునుకు తీర్చుతుంటుంది:]

సోమేశం:

ఇది యెండిన మొండి మధ్యాహ్నం
మది యెండిన బండ మధ్యాహ్నం
కూర్చి మండిన యెండు మధ్యాహ్నం...
మట్టి గోడమీది కొబ్బరి మట్టలు
అడే పల్లని జాడల సడుమను
మట్ట మధ్యాహ్నపు తెల తెల్లని
కదిలే యెండు పొడలు.....

గదిలోపల కలగా వెలుతురు—

ఈజిప్టులో నా నీడకలతలు—

గోడమీద గొలుసుల బొమ్మలు.....

[గోడమీది గొలుసుల బొమ్మలలో తన పొద్దుటి అనుభవాలన్నీ నెమరుకు వస్తాయి - సోమేశానికి]

బాబయ్య: ఎంతకాలమూ ఒకళ్ళమీద ఆధారపడి నెట్టుకు పో దా మ ను కుం లే ఎన్నాళ్లు సాగుతుందిరా అబ్బాయ్? ఎన్ని సార్లు చెప్పనూ నీ ఖర్చులు తగ్గించుకోవచ్చునీ- నీ ప్రాణాలు నేలమీదకు దించుకోవచ్చునీ...

సో: (స్వగతం) ఖర్చులు తగ్గించు కొనుంటాడు బాబాయ్. ఊహలు నేల మీదకు దించుకోవచ్చుంటాడు బాబాయ్. రాబడే లేనివాడికి తగ్గించుకోడానికి ఖర్చు లేంపుంటాయో? ఆకలే కరువైన వాడికి ప్రాణ లేంపుంటాయో. అది ఆలోచించడు బాబాయ్. అదై పంప కాపురంలో ఆలో గాల్లు నిల చెట్టు కోడానికే ప్రాణా యాదుమై పోతుంటే ఖర్చులు తగ్గించుకుని కార్పణ్యం చూపించ మంటాడు బాబాయ్.

బాబాయ్: ఎరుగున్న జమీందార్ స్నేహితుడికి సిఫార్సు త్రరం ఇచ్చి ఉద్యోగం ఇస్తాడు చూసిరారా అంటే, ఏంచేకాపురా సోమేశం?

సో: (స్వగతం) ఎంత జమీందార్లైనా- కష్టపడి చదివి గ్రాడ్యుయేట్ అనిపించు కున్నవాడికి, ఏవో ప్రాణాలూ, ఆకాయాలూ,

కవితా ధోరణులూ ఉన్నవాడికి ఏ ప్రైవేట్ కాలేజీ పనో చూపించాలిగాని, గుమాస్తా పని చేస్తావా నువ్వు- ప్రైవేట్ మార్కెట్ పాండ్లా తెలుసునా, ఇవేమీ చెయ్యలేక పోతే మోటార్ కార్ మేకానిక్ జమీన్దారా తెలుసా? కార్లు కడగడం తెలుసా? అని ఇవన్నీ అడిగితే ఒళ్ళుమండదూ మరి?

బా: పనికి బద్దకం, పొగరుమోతనం ఉండేవాడికి రమ్మని ఉద్యోగం ఎవడిస్తాడు? నీ కర్మ అంతేలే

సో: (స్వగతం) అంటాడే కానీ, ఏమిటి - నీ యింట్లో బియ్యం వున్నామా? డబ్బేమైనా ఖర్చుకి కావాలా? మొగం పేలేసుకొని ఏం వచ్చేవు? మీ ఆవిడని తీసు కొచ్చావు గాదేం. తమ్ముడూ చెల్లెలూ కులాసాగా చదువుకొంటున్నారా. అనేమీ అడగడం తనంతట తనకి తోచిన తోచదు బాబయ్యకి.

బా: ఏమిరా ఏమిటి? ఎందుకు వృథా ఆలోచనలు? మిట్టమధ్యాహ్నం అవుతోంది. అది నీకోసం కనిపెట్టుకు నుంటుండేమో వచ్చు.

సో: నాకోసం కనిపెట్టుకోదు - డబ్బు కోసం.

బా: అదిగో వెధవమాటలు నేర్చేవు వెధవమాటలు. ఈ చదువుకున్న దానికి ఫలితం ఇదే. అదేమో నీకోసం కనిపెట్టుకుండదు - డబ్బుకోసం కనిపెట్టుకుంటుంది - అలాగే నువ్వు నాకోసం రాలేదు. నా డబ్బుకోసం వచ్చావు అంతేనా?

సో: (డ్రగ్గతికతో కళ్ళనీళ్ళ పర్యం తమూ అయి) మన సంబంధాలు అంటే అనుకుంటాను, బాబాయ్. ఆ డబ్బు ముడి విమాత్రం బెసికేనా మన సంబంధాలు ఉండి లేనట్టేనేమో.

బాబా: అంత ఉండి లేనట్టుండే సంబంధాలకోసం ఎందుకీ పాకులాట, వెధవ చేపుళ్ళాటనూ. వన కిచ్చిందో ఇచ్చాను. నీ విశ్వాస సూతుకత్తానికి నే నీకమీద ఇయ్యబోయేదేమో లేదు వెళ్ళు.

సో: (ఉద్యోగంతో) వెనకిచ్చిందాని కల్లా అప్పుగా పత్రం రాయించావుగా

బాబాయ్. అలాగే మరీ కొంతే మై నా ఇచ్చి - పత్రాన్ని పెంచుతావేమో అని.

బా: పత్రాన్ని పెంచుతాను నువ్వు తేరగా తీర్చే మొగాడివని, అప్పుగా పత్రం రాయించానని, అప్పుగాను, చెప్పా చ్చాడు. అప్పునగా ఇయ్యవలసిందియన గారికి. ఇప్పుడు చేతులో నీ కియ్యదాని కేమీ సిద్ధంగా లేదు వెళ్ళు.

సో బాబాయ్ ..

బా: చర్చనోయ్ - వెళ్ళంటే వెళ్ళు - నేను త్వరగా సిథిలోకి వెళ్ళాలి.

డ్రైవర్: కార్ రండి సార్.

సో: (భిన్నుడై) బాబాయ్, నువ్వే దోవని వెతుకున్నావ్?

బా: మీ యింటి దోవని వెళ్ళటంలేదు, కార్ స్టార్టు చే డ్రైవర్.

[కారు స్టార్టు అయి వెళ్ళిపోతుంది. ఎలక్ట్రిక్ హోస్టల్లో కాన్స్టేబుల్ అవుతూ మునిసిపాలిటీ క్రాను మోత ఒక అరనిముషమో ముప్పావు నిమిషమో వినపడుతుంది]

బిచ్చగాడు: బాబూ ఒకకానీ ధర్మం ఇప్పించండి - మీ కానికి మొక్కుతాను - ఒక కానీ ధర్మం ఇప్పించండి బాబూ - మీ కానికి మొక్కుతాను - ఒక కానీ.

సో: ఉండు ఉండు - వదులు వదులు - కాలు వదల వేంఖర్క అసలే తెగిపోయిన చెప్పూ కాళ్ళొడ్డుకుంటూ వస్తుంటే యీ దరిద్రుడి కాలే దొరికిందా నీకు పట్టుకోడానికి?

బి: (ఏడుస్తూ) అయ్యబా బయ్య బాబూ. ఆలా అనకండి బాబూ - మీరు దరిద్రులేంటి బాబూ. గర్బదరిద్రుణ్ణి నేనేనండి - పొద్దుణ్ణించి ఒక్క బాబోక్క కానీయియ్య లేదు. మీరయినా ఇయ్యండి బాబూ. ఒక్క కానీ ధర్మం ఇప్పించండి - మీ కానికి—

సో: (ఎగిరి గంటేసి) అదుగో. ఇదే నీక్కాదూ. అలా కాలుపట్టుకోకు, నీకు పదివేల వసుస్థూరాలు. నే నీప్పుడు నీకు బిచ్చం వేసే పరిస్థితిలో లేను, నన్ను వేధించకు.

బి: ఎందుకు బాబూ. ఆ తప్పించుకునే మాటలు? సిరిగల మా రాజు మొహం తెలీదా? బాబూ - ఒక్క కానీ ధర్మం ఇప్పించండి. బటానీలో నెనగవచ్చా కొనుక్కు తిని కడుపు నింపుకుంటాను - ఒక్క కానీ ధర్మం - బాబూ మీ కానికి మొక్కుతా.

సో: (పరుగెత్తి పారిపోతూ) మొక్కద్దు బాబూ నా కాలికి మొక్కద్దు (దురాస) రాజ్యం - రాజ్యం - తలుపు తలుపు... రాజ్యం, రాజ్యం తలుపు తలుపు...

బి: (క్రమంగా దగరవుతూ) రాజ్యాలు గల మా రాజు, పెట్టిపుట్టిన మా రాజు, సిరి గల మా రాజు, ఆ తల్లితో చెప్పి పట్టెడన్న మైనా పెట్టించు బాబూ

సో: త్వరగా తలుపు తియ్యి రాజ్యం త్వరగా తియ్యి.

రాజ్యం: వస్తున్నా - (తలుపుతీసి) వచ్చి తలుపు తీసేదాకా అంత తొందరేమిటి.

సో: తొందరే మరీ, మనపాలిటి అదృష్ట దేవత తరుముకువస్తోంది.

రా: (నిద్రబద్ధంగా) ఏమిటి. డబ్బు తెచ్చున్నారా ఎవరైనా, మీరే తెచ్చారా (ఆవలించి) మీ బాబయ్య ఇచ్చారా.

సో: డబ్బు డబ్బు. డబ్బు. ఎవరూ లేవటము లేదు నేనూ లేలేదు. అడుగో మట్లం వొచ్చాను తలుపువేసుకొని పొమ్మంటావో ఆయన్ని లోపలికి ఆహ్వానిస్తానో నువ్వే చూసుకో.

బి: సిరిగల తల్లి, పెట్టిపుట్టిన మా రాజు, ఒక్క అన్నం పిడచ పెట్టించమన్నా. ఆధర్మ రాజు చూసేమాని కానీ ఇయ్యి లేక పోయాడు. నువ్వేనా కూంత అన్నం పిడచ పెట్టమన్నా ధర్మతల్లి.

రా: రమ్మన్నాడు తిమ్మన్న పంక్తికి. జోగీ జోగీ రాసుకుంటే బూడిద రాలిందట. వెళ్ళు నాయనా. మిట్టమధ్యాహ్నం కాని నీకు అడుక్కోటానికి తీరికలేదా? నీకు పెట్టడానికి మేమేమీ వండుకు నిద్దంగాలేం వెళ్ళు.

బి: పొద్దుటేలమంచి ఒక గింజయినా, ఒక్క కానయినా దొరకలేదు. ధర్మతల్లి నీ కాలికి మొక్కతా.

[అంటుండగానే తలుపు దభాలు వేసిన చప్పుడు. వీధిలో ఉండుండి "ధర్మ తల్లి - సిరిగల మారాజు, పెట్టిపుట్టిన మారాజు - రవంత అన్నం పెట్టించు మా తల్లి" అని వినిపిస్తూ వుంటుంది]

సో: అమ్మయ్య తలుపేతేవా? నే నీంక ఈజీచైర్ లో కూలబడతా.

రా: అవునుగాని పొద్దున్ననగా నల్లి ఇప్పుడొస్తే ఇంట్లోవాళ్ళు ఏమెహియేట్లు చెప్పండి. ఏం చెసుకోచ్చారు ఇంతకి.

సో: వేళావూ ప్రశ్న? అలా వ్యధికరణంగా వెయ్యకపోతే సో? వీధిలోంచి అలిసి వచ్చావు, మంచినీళ్ళు కావాలా? మంచి నీళ్ళనా - పోనీ - చొక్కా విప్పకొని ఇలా తొండి - మొఖం అలా వాడిపోయివుండం - ఇదేమీ అడక్క, అలా సాధించుగా మాట్లా

డితే వీధిలోకి పోయొచ్చే మగాడు బతకడం ఎలాగ రాజ్యం?

రా: (కళ్ళనీళ్ళు గుక్కుకుంటూ) ఇంట్లో బతుకు మట్టిగడ్డలుగా వుంటే వీధిలోనైనా బంగారం చెసుకు వస్తారేమో అని ఆకపెట్టుకుని అడగడంకూడా తప్పటంండీ? నేను మాట్లాడితేనే మీకు పోట్లాడుతున్నట్టుంటే మాట్లాడనే అడసులెండి.

సో: అసలు నే నేనున్నానని రాజ్యం. అలా కళ్ళమ్మట నీళ్ళు పెట్టుకుంటావు? వీధినిబడి తిరిగి తిరిగి వచ్చిన మగవెధవకి కొంచం సింపతి చూపించమన్నా. అంతేగా? చూడు.

రా: నేనుమాత్రం ఏమన్నానేమిటి? ఇంటిలో సతమత మవుతున్న ఆడపినుక్కి మాత్రం సింపతి చూపనక్కర్లే దా అన్నాను.

సో: రైతే. నువ్వు చెప్పిందీ రైతే, నేను చెప్పిందీ రైతే, కనక, మనిద్దరం సంతి చెసుకుందాం. నాసంగతి గలగబా చెప్పేస్తాను. నేను వెళ్ళిన పనేమీ కాలేదు బాబాయి ప్నేహితుడు మనకి దర్మ సంతి ఇయ్యలేను. బాబాయి అప్పు ప్రతానికి కూడా డబ్బేమీ యివ్వనన్నాడు కార్తీక్కుకుంటూ చక్కా వచ్చాను మరి నీసంగతి చెప్పు.

రా: నా సంగతి కేవుంది. మీతమ్ముడూ చెల్లెలూ సెలవులకి మీ ఆత్మయ్యగారింటికి వెళ్ళేరు గనక, పొయ్యి రాజేనే అవసరం లేక పోయింది మరిది వూరికేళ్ళేముందు కుళాయి దగ్గర ఇంటావిడతో ఘర్షణ పడాడు. దాంతో ఆవిడ రచ్చిపోయి మీ ఆయనేడమ్మ; మూళ్ళెలనుంచి అద్దియ్యకుండా మొహం చాటేసుకు తిరుగుతున్నాడు; ఎన్నాళ్ళని ఊరుకు నేది - సాయంత్రం లోగా ఏమైనా ఇస్తేనే ఇంట్లో ఉండనిస్తా లేకపోతే సామాన్లు వీధిలో పారేస్తాను అంటూ కూచుంది. నేను ఏడ్చేడ్చి నిద్ర తోయాను

[దురంగా పక్కవాటాలో]

ఇంటావిడ, దిక్కుమాలిన సంత పూటకు గతిలేనివాళ్ళు వచ్చి ఇంటిమీదపడ్డారు. చేరేముందు అన్నీ సంగనాచి కబుర్లే చేరింతర్వాత సెలకొద్దీ అద్ది బకాయిపెట్టడం, చూసేమాని వెళ్ళిపొమ్మన లేంగదా అని మొరాయింపు. ఎవళ్ళకీ తెలియవు వీళ్ళ యెత్తులన్నీను - ఎవళ్ళ తాహతు వాళ్ళకీ తెలుసుండాల్సి. వేలుడున్నాడో లేదో కుర నాగమ్మ కుళాయిదగ్గర గంటలకొద్దీ సాన్నం చేసి నీళ్ళన్నీ ఖర్చు పెడుతూంటే ఎవర బాబుగారి సొమ్మునీ చూస్తూ ఊరుకోడం? ఊరికి చక్కా పోయాడు సెలవకి. స్త్రీమతంగా ఉండచ్చు కొన్నాళ్ళు. అద్దియ్యకో

లేని యీ దిక్కుమాలిన సంత వదిలిపోతే బాగుండును, మరెవళ్ళనా ఉద్యోగులకిస్తే ఇంతకు నాలుగింతలు అద్ది దొరుకుతుంది.

రా: అడుగో వింటున్నారా ఆవిడి సణుగుడు పొద్దుణ్ణి ఇదే ధోరణి. ఆవిడి కోడలి ధోరణి వేరుగనక మన మీయింట్లో ఉండగలుగుతున్నాం గాని లేకపోతేనా?

సో: ఏంచేస్తాం రాజ్యం? మన అదృష్టం అలావుంది. అది కలిసికెస్తే పట్టుకున్నదూ బంగారమవుతుంది. ఇంతకి మన కివేళే ప్రాయాపవేశమేనా?

రా: ఇంట్లో కొంచం రవ్వ వుంటే ఉప్పిడిసిండి చేశాను. ఇంటావిడ కోడలు నాలుగు సవోటాపళ్ళిచ్చింది. వాటితో ఈపూట గడిపెయ్యిచ్చు.

[ప్రక్కయింటికి రేడియో]

ఒకగాంతు: పారిశ్రామిక సంస్థల నిర్వహణ విజ్ఞానంలో పట్టంపొంది శీమనించి తిరిగి వచ్చిన శ్రీమంతుడి కుమారుడికి సగరంలోని పెద్దలంతా గొప్ప విందు చేశారు. రాష్ట్ర శాసనసభలో ప్రతి పక్షవర్గ నాయకుడు రాష్ట్రంలో తిండిలేక ఆకలి చావులు చచ్చున్న వారి సంఖ్య ఎంతా అని ప్రశ్నించగా, ఆహారమంత్రి తమకు సమాచారమేమీ అందలేదనీ, వ్యవధి కావాలనీ అన్నారు. ఏఒక్క పారుడుకూడా నిరుద్యోగం పోత కాని, నిరాశ్రయం చేతగాని నిరాహారం చేతగాని బాధపడని శ్రేయోరాజ్యంగా మన దేశాన్ని తీర్చి దిద్దడానికి దేశంలోని యువ జనులంతా పాటుపడాలని స్వామి నిర్వచనానందులు ఉద్ఘోషించారు. (రేడియో చప్పుడు క్రమంగా తగిపోతుంది.)

[కొంచెం ఉప్పిండి ఫలాహారం చేస్తాడు సోమశం]

సో: ఇంక చాలు - రాజ్యం మంచి నీళ్ళియ్యి.

రా: ఆ కాస్తతోనే ఏంకడుపు నిండుతుందండీ. ఆ మిగిలిందికూడా తినెయ్యండి.

సో: అంతా తిన్నా నిండకపోవచ్చు. నిండవలసింది ఒక్క కడుపుకాదు, రెండు మిగిలించాంతో నువ్వుకానీ

[కాకికూత]

రా: హుమ్, హుమ్ - పాడుకాకి నేను మంచినీళ్ళు తచ్చి ఇంతటిలోనే పళ్ళెంలో పిండివదిలేసి పడకుర్చీలో చేరబడాలా. పాడు కాకి పిండి కాస్తా చెల్లా చేదరుగా తిన్నేసింది.

సో: నక్క బావ కథలో కాకిబావకంటే ఇదేదో గడుగుకాక... వుందిలే హుమ్. హుమ్.....

రా: ఆ కుర్చీలోంచి కదలకుండా కొడితే అది యెగిసేట్టే ఇవేళకి.

★ ఎండిన మొండిమధ్యాహ్నం ★

[వాక్చిట్టా] పో. ఎవరు చూడు రాజ్యం. ఉత్తర
బాకీవాడు: సార్ - సార్ - సోమేశం మేమో.
గారూ. రా: (మెల్లిగా) చిలర దుకాణం

గుమాస్తా ఇవాళ బాగున్నప్పుడే గెంతు
సార్లు వచ్చి వెళ్లాడండీ
పో. ఉన్ - మాట్లాడుకు, తిరిగి తిరిగి
వచ్చి పడుకున్నారని చెప్పా.
(54-వ పేజీ చూడండి)

దినదినమునకు ఇంక శుభమైనటువంటియు, ఇంక
మనోహరమైనటువంటియునైన చర్మము

కేడిల్తోగూడిన రెక్సోనాతో
ఈ అద్భుతమైన మార్పును
మీరు తెచ్చుకొంటారు

రెక్సోనాయొక్క కేడిల్తోగూడుకొన్న సురగము
మీ చర్మముమీద మెల్లగా రుద్ది తరువాత కడిగి
వేయండి. మీ చర్మము దినదినమునకు ఇంక
మృదువుగాను, ఇంక మెత్తగాను అగుటను మీరు
చూస్తారు. మరియు మీరు క్రొత్త ఆకర్షణను తెచ్చుకొంటారు.

రెక్సోనా
ఇది ఒక్క కేడిల్తోగూడిన సబ్బు

* చర్మమును పోషించేటటువంటియు, చర్మమును
మెత్తగాచేయునటువంటియునైన నూనెల ఒక
ప్రత్యేక మిశ్రమమునకు రిజిస్టర్డ్ పేరు.

RP. 121-X52 TL

రెక్సోనా ప్రొప్రయెటరీ లిమిటెడ్ వారి తరపున ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

చిన్నబోయిన చెన్నపట్నం

‘చెడి చెన్నపట్నం చేరమ’నే వారు పూర్వం పెద్దగా అన్న ఆ మాట పూరికే బోనీయలు మొగుకని కలకత్తా మయిలులో చచ్చి చెడి చెన్నపట్నం చేరాను మెయిల్ లో నే నెక్కిన మహా తిక్కమేనేమో - ఆరోజు రాత్రి మెయిలు కొవలి దాటాక పట్టాలు తప్పి పరిగెత్తి యింది. మదగజంలాంటి కే నేడియన్ రైలు యిం జ ను కి తగిన మావటివాడు నాటి మెయిల్ డ్రైవరు. పట్టా తప్ప పారిపో తున్న రైలుబండిని ‘బుడేరావ్’ అన్నాడు. కాస్తంతలో తప్పిపోయింది కాని, లేక పోతే యీ ‘గుంటూరు గామ కాపురస్థుడు’ ఆరోజు కొవలిలో ఆవులించి ‘మృత్యువు’ కాపులించుకొ నేవాడే!

అ స లీ ప్రయాణమే చేయకపోగును. చిన్నప్పటినుంచీ అలవాటుపడినగుంటూరు - కొరిటిపాడు రోడ్డుమీదనే బోజాలు కొట్టుతూ తిరుగుతూవుండును - హైకోర్టు ఆగమనానికి మామూలు యింతగా మురిసిపో తుంటే, దాని నిష్క్రమణానికి చెన్న పట్నం ఎంతగా చిన్నబోతోందో చూసి సంతోషిద్దామనే చిలిపిబుద్ధి నా బుర్రలో పుట్టకపోలే!

ఎందుకైనా మంచిదని ముందుగా మైలా పూరికి వెదుక్కుంటూ వెళ్ళి తెలుగువాళ్ళ హోటల్ లో అరవవాళు పెట్టిన అన్నం తిన్నాను. హైకోర్టుకి రెక్కలు వస్తే అది రేచీ ప్లీడర్ డొక్టర్ లే కాబట్టి వాళ్ళ సంగతి ఎలావుందో తెలుసుకొందామని తొందర పుట్టింది. ■ పుడేశంతో వూరంతా తిరిగి సాయంకాలానికి లక్ష్మీకార్నరు బస్సుస్టాండులో చేరినంచి పట్టుకు నిల్చున్నాను, - వచ్చే బోయేజనాన్ని, ఆగమండా బోయే బస్సుల్ని చూస్తూ.

“ఏమండి రామారావుగారు - ఇక్కడ కూచున్నారే?”...నా వెనక ఎవరో ఎవరినో ప్రశ్నించారు.

“ఆఁ! ఏమీలేదు. ఊరికేనే, కోర్టు కూడా లేదుగా బాధుణ్ణించి యింట్లో కూచుని కూచుని విసుగెత్తే, యింతకుముందే యిలా వచ్చాను. చెయ్యటానికి ఏమీ పని లేక, పూరికే చూస్తున్నాను” అన్నాడు రామారావుగారు. ఆయన నలభయ్యో పడి దాటిన మనిషి. చాలాకాలంపాటు లేచిని దాచటానికి కే క్షిణంతా ధారపోసిన వ్యక్తిలా కనిపిస్తున్నాడు.

“ఇంతకీ మీరు గుంటూరు ఎప్పుడు వెళ్తున్నార?” అవతల వ్యక్తి అడిగాడు; అంత కంటే అసగటానికి మరేదీ తోచక

“వెళ్ళానండీ! నా అబ్బాయిని పంపించాను ఇల్లుచూడమని. వాడి దగ్గరనుంచి పుత్తెరం ఏదన్నా వస్తుందేమోనని చూస్తున్నాను.”

“అది సరే కానిండి - హైకోర్టు గుంటూరులో పెట్టటం జరగకపోవచ్చువటగా?”

“అదేమిటండీ! కొంప ముంచేకారే హైకోర్టు యిక్కడా వుండక, గుంటూరికి పోక మధ్యలో ఏమైపోతుందంటారు? బట్టాడా కాని పుత్తెరంలా ఏ ‘డెడ్ రెటర్’ ఆఫీసుకో చేరిపోదుగదా?”

“అబ్బ! అనేమికాదండి హైకోర్టు గుంటూరులో పెట్టాలని మన ఆంధ్ర ఎవెంటి చేసిన నిర్ణయానికి యింకా కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆమోదం రాలేదట. ఆమోదం రావటానికి యింత ఆలస్యం అవటాన్ని బట్టి ‘థిల్లి డేవుల్వోకి’ గుంటూరుమీద ఏదో కానరాని కోపం వుండనీ, ■ కోపంకొద్దీ వాళ్ళు ఆ పూరికి యీ ఫోగం పట్టనివ్వరనీ అందరూ అనుకొంటున్నారు!”

“ఆఁ! అదేమిటండీ - అర్థంలేనిమాట. ఒక చెంపని గుంటూరులో భారీ ఎత్తున విర్వాట్లు జరుగుతున్నట్లు పత్రికల్లో ప్రతి రోజూ పడుతోంది కదండీ?”

“అదేమో! ఈ పూర్లో స్వంతయిష్టా ఆస్తులూవున్న పెద్దపెద్ద ప్లీడర్లలో చాలామంది, హైకోర్టు యిక్కణ్ణించి అసలు కదలనే కదలదని అనుకొంటున్నారుట.”

“కదలకూడదని వారికోరికలెండి. కదలితే వాళ్ళు కష్టపడి అర్థించిన ఆస్తులకి నిలువ తగ్గి పోతుంద నేదిగులుకోద్దీ వారలా అనుకొంటున్నారేమో!”

“అయితే కావచ్చేమో-ఈపూరిప్లీడర్లలో చాలామంది కోర్టులో ప్రాక్టీసు మళ్ళీ మొదలుపెట్టాలంటే భయపడుతున్నారేలే వుండీ?”

“భయమెండుకండీ! ఇప్పుడు మేమంతా వున్నామంటే ఎంతలేదన్నా హైకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసినవాళ్ళకదా? మాకు వున్న ధాటి, మాకు వున్న ఆ ‘యిడి’ ఆ పూర్లో జిల్లా కోర్టులోనూ, మునసబ్ కోర్టుల్లోనూ కాట్టాడుకునే ప్లీడర్లకి ఎలా వస్తుందండీ! - మీదంతా చాడస్తంకాని.”

“మీ రేమిటో అంటున్నారు, కాని అక్కడి ప్లీడర్లకువున్న స్థానజలం మీకు

రావటానికి ఎన్నేళ్ళు పట్టుతుందీ? స్థాన భంశం జరిగితే నఖదంతకేముట రాణింక వని ‘పంచతంత్ర’కారులు అన్నారు కాని అంతకంటే మిన్నగా ప్లీడర్లు, డాక్టర్లు రాణింకలేరు... ఏమోలెండి! మన కేం గు కొచ్చినగొడవ వెళ్ళిస్తాను. అందరూ మలాసాయేనా?”

“ఆ! ఆ! వెళ్ళిరండి.”

అంతటితో వాళ్ళ సంభాషణా ఆగి పోయింది. ఇదంతా వింటూవుంటే, యిష్టం లేనికోడలు అత్తవారింటికి పోయేముందు వెళ్ళే వన యిట్లాగే వుంటుందీకదా అని పించింది.

చీచికనా బోదామని కచ్చేరికోడు వెంట పడిపోతున్నాను. వేసవిసాయంకాలం కావటంచేత కావాలి - పిలా మేక అందరూ పుసిళ్ళు వచ్చినట్లు యిళ్ళల్లోనుంచి బయటకు బిలబిలా వచ్చేస్తున్నారు మస్తానయ్య పురుసు రోజున మా పూరి పిళ్ళు ఎలా వుంటాయో యీ పూరిపిళ్ళు ప్రతిరోజూ అల్లా వుంటాయి కావాలనని నిష్కపోతున్నాను.

“అబ్బబ్బ! ఇవ్వాళ ఏం ఎండ కాసిందండీ - ఏం ఎండ కాసిందండీ! పిల్లలూ మేము అట్టుడికినట్లు వుడికిపోయామంటే నవ్కుండీ...” నాముందు మాట గజాల దూరంలో నడుస్తున్న ఒక జట్టు పండకట్ట వారిలోనుంచి ఒక కంఠం.

గుంటూరు ఎండకు అలవాటుపడిన నా ప్రాణానికి యీ పేళ్ల యిక్కడ పూటిలో పున్నట్లుంది. వీళ్ళేమిటి చెప్పా-యీమాత్రం ఎండకే యింత నాడిలిపోతున్నార!

“అదేమిటండీ యీమాత్రానికి యింత కంగారు పడిపోతుంటే రేపు గుంటూరు ఎండకి ఎట్లా తట్టుకుంటారు?” అడగవలసివచ్చింది అడిగాడు, ఆ జట్టులో మరొకడు.

“అబ్బబ్బ! మీరూ ఎత్తారా గుంటూరు సంగతికి అదేం చిత్రకా కాసిందీ-పొద్దున నిద్దరలేచింది మొదలు రాత్రి పడుకోబోయే లోగా కనిసం ఒకనందమంది అయినా అడుగుతున్నారు-‘మీరు గుంటూరు వెళ్ళుతున్నారకదా? అని. వెళ్ళక ఏం చేస్తాం చెప్పండి! బతికినన్నాళ్ళు యిక్కడ ప్లీడరు గుమాస్తాగిరి వెలిగించి యిప్పుడు అర్థాంతరంగా యింకో వుద్యోగం చెయ్యమంటే మా తరమా? హైకోర్టు వెళ్ళి పోయి,

(58-వ పేజీ చూడండి)

అమ చాలా మంచిది

ప్రాధుతే ఏదో పనిమీద మేడమీద వరండాలోకి వచ్చిన యాలిన్ అలాగే నిలబడిపోయింది. జనవరి నెల మందు బిందువుల్ని యింకా పూర్తిగా నూర్య కిరణాలు జయించలేదు. వై నుంచి మా నే యిటూ అటూ శేర్పట్టిన కుండీల లోని తెల్ల చామంతిపూలు వలని గాలికి మెల్లగా ఊగుతున్నాయ్. దూరంగా ఉన్న పున్నాగ పుష్పాలు తమాషాగా ఒకటి ఒకటి నేల రాలుతున్నాయ్. పాత స్త్రీకులు మనకు కలవరపెట్టి, యాలిన్ కళ్లు అకుపూరితా లయినాయి. దృశ్యమంతా మసక మసకగా కనిపించింది.

‘పువ్వులంటే అంత యిష్టమెందుకమ్మా నీకు యాలిన్?’ మిస్సమ్మ రాక యాలిన్ ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగించింది. ఆమె మొహాన్ని మిస్సమ్మ బలవంతా తన వైపు తిప్పుకుంది. దగ్గరగా లాక్కొని గట్టిగా ముద్దెట్టుకుంది.

‘నా బంగారు తల్లి! ఎంత చక్కటిదాని వమ్మా! నాబిడ్డ ‘కోడ్’ బతికుంటే సరిగా యింత వయస్సుదీ అయ్యేది! మిస్సమ్మ అయిదునిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా దుఃఖించింది.

‘అయితే యాలిన్, నువ్వొక పెళ్ళి చేసుకోవేమిటమ్మా? ఇంత చిన్నవయస్సులో యింత వేదాంతం నీ కెలా ఆలవడింది?’

యాలిన్ మనసు కలవరపడింది. ఈ ‘గుడ్ ఫ్రైడే’ తనకు యిరవైయేళ్లు వడతాయి. ఈ వయస్సులో తన కీ వేదాంతం ఆశయ సిద్ధికోసం?

మిస్సమ్మ ప్రశ్నల కెప్పుడూ యాలిన్ మానమే సమాధానం. సమాధానం చెప్పకుండా యాలిన్ తన గదిలోకి గబగబా నడిచింది. గదితలుపు వేసింది. పెట్టితీసి అందు లోంచి చిన్న దంతపు ధరిణి తీసింది. అందులో సొమ్మో లెక్కపెట్టుకుంది. అయిదు వందల రూపాయలు! ఆరేళ్ళ కృషి!

యాలిన్ గది బయట నడిచింది. గది తలుపు తాళం వేసింది. మేడమెట్లు దిగి క్రిందకు వచ్చింది. చల్లగాలికి ఎగురుతున్న ముళ్ళును దగ్గరగా బిగించుకుంది. టెంకిన్ మెట్లలమూ క్రొటమ్మ మొక్కల మా చాటింది. అందంగా కత్తిరించి పూలతలను చాటి ఒక ఖర్చాంస నడిచింది. ముకుపు తిరిగి చిన్న టర్నింగు గేటులోంచి చర్చిలోకి ప్రవేశించింది. చర్చికి ముందుగానే మనస్సు

లోని సకలనాలివ్యాలమూ ఒక్క మాపుతో పోగొట్టే చలువరాతి కిలావిగ్రహం కనిపించగానే యాలిన్ మనస్సు ప్రకాంతతో నిండిపోయింది. చుట్టూ ఉన్న ఎర్రబంతి ఆవరణను చాటి కరుణ చిందించే ఏనుక్రీస్తు దయాస్వరూపాన్ని అయిదునిమిషాలు రెప్ప వాల్చకుండా చూసింది. ఆమె కళ్ళలోంచి రెండు కన్నీటి చుక్కలు పాలరాతి విగ్రహం పాదాలపై పడ్డాయి.

‘నీ నీడనే పుట్టిపెరిగాను ఏనుప్రభూ! కరుణ కాంతులను వెదజల్లే నీనిమిలిత నేతాలను ఒక్కరోజు మాడకపోతే నా మనస్సు బాధపడిపోయేది ఇంత అర్థస్ఫురితంగా నీన్ను ఏ చిత్రకారుడు సృజించాడో! నీ చలనవల్ల, నీ చల్లని దీవనవల్ల ఈ నెలతోనే అనుకున్న అయిదువందలూ పూర్తయాయి అన్యాయంగా వంచించబడ్డ నాలాంటి దీనులు యికముందు నీమందు దుఃఖించకూడదు. నాలుగు గోడల మధ్య

అవసరాల రామకృష్ణరావు

చిన్నగదిలో చెప్పలేని ధరించలేని లెక్కలేని రాత్రులు వలకరించే చిన్న ప్రాణిదైక నేనిక గడపలేను. ఒక్కంతా పులకరించే తియ్యని ఆలోచనతో ఆమె కళ్ళు తళతళ మెరికాయి.

‘వస్తాడు. రెప్పకుండా నా బాబూ నా దగ్గరికి వస్తాడు ‘అమ్మా’ అని నన్ను పిలుస్తాడు. ఈసారి నీదగ్గరికి నే నొక్కరినీ రాను. ఆ పాలమీగడవి, ఆ లే దూడని, ఆ లేనే చినుకుని, ఆ పనసతోనని వెంటబెట్టుకుని వస్తాను. ఆ లేతచేతులు నీకు నమస్కారం చేస్తాయి ఏనుప్రభూ!’

చర్చిలో గంటలు విసి యాలిన్ క్రుల్చి పడింది.

‘అమ్మయ్యా, ఎనిమిది! ఆ స్పృతి కైమయిపోయిందో! రుమాలుతో కన్నీళ్ళు తుడుచుకుని ఎలిన్ త్వరత్వరగా తిరుగు మొహం పెట్టింది.

* * * ఏడేళ్లు వెనక్కి తిరిగి చూడ గలుగుతే, ఆనాడు యాలిన్ అనాథ కిరణాలయంలో నే ఉంది. మరియమ్మ ఎందుకో, త్వరత్వరగా

వచ్చింది. బంతినారు జల్లుతున్న ఎలిన్ తలెత్తి చూసింది.

‘దొరసానమ్మగారు నిన్ను త్వరగా రమ్మంటున్నారే - ముందుగా, రా, కోపంగా ఉన్నారు కూడాను.’ కోళాయి దగ్గర చేతులు కడుక్కుని ఆఫీసు రూంలోకి పరిగెట్టింది. అక్కడ దొరసానమ్మా, ప్రక్కని నెకటరీ మార్గెట్ జోన్ను ఉన్నారు. చుట్టూ తన సహచారిణులు మేరీ, సంతోషం, మేకవిల్సన్, రాసెల్, మొదలయిన వారంతా తనవైపే చూస్తున్నారు. యాలిన్ చేతులు కట్టుకు నిలబడింది. జోన్ను మొదలు పెట్టింది.

‘మొన్న మీ రిజల్టస్ వచ్చాయి తెలుసా? నువ్వుతప్ప అందరూ ప్యాసయ్యారు. నువ్వీ జూనియర్ క్లాసులోనే ఏర్పాట్లే ఉండిపోతే మెట్రిక్ ఎప్పుడు ప్యాసవుతావు? - మన క్రిస్టియన్సుకి ముందు ముందు ఎన్ని ప్రోస్పెక్ట్స్ అయినా ఉన్నాయి. మన అనాథ కిరణాలయంనుంచి వెల్లింబేడార్ల - యిట్టే బియ్యే యూనివర్సిటీ ఫస్టుగా ప్యాసయింది. ఈ ఆర్గనైజ్ రూల్సు నీకు తెలుసుగదా! ఇంక భర్తీయర్ ఛాన్సు ఉండదు. విలువ యిన కాలాన్ని యిలా పాడుచేసుకుంటే - ఆరుకోడానికి నీకేం తల్లా, తండ్రా? మర రెటు జోన్ను యామాట అందిరికి ఎప్పుడూ బ్లాపకం చేస్తూఉంటుంది. పెద్ద దొరసాని యీ మాటకి ఎప్పుడూ కోప్పడుతూనే ఉంటుంది

‘తల్లీ, తండ్రీ ఉంటే యిక్కడి కందు కొస్తారమ్మా? - చూడు యాలిన్ - నీకన్న చిన్నవాళ్ళు కూడా జూనియర్ స్టేండర్డ్ ప్యాసవుతున్నారు ఎప్పుడూ పూలమొక్కలకి నీళ్లు పోస్తూనే, లేసులు అల్లుతూనే కూర్చుంటే ఎలాగమ్మా? మరేం ఫరవాలేదు వదువు, రెప్పకుండా ప్యాసవుతావు - ఇక వెళ్ళి యాలిన్ తన రూంకి వచ్చేసింది బరు వయన మనస్సుతో కుర్చీలో కూర్చుండింది. గంట గణగణ వాగింది. రూం మేటు సంతోషం ఒక చేత్తో సబ్బూ, ఒక చేత్తో మొహం తుడుచుకుంటున్న తువ్వలుతో అక్కడికి కొచ్చింది.

‘వైస్ తర్రి అయింది - ఇప్పుడేం గంటల్ని, అంది యాలిన్. సంతోషం ‘బాహు పాయర్’ తమాషాగా దువ్వుకొంటూ అంది.

‘అజ్ఞమితే? నువ్వు పిక్కరుకి రాజ్మా?

నిన్నే రిజల్టు వచ్చాయిగా! సరదాగా అందరం సినిమాకి వెళుతున్నాం ఇప్పుడు కొట్టింది మీల్ను కంట. అందరం భోంచేయాలి, వళ్ళాలి. లే, డ్రెస్ చేసుకో.

అఖికి దొరపానమ్మే వ్యయంగా వచ్చి బతిమాలినా యాలిన్ 'నేను రాను' అనే సింది ముప్పావు గంటలో ఆర్కేజీ అంతా ఖాళీ అయిపోయింది గూరంగా ఒక్కరో యిద్దరో వాచీ మేన, ఇల్లు క్లీన్ చేస్తున్న పెద్ద వంటమనిషీ తప్ప హాస్టల్ లో నిర్మాణ వ్యయమయిపోయింది

గదిలో లైటు వెలిగించుకుని యాలిన్ ఆలోచిస్తూ పడుకుంది

ఆగు నెలకె ఒక్కసారి ప్రస్తుతాలు సినిమాకు పంపుతుంది - సినిమాలంటే తన కెంత సరదా అయినా ఈ రోజు తన మనసు మళ్ళించు లేక పోయాయి

'ఇంత చిన్న పరిశ్రమలో తనెందుకు ఫిలయింది? - లెక్కంటే అంత తలనొప్పిగానూ యింగ్లీషు గ్రామరంటే అంత చికాకుగానూ తన కెందుకుందాలో? టీచరు తనను చెప్పున్నంతసేపూ తన దృష్టి డాక్టరు గూబీమిదా, సీతాకోక చిలుకమిదా ఎందుకు పోవాలి? ఇలా మరో ఏడు తప్పిలే తనేమోపావాలి? 'ఆర్కేజీలో ఉన్న పిల్లలకి చప్పున కన్నీళ్ళు రావు. తల్లీ, లండ్రీ, లేనివాల్లెమని వాళ్ళకి ముందే తెలుసు అందుకే మనసు బాధించినా యాలిన్ కి కన్నీరు రాతేను ఎదహారేళ్లు పైడిన తనే అలా దుఃఖిస్తే తన వనక చిట్టి చిల్లాయిలు ఏమై పోవాలి? అమ్మగారో ఎరగని పురిటిబిడ్డలు ఎంతని దుఃఖించాలి?

యాలిన్ రూం తళింపేసి యవతలి కొచ్చింది గార్డెన్ లోకి వచ్చింది గొడ్డుకి యిరువైపులా వెసిన బాగడి ఒంతిపులు తిన్నీ వెక్కిరిస్తున్నాయ్ తేలి నవ్వెల, నవ్విని ముగిసేసే వ్యరంగా ఆనందాన్ని ప్రోంది ప్రక్కనే విరియబూనిన నైట్ క్లీన్ టెక్సాని, మున్నీ తప్పిన వానన ఎక్కడెక్కడికో తీసుకుపోతోంది.

'నాకు, యీ పువ్వులకూ ఏమిటీ అనుబంధం?' అనుకుంది యాలిన్. అలా అంతూ దరి లేని ఆలోచనలతో కాంపౌండ్ వాల్ వరకూ వెళ్ళింది వెళ్ళుదిగా వెళ్ళిపోయింది. 'రెంయ్'మని అతీస్పీడతో ఒక కారువచ్చి పెద్ద వప్పుడుతో యిండు మించు కేటాదిగిరి ఆగిపోయింది. యాలిన్ దూరంనించి చూసి 'ట్యూబ్ గరస్ట్ అయిన టుంది' అనుకుంది అందులోంచి ఒక కర్మికి దిగడు. 'వరో ట్యూబ్ గుంది కాబట్టి సరిపోయింది - లేకపోతే ఏమానో?

అని అతను గొణుక్కోడం యాలిన్ వివక పోతేను. కొంతసేపటిలో అతను 'కారు' రైట్ చేసుకున్నాడు.

నమ్మని - నమ్మకాని పరిమళం లాంటి - లేత నవ్వుల.

'ఎవరక్కడ? అంటూ అతను యాలిన్ మీద బ్యాటరీ లైటు వేశాడు. వెంటనే నాలుక కరుచుకొని -

'అయం సారి, ఎవరో అనుకున్నాను' అన్నాడు

'ఫరవాలేదు' అంది యాలిన్ తనలో తానే అన్నట్లు.

'ఈ కనపడుతున్న బిలింగ్ ఏమిటి?

'లేడీస్ ఆర్కేజీ' అంది యాలిన్.

'సిటి ఇంకా ఎంత దూరం?

'నాలుగు మైళ్లు ఉంటుంది.'

'ఇక్కడెక్కడేనా మంచినీళ్లు దొరుకుతాయో?

'నే తెస్తాను, యిక్కడే ఉండండి' యాలిన్ లేడిపిల్లలా లోనికి పరిగెత్తింది. ఈలోగా ఆ యువకుడు వైవాభ్యుదయ తీశాడు యాలిన్ నైపు సారింపాడు

'ఎంత అందం! ఏమి పోయగం!' అనుకున్నాడు. యాలిన్ మంచినీళ్ళు తెచ్చి ఇచ్చింది రెండు గుక్కల్లో అతను మరెంబుడు మంచినీళ్ళూ తాగి, అదొలా ఆమెనైపు తాస్తూ 'నాదాహం తీర్చారు మీకెలా కృతజ్ఞత తెలపాలో తెలియడం లేదు చల్లని గాలి - చక్కటి నవ్వుల - కాదుమీద అలా ఒసారి సిటిలోకి రాదా వికి మీకు అభ్యంతర ముండ గే మా! యాలిన్ అతనినైపు లేరిపారి చూసింది

ఉంగరాలు తిరిగిన శాస్త్రు - సెంకితవంగా, మత్తెక్కించేట్లుగా తననై పే చూసున్న ఎల్లటి కళ్ళు - క్రింది పెదవిని వొక్కపట్టిన పళ్ళు - నీల్లు చొక్కా, ట్యూడు వేంట్, బంగారపు వాచీ, శేబులో చేతులు - ఎవరితను? తనకి యితనికే ఏం సంబంధం? తన్నెందుకు పిలవాలి?

పురష శాంగత్యం ఎరగని యాలిన్ కన్నెమనసులో ఏం గిరిగింతలు కలిగాయో తెలియదు. మంత్రముగ్ధలా అతని వెనుక వెళ్ళి కారు వెనకసీటులో కూర్చుంది కారు కదిలింది.

* * * యాలిన్ పరిగెత్తింది. సముద్ర తరంగాలలో ఉయ్యాల లూగుతున్న చందమామ కన్న త్వరగా పరిగెత్తింది. చల్లని సముద్రపు గాలికి ఆమె ముంగురులూ, దుసలూ - వీటితో పాటు జేబో భయపడుతూ ఆమె మనస్సు ఊగులాడుతున్నాయి. అతను తొందరగా పరిగెత్తి వచ్చి తిన్నీ పట్టుకున్నాడు.

"ఇవ్యాళ మీరెంత అందంగా కనిపిస్తున్నారండి సుందరమృగాయా!"

"నిజంగా అంటున్నారా, పార్వతమృగాయా?"

"ఎట్టే? నిజంగానే నండీ.

ఇంతేందుకూ - మీ అంత వయస్సువచ్చినా యింత చిన్న పిల్లలా కనిపించే మరొక ఆడదాన్ని నేను ఎరగనంటు నన్నుండీ!"

'వర్గు - ఇప్పుడొద్దు - నన్ను తమిం చండి - వదలండి' యాలిన్ పెనుగులాడింది. అతి డామెను విడిచేశాడు.

'సరిపడే వృద్ధయంతోసం, దేశాలు గాలిస్తున్నాను సామిప్యంలోనే ఉందని తెలుసుకోలేకపోయాను. ఈనాడు నువ్వు దొరికేవు నిన్ను విడిచి తమిం బ్రతికలేను. తుచ్చమైన శరీరముఖంతోసం నే నేనాడూ వాంఛించ లేదు. వివాహమయ్యవరకు నిన్ను తకనని మాలయిస్తున్నాను.'

యాలిన్ తల ఎత్తి అతనినైపు గూసింది. ఎల్లప్పుడూ కళ్ళు ఎంగుకో బాధపడుతున్నాయ్ ఎంపాచాతీ దీనికో క్రుంగిపోతోంది నిర్భలమైన అతని ముహంగా పాసతలంపు గాని, సూక్ష్మగి గాని యాలిన్ కు నూచనగా నైవా కనిపించలేదు. మరుక్షణంలో యాలిన్ అతనిని దగ్గరగా తీసుకుంది

'నేను పాకిష్టిదాన్ని. మిమ్మల్ని కంకించాను. తమిందండి.' అతి డామె ముంగురులను సవరించాడు. ఇనకలో చేతికి దొరికిన రాయిని తనూమాగా సముద్రంలో విసిలేడు. కెరటాలూ, సంగ్రహదూ మరింత కంపించాయి

* * * ఇంకా తెల్లవారలేదు. యాలిన్ అడుగుగో అడుగులు వేసుకుంటూ ఆర్కేజీ ఆవరణలోకి వచ్చింది. ఇన్నాపూ తనలో మనవత్వం నిందించుట్టూ - గడిచినరాత్రే మేల్కొని సఫలమైట్టూ - యాలిన్ లోని ప్రతి సరం పాటలు పాడుతున్నాయి. గాత్ర పరిగెసిన మంచుమెదువులు ఆమె కాళ్ళను ముదిడుతున్నాయ్ ప్రక్కనే వున్న రెండు తెల్లగులాగిల జంట యాలిన్ కు రోజు కన్న అందంగా కనిపించింది. ముఖపు తిరిగి చిన్న కాలిబాటగాయా చరి

అమ్మ చాలా మంచిది

చేరుకుంది. వినుక్రిస్తు శిలావిగ్రహానికి మన సారా సమస్య రించింది. 'నాకు తెలిసి సంతవరకు నా తల్లి, తండ్రి నీవే విను ప్రభూ!—నా ప్రీతిజన్మ రహస్యమేమిటో నిన్ను నే అర్థమయింది. నీ కేమరి చెప్పను ప్రభూ! యాలిస్ ఎదురుగా ఎవరో మనిషి ఉన్నట్టు నీగ్గువడింది. తిరిగి తలెత్తి విగ్రహాన్ని చూడలేకపోయింది తిరిగి ఒక్క నమస్కారం పెట్టి అర్చన చేరుకుంది. శ్రాంధ్వందరూ ఆమెను ముగిసిపోయారు.

'ఎక్కడి కెళ్ళేవో యాలిస్?'
'రాత్రి తొమ్మిది దాటితే కాంపాండు కాల్పు దాటి ఎరుగుదుమే? నీ గురించి

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు. (Diabetes) ఇది యంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే. దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మార్గమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు ఇన్జెక్షన్ గుణము పుష్కలతకాలము మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బులక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, కరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయట వెడలటము. దురద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాదవుండు, మరుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు వంటివివస్తు. వీన్స్ ధారమ్ అధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటం వల్ల వేసట వేలమంది మృత్యుముఖులనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ వివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు నాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి విత్యం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కర పుస్తానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 పిల్లల బుడికి పరిధులు. 8-12-0 లు
ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము

వీన్స్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W.)

జోన్సు చేస్తున్న చూడావిడి యంతా అంతా కాదు!

'అంత అవసరముంటే పెర్మిషన్ తీసుకు వెళ్ళవలసింది!'

ఇంతలో మార్గరటు జోన్సు అక్కడ కొచ్చింది.

'అనాధ కరణాలయ మంటే - తల్లి తండ్రి లేని చిన్న పిల్లలకు. అంతేకాని వారిని పెద్దచేసి మళ్ళీ పిల్లల్నికనే వయస్సు చాకా పెంచమని కాదు. ఈ విషయంలో ఈ ఆర్కనీజ్ స్థాపించిన మేడమ్ ఎమిలీ పొరపాటు చేసిందనే నా ఉద్దేశం. (సీగా ఎడ్యుకేషన్ దీనితో జోడించడమే ఆవిడ చేసిన పెద్ద పొరపాటు. రెక్క లాచ్చిన పక్షులనూ, వయస్సాచ్చిన పిల్లలనూ పట్టడం కష్టమే మరి!' ఎవరూ ఏం మాట్లాడలేదు.

'పెద్ద దొరసానమృత్యు వచ్చి స్వయంగా బ్రతిమాలినా నువ్వు పిక్చర్ కి రాలేదు. వేరే నీకు ఎంకేజిమెంటు ఉన్నాయని మాకు తెలియ - అది సరే. మిగిలినవారి కేరక్టర్ సరిదిద్దడానికయినా నువ్వీ ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పవలసి ఉంటుంది. వయస్సు వచ్చిన నువ్వు - ఒక్కరాత్రి పూర్తిగా చేరే గడి వేవు. ఎక్కడ గడిపేనో నూటిగా, దాచకుండా జరిగిందంతా చెప్పాలి'

యాలిస్ ఏమీ భయపడకపోడం, నిర్భయంగా, నిశ్చలంగా జవాబు చెప్పడం అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

'దాచవలసిన విషయమేమిటో - నేను అంతా, స్వయంగా, దొరసానమృగానికి నివేదించుకుంటాను. ఆ మాట ఆ నేని యాలిస్ స్వరత్వరగా రూం లోకి వెళ్ళి పోయింది. తలుపు వేసుకుని, మంచంమీద పడి కాళ్ళూ చేతులూ అనందంతో కొట్టుకుంది.

* * *
'జరిగినది యిది అమ్మగారూ! నన్ను తీసుంచాలి. అయిన పేరు ప్రసాద్. బెజాగ్ లో మిల్ ఓనర్ కుమారులు. యం. పి. శైలబాబు యియర్ చదువుతున్నా రుట. అన్నీ ముందే కనుక్కున్నాను అమ్మ గారూ! ఒకటి రెండు నెలలలో నుంచి ముహూర్తం చూసి నన్ను మేరేజ్ చేసుకుంటానని చెప్పేరు. మీ దగ్గర ఎక్స్ ప్లెండ్రా ఏమీ దాచలేదు.' యాలిస్ సిగ్గుతో తల దించుకుంది.

దొరసానమృత్రేకుగా ఆమె తల నిమగ్నమైంది.

'నువ్వు తొందరపడి పోయావేమో నన్ను

కాలేజీ కుర్రాడొకడు కొత్తగా ప్రేమపిచ్చిలోపడి, కనిపించిన ప్రతి మిత్రుడికీ తన ప్రేయసి అంద చందాలను గురించి, గుణగణాలనుగురించి తెగచెప్పి చెప్పి, పిల్ల గనక తనను పెళ్ళిచేసుకోకపోతే తను చచ్చిపోతానన్నాడు.

ఆ పిల్ల అతనిని చేసుకో నన్నది.

ఆమాట అన్న తరువాత నరిగ్గ వట్టె వళ్ళకి అతను చచ్చి పోయాడు!

యాలిస్! ఆర్కనీజ్ గేటుదాటి ఎరగవు. నీకు ప్రపంచజ్ఞానం ఎంతుంది? లోకంలో అందరూ మంచివాళ్లే ఉండరమ్మా! అడవుకుక అల్లకల్లోలమైన సముద్రం. లభించేది చంద్రోదయమో, అమావాస్య చీకటో మనకి అర్థంకాదు. జీవితంలో మచ్చపడి బ్రతకడం చావు కన్న కనికరం. — చిన్న దాని వి. నిన్ను పెద్ద పెద్ద మాటలాడి బెదిరిస్తున్నా నేమో! మరోలా అనుకోకు. ఏను ప్రభువు నిన్ను కరుణిస్తాడు. త్వరలో నీ మేరేజ్ పార్టీకి వస్తాను. విడ్ యు గుడ్ లక్!' ఆనందంతో ఆకాశయానం చేస్తున్న యాలి నకి ఇవన్నీ అర్థంకాలేదు. ఆఖరి ముక్కకి మాత్రం బుగ్గులు ఎఱబడి, నోట్లో జేబురు మాలు క్కువని రూం నుంచి ఇవతలి కొచ్చింది. అక్కడ 'సంతోషం' ఎదురైంది.

'నీ దగ్గర ఎక్స్ ప్లెండ్రా ఏమీ దాచలేదు నీస్టర్! జరిగినది యిది...' యాలిస్ అంతా చెప్పింది. సంతోషం ఏమీ సంతోషించలేదు.

'అందరి మనసులూ నీ అంత ఉన్నతంగా, నిష్కల్మషంగా ఎందుకుంటాయి యాలిస్? అతని కులం ఏమిటి? మన కులం ఏమిటి?'

యాలిస్ దీనికి భయపడలేదు. కళ్ళు మురింత అందంగా పెద్దవిచేస్తూ అంది.

'ఆయన మాటలు వింటే నువ్వెలా అనుకుంటావా సంతోషం? - 'కులమూ, మతమూ, డబ్బూ, సంఘమూ, బంధువులూ మనల్ని విడదీయగలవా యాలిస్? మబ్బులన్నీ ఏకమైనా చంద్రుడి నుంచి కాంతిని

వేరుచెయ్యగలవా? దీని కేసుంటాన్ స్పిర్ట్?

‘ఉపమానాలు బాగానే ఉన్నాయి. నాకేమో భయంగానే ఉంది. ఏమైనా తొందరపడిపోయావు స్పిర్ట్!’

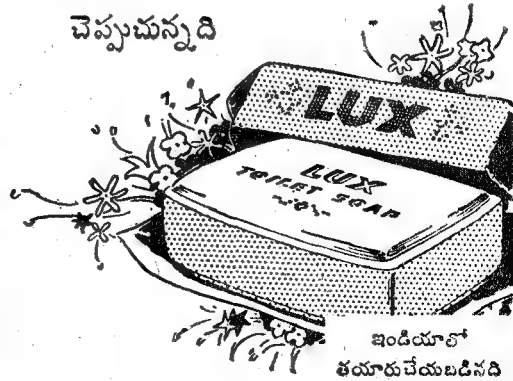
సంతోషంకూడా యిలాగే అంటుంది. తను నిజంగా తొందరపడిపోయాడా? అద్దంలో తల దువ్వకుంటూ మరొకసారి తన్ను తను ప్రశ్నించుకుంది యా రిస్. అద్దాన్ని ముద్దెట్టుకుంది.

రాత్రి అవుతోంది. సైట్ క్లీన్ పరిశుభిస్తోంది. చంద్రుడు ఆకాశంమీద కొన్నాడు కాదు హారన్ వినపడింది. యాలిత్ చేతిలో రిబ్బన్ జారిపోయింది.

“లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు ఎంతో తెల్లనైనది, ఎంతో శుద్ధమైనది మరియు దాని సురగ ఎంతో మెత్తగాను, సువాసనగాను నుంటుంది...”
అని నిరుపారాధ్య

చెప్పుచున్నది

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

నిరుపారాధ్య ఇంకా ఈలాగున చెప్పుచున్నది: శుద్ధమైనటువంటియు, తెల్లనైనటువంటియునైన లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు మాత్రమే నా చర్మమును పూర్తిగా శుద్ధముచేయుచున్నది. అది ఎందుచేతనంటే దాని సమ్మర్మియైన మీగడవంటి సురగ చర్మ రంధ్రములలో రోకుగా వెళ్లి చర్మముయొక్క స్వాభావిక సౌందర్యమును దెలిపి చర్మమునకు అద్భుతమైన ప్రకాశత్వమును దెచ్చును మరియు శుద్ధమైనటువంటియు, తెల్లనైనటువంటియునైన ఈ సబ్బు నా శరీరముమీద వదిలిపెట్టు సువాసనంటే నాకు మిక్కిలి ఇష్టము.”

“...అందువలననే నేను నా చర్మ సౌందర్యమునకు లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బును ఎన్నుకొంటాను.”

ని నీ మా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు ★
LTS, 410-X52 TL

అమ్మ చాలా మంచిది

చిన్న చిన్న గాడ్సులు ప్రారంభించాయి. మల్లె మొక్కలన్నీ చిన్న చిన్న మొగ్గలు పెడుతున్నాయి. పక్షులు తమ సాగా అడుస్తున్నాయి. కారు వోల్స్ విని పించింది. యాలిన్ త్వర త్వరగా రూంలోనికి పరిగెత్తింది. పరిగ్గా రూం దగ్గర దొరసానమ్మ అడ్డంగా నిల్చింది.

‘నీ పద్ధతేం బాగులేదు ఇవాళ విద్య ఒకటి తేలిపోవాలి నాతోరా’

అవిడ కళ్ళు మాస్తే యాలిన్ కి భయం వేసింది. అవిడ వెనకగా నడిచింది. దొరసానమ్మ యాలిన్ ను తన ప్రైవేటు రూంకి తీసికెళ్ళింది.

‘వయస్సులో ఉన్నదానివనీ, చిన్నదానివనీ మీ మొదటి తప్పును నేను తీసుంచాను. కానీ నిన్ను ప్రకృతి తీసుంచలేదు. నీకు మూడవ మాసమని జోస్సు అనుమానిస్తోంది. నిజమేనా?’

యాలిన్ మాట్లాడలేదు. బాటకన ప్రేలుతో నేలని రాస్తూ ఉరుకుంది.

‘నువ్వీ పరిస్థితులలో నీ ఫ్యూచర్ నిర్ణయించుకోకపోతే నిన్ను నువ్వే మోసపుచ్చుకొన్న దాని వాతావు. లోకం రహస్యంగా ఎన్ని తప్పులు చేసినా భరిస్తుంది, కానీ ఋజువయిన, కళ్ళపడిన నేరాన్ని తీసుంచదు. ఇదివరకు సోమ్యమైన నీ ప్రవర్తన ఇట్టి - యీ మాడు నెలలు నిన్ను ఉపేక్షించాను. నాలుగు నెలలు యిట్టే గడిచేయి. ఎంత సరిదిద్దుకున్నా, నమర్చించుకున్నా - నువ్వొక యిక్కడ ఉండడానికి రూట్లు ఒప్పుకోవు. నువ్వు యివాళే రూం ఖాళీ చేయవలసి ఉంటుంది’ దొరసానమ్మ కాలింగ్ బెల్ నొక్కింది. జోస్సు వచ్చింది. ‘నువ్వు యీ విధంగా యిక్కడ నుంచి వెళ్ళడం మా కందరికీ విచారంగా ఉంది. క్షేత్రపులను సహా తీసుంచే ఏను ప్రభువు నిన్ను కరుణించుగాక!’ ఏలిన్ దొరసానమ్మకు నమస్కారం పెట్టింది. కళ్ళమ్మలు నీళ్లు గ్లిరున తిరిగేయి. ఆమె రూం చేరుకుంటూంటే మట్టా నవ్వులూ, గుసగుసలూ వెక్కిరించాయి. ఆమె రూం చేరుకుంది. సంతోషం ఆమెను కాగలించుకుంది.

‘నువ్వు చేసింది కష్టమేమిట! కోర్కెలను బలమంతాన అణుకుకోవడమే వ్యభిచారం. త్వరలో నీనుంచి కుభలేక వస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.’

యాలిన్ అందరికీ నమస్కారం పెట్టింది. తను పెంచిన మొక్కల్ని లతల్ని కత్తంగా,

కన్నీళ్ళతో విడిచింది. చాలామంది కంటు దాకా వచ్చారు.

ప్రసాద్ మొహంలో రంగు రంగులు ఆమెను ఆకళిర్చిపరిచాయి.

‘ఏమిటి సామాను? పిళ్ళంతా ఎవరు?’

‘అంతా చెపుతాను ఎక్కండి’ అతను సామానంతా కాకులా పెట్టేడు. అందరూ గుడ్డై వెళ్ళేరు. కాగా కదిలింది.

ఎంత ఆపుకుంటామన్నా యాలిన్ కి దుఃఖం ఆగలేదు ప్రసాద్ ఆకళిర్చిపోయాడు. అతడామె కన్నీళ్ళను తుడిచాడు.

‘ఏమిటది? ఎందుకా ఏడుపు?’

‘నేను మొదటినుండీ ఆశ్రయం లేనిదాని. అనాధ కరణాలయంలో పెరిగేను. మీరు నా జీవితంలో ప్రవేశించారు. నన్ను నిరాధారను చేస్తూ నా అనే భయం నిత్యం వెన్నంటుతోంది.’ ప్రసాద్ ఆమెను దగ్గరగా తీసుకుని బుజ్జగించాడు.

‘నీకా భయం ఎందుకు కలిగింది?’

‘మీ రెవరో నాకు తెలియదు. మీ మాటల్ని నమ్మేను నా కేరీరం, మనస్సు మీకు అర్పించేను. మూడు నెలలు గడిచాయి మీరు నన్ను పెరిచేసుకోలేదు. అది పవిత్రమైన వాటికల్ని పెంచి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించే సంస్థ. నాలంటి గర్భిణికి..’

ప్రసాద్ మొహం తీవ్రంసేపు రక్త విఘానమైంది. యాలిన్ రెండు చేతులలో అతని బుగ్గల్ని సవరిస్తూ అంది.

‘దీనికి మీరు చింతించ నక్కలేదు. - మీరు నన్ను మీదాన్ని చేసుకుంటే నా కవరి నిండలూ వాధించవు నాలో పెరిగిన మీ రూపం నన్నే మాత్రమూ వాధించలేదు. ఇవాళ మీయంటికి నన్ను తీసుకెళ్ళకపోతే ఒప్పుకోను. మూడు నెలలు - నే నెంత వాధపడ్డానో మీకు తెలియదు. - ఇంక నే ఉరుకునేది లేదు. మనకి ముహూర్తాలఖల్లలేదు. రిజిస్ట్రీ మ్యారేజ్ చేసుకుందాం’ యాలిన్ అతని కళ్ళలోకి మాన్తూ అంది. అతని కళ్ళు యాలిన్ భావాల్ని సమాధానపరిచేవిగా లేవు. కారు ఆగింది.

‘దీనికి ఆపు చేశారు?’

‘నువ్వు యిన్నాళ్ళూ ఒకచోట ఉన్నావని ధైర్యంగా ఉండేది. వాళ్ళంత త్వరగా నిన్ను వదిలించేస్తారనుకోలేదు.’

యాలిన్ కి అర్థమవులేదు.

‘నా కేసులో భయంగా ఉంది. ఏమిటి మీ భావం, చెప్పండి!’

‘మనం చిన్నవాళ్ళం. పెద్ద వాళ్ళ భావాలు మన భావాలవలెనే ఉండవు.’

‘ఇప్పుడే మొద్దింది?’

‘నిన్నీ పరిస్థితులలో నూ యింటికి తీసుకెళ్ళడానికి కుదరదు. ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళనా అని ఆలోచిస్తున్నాను.’

యాలిన్ గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంది. ఆమె మొహం ఎర్రబడింది. పెదవులు బణికేయి..

‘ఏమిటి మీ ఉద్దేశం? నన్నే చేదామని? ముందే అన్ని సంగతులూ చెప్పకుండా నన్నెందుకు మోసపుచ్చేరు?’

‘నిన్ను మోసంచేదామని నా కన్నదూలేదు యాలిన్! ఇప్పటికేనా నా అందాల కాశిని - నానుంచి ఎవ్వరూ వేరు చేయ్యలేదు!’ యాలిన్ కంటికి నీటిని ఆతను తుడిచాడు. యాలిన్ కి ధైర్యం మొచ్చింది.

‘మరెందుకలా అంటారు? మనయింటికి పోదాం పదండి’

‘అదే ఎలాగో యిన్నాళ్ళూ ఆలోచిస్తున్నాను. మా అమ్మా, నాన్న గారూ నవీన భావాలు కలవారే గాని మా మేనత్త చండకాసనురాలు. లోకం పోకడ నీకు తెలియదు యాలిన్ నువ్వు క్రిష్టియన్ వి. తల్లి తండ్రి లేని అనాధవి. అనాధ కరణాలయంలో నుంచి వచ్చినదానివి. పిల్లని పిల్లని మించి గర్భిణివి. ఇలాంటి విషయాలు మన మన గుల్లకు దూదిపించేలు. కానీ లోకానికి, పెద్దలకు పర్యవేక్షణ అధ్యంతరాలు. చిన్న వాళ్ళు పెద్ద కళ్ళలను ఎదుర్కొన్నాని నుఖపడడం నుభువుకాదు యాలిన్!’

యాలిన్ ముంగురలను సవరిస్తూ అతను అన్నాడు.

‘అయితే మీ ఉద్దేశం?’

‘పిల్లని పిల్లని కాదని - ప్రస్తుతం మా తమ్ముడికి జ్వరంగా ఉంది. ఈ పరిస్థితులలో మావాళ్ళకు నిన్ను వదిలయం చేయ్యడం సుఖాంతం కానీ విషయం. నామీద అభిమానమంతా పోగుచేసుకుని, నన్ను తీసుంచి ఒక్క ఆరు నెలలు నువ్వు ఒపికపట్టాలి యాలిన్!’

‘ఆరు నెలలే? అనబోయింది యాలిన్. అందమైన, బలమైన ప్రసాద్ వాహువులు ఆమెను ఏమీ అడగనియ్యలేదు. అతడామెను దగ్గరగా తీసుకున్నాడు.

* * *
కాలానికి దేనితోనూ సంబంధం లేదు. మరీ మూడు నెలలు గడిచాయి. కారువోల్స్ వినిపించింది. యాలిన్ గది తలుపు తెరిచింది. ప్రసాద్ లోపలి కొచ్చాడు. గదంతా కలయజాశాడు.

‘యూ ఎంత నీటుగా సద్దుకున్నావో యాలిన్? నిన్ను చూయింటికి తీసుకెళ్లే అదృష్టం నా కింకా కలుగలేదు. నిన్ను యీ అద్దె యింట్లో ఉంచవలసివచ్చిందని నేను కుమిలిపోని శుణం లేదు’

యాలిన్ ఘోస్టులో కాఫీ గ్లాసులో పోసియిచ్చింది.

‘కేరియరు సరిగ్గా వేళకు తెస్తున్నాడా’ తల ఊపింది యాలిన్.

‘ఈ ప్రేమకుడు నీదవాడైతే నువ్వు చెప్పలేని బాధలు పడిఉండువు. కానీ నిన్నే విధంగానూ శ్రమ పెట్టే అవసరం రాలేదు నాకు. మా నాన్నకి నీ ధర్మమా అని మూడు మిల్కు ఉన్నాయి నే బస్తాను మరి కాలేజీకి పైమైంది’

ప్రసాద్ బూట్లు చప్పుకుచేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఇలాగే యితను కొన్నాళ్ళు ప్రతిరోజూ, అప్పడప్పుడు వారానికో రోజూ వచ్చి ఏం కావాలో కనుక్కుని వెళ్ళిపోతుంటాడు

‘అమ్మగారూ, కేరియరు పడేస్తారా?’ దాసిది కేకేసింది. యాలిన్ చూసింది తనింకా తిన నేలేదు. అది నిండుగానే వుంది. రెండు పూటలా తినడం, పడుకోడం - యిదేనా జీవితం? ప్రసాద్ తన్ను నిజంగానే ప్రేమిస్తున్నాడా? లేక అబద్ధాలు చెప్పి మోసంబుచ్చుతున్నాడా? నిజంగా మోసంబుచ్చుదల్చుకుంటే తన్ను ఆర్మీ సేన్స్ బహిష్కరించినాడే ఏడే వీధిలో వదిలేయగలవన్న తనకి వేరే యిల్లు చూసి సదుపాయాలు చూడడం దేనికి?

‘నేను మోసపోయానా?’ అని ప్రశ్నించు కుంటూ యాలిన్ రోజులు కష్టంగా గడిపింది. ‘ఇప్పుడేనా ప్రసాద్ నాలుగు రోజులు వరుసగా రాకపోలే మనస్సు శంకిస్తుంది నేను అగాధంలో పడిపోయానా?’ ఈ ప్రశ్నలతోనే యాలిన్ దివాలు గడిపింది. గడియారం తిరిగింది కేలండురు చిరిగింది కొత్తసంవత్సరం వచ్చింది యాలిన్ కి పురిటికోజులు దగ్గరపడాయి సదిహేను గోసలై ప్రసాద్ రాలేగు అనాశ ఆమెకు ఏదో చెప్పలేని బాధగా ఉంది.

‘కొత్తవాళ్ళనూ, డబ్బున్న వాళ్ళనూ, మగ వాళ్ళనూ నమ్మకూడదన్న ఖ్యాత్యనూ కి విషమేనా?—... నా బతుకు చీకటేనా?’ అనుకుంది యాలిన్

‘నాకు పుట్టబోయే అందాలపాప నాకు చాలు. వాడి చిరునవ్వు అనాధ అయిన నాకు పదివేలు నాకెవరూ అక్కలేదు!’ అనుకుంది ఇంతలో కేరు వచ్చి ఆగింది ప్రసాద్ రాలేగు నన్ను దిగింది

‘ప్రసాద్ గారు మింగిన్తి శుభప్రతి

చేర్చుకున్నారు. మీకోం తల్లా తండ్రా? అక్కడే పురుడు పోసుకుందురు గానీ.’ యాలిన్ బయల్దేరింది.

* * *

ఆ తరువాత ఏమైంది?

తలమకోడానికి యాలిన్ మనస్సు నిరాకరించింది. అంతవరకు తన జీవితం పువ్వుల బాట తరువాతి?

ఆస్పత్రిలో చేరేక, తనకి తెలివితప్పిపోయాక - ఎప్పటికో తెలివీ వచ్చింది యాలిన్ కి. శరీరం, మనస్సు చాలా తేలిక అయిపోయినట్టనిపించింది చాలా నీర్సంగా ఉంది. క్రితంరోజు తన్ను కారు ఎక్కించిన నత్తే గ్లాసుడు ఓవల్లిన తెచ్చి యిచ్చింది. అది త్రాగేక యాలిన్ కి కొంచెం బలం వచ్చింది.

‘విద్యుత్? ఎక్కడ నా పిల్ల? నా పాపాయి ఏదీ?’ వశికే చేతులతో యాలిన్ పక్కంతా వెతికింది చుట్టూ చూసింది

‘నీ పురుడు చాలా కష్టమయిపోయిందిమ్మా!’ మత్తుమందు యియ్యవలసి వచ్చింది. అసలు నీ ప్రాణం దక్కడమే బ్రహ్మాండ మయిపోయింది’

జీవితంలో తనకున్న ఒక్క ఆశనూ కూడా విసు ప్రభువు తెంపేశాడా? ఇన్నాళ్ళు తనలో పెరిగిన జ్యోతి తన కళ్ళ పడకుండానే అరిపోయిందా?

‘అమ్మా!’ నాకు పుట్టినది అడవిల్లా, మొగ ఎల్లా? ఒళ్ళుగా ఉండేదా? అందరగా

ఉండేదా? నాకు చూపించకుండా ఎందుకు పోరాడారు?

నన్ను కోప్పడింది.

‘ఈ ప్రశ్నలవల్ల లాభమేమిటమ్మా? పోయినపిల్ల ఎలా ఉంటేసేం? రాత్రి అసగా పోయింది. ఇప్పటివరకు ఉంచాలని చూకు తెలిదు.’

‘ఆయన వచ్చారా? పాపను చూసుకున్నారా?’

‘చూకు తెలిదు. ఆయన ముందుగానే అంత సామూహిక ఆస్పత్రికి చెల్లించేశాడు. మళ్ళీ వచ్చినట్టులేదు’ నన్ను మరో కేసుకు వెళ్ళిపోయింది.

యాలిన్ కి చెప్పలేనంత దుఃఖం వచ్చింది పుట్టిన దగ్గరనుంచీ రక్త సంబంధం ఎలాంటిదో ఆమెకు తెలిదు ఆ జీవితనాటకంలో ఒక నూత్రధారి ప్రవేశించాడు. అతను ఆడేది జీవితమో, నాటకమో యింకా ఆమెకు అర్థం కాలేదు. సంఘదూషణకూ, లోక బహిష్కారానికీ తలవంచి ఆమె తన ఆశలన్నీ పుట్టబోయే శిశువుమీదే పెట్టుకుంది. నోటిదగ్గరకు వచ్చిన పానీయం రుచి చూడకుండా నేలపాలయింది. ఏలీస్ బ్రతుక్కి ఏడుపుకాక మిలిం జేమిటి?

తరువాత మూడురోజులు యాలిన్ ఆసుపత్రిలో ఎంత కష్టంగా గడిపిందో చెప్పలేము. నాల్గవరోజు నన్ను తన దగ్గరకు వచ్చింది ఈ మూడు రోజులూ తను ఎంత

ఎప్పుడూ క్షణమైనా చింతలేదు

అతడు లాక్టోజెన్ పాప కావడమే కారణం లాక్టోజెన్ పూర్తిగా తల్లిపాల వలెనే వుంటుంది. తేలికగా అరుగుతుంది. శరీరం అరోగ్యంగా దృఢంగా వుద్ది

పొందడానికి తగిన నమూనాలుగల అవారం

LACTOGEN

విశ్వసించండి తల్లిపాలు ఇవ్వలేనపుడు

ఉచిత లాక్టోజెన్ పోల్డర్ కు ఈ కౌపన్ పూర్తిచేసి పంపండి నెస్లెర్స్ (పాఠశ్చ్య) ఇండియా) లి హాస్టల్ బాక్సు 396, కలకత్తా

6/6/6

పేరు _____

చిరునామా _____

అమ్మ చాలా మంచిది

మామి వా ప్రసాద్ మాత్రం రాలేదు నర్సు రాగానే.

ఈ దంతపు పెట్టె ప్రసాద్ గారు మీ కిమ్మన్నారు. ఇక మీరు ఆస్పత్రి విడిచి

పెట్టి వెళ్లవచ్చు' ఆ దంతపు భరిణ ఒక ప్లస్ యూలీస్ సరదాగా ఆయన్ని అడిగింది, ఇవ్వలేదు. ఆమె ఎంతో ఆత్మీయతతో దాన్ని అందుకుంది.

ఇంటిలోని ఆహారమే విషముగా మార వచ్చును!

"నా పిల్లల జబ్బుకు నేనే కారణమైయుండ వచ్చునని డాక్టరుగారు అన్నప్పుడు నాకు ఎంతో విచారము గలిగినది.

గడచిన ఆరు నెలలలో నా పిల్లలు రెండు సార్లు కడుపు నొప్పితో బాధపడ్డారు. ఇంతేగాకుండ పోయిన నెలలో మా ఆయన జబ్బుతో పడుకున్నారు. ఈ జబ్బులకు కారణమేమిటాయని తెలుసుకొందామని వేను డాక్టరుగారివద్దకు వెళ్లగా ఆయన ఈలా అడిగారు:

'ఏమింది, మీరు వంట విషయములో జాగ్రత్తగా నుంటున్నారా?'

'నేను ఆ విషయములో చాల జాగ్రత్తగా నుంటానండి' అని నేనన్నాను.

'అయితే మీరు వంటకు వాడే క్రొవ్వనదార్దమును పిలాగ కొంటారు?' అని ఆయన అడిగారు.

'మూర తీయబడిన దబ్బాలో అమ్మబడు దానిని కొంటానండి' అని అన్నాను నేను.

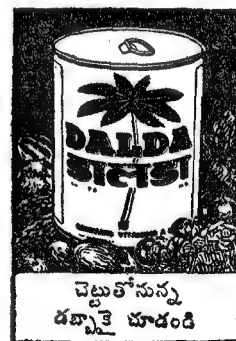
'మూర తీయబడిన దబ్బాలో అమ్మబడు క్రొవ్వనదార్దము లలో అన్ని విధములైన క్రిములుండవచ్చును. మరియు అవి కల్తీ చేయబడుటవలననో, మరియు మైన చేతులవలననో, లేక బాదారోని ఈగలవలననో పాద్రెయిండవచ్చును — బహుశః మీ కుటుంబములో అనారోగ్యమునకు ఇదే కారణమైయుండ వచ్చును' అని ఆయన అన్నారు.

వంట క్రొవ్వనదార్దమును మూర తీయబడిన దబ్బాకుండి కొనుటవలన నేను డబ్బు మిగులుచున్నానని అనుకొనేదాన్ని.

అయితే అందువలన అరోగ్యము చెరుటను చూచిన తరువాత అటువంటి విధముగా కొనుట లాభకరము గాదని తెలిసింది. అందుచే ఇప్పుడు నేను గాలికూడ చొరవకుండ పీలుచేయబడిన దబ్బాలోనుండు డాల్డా వనస్పతినే కొంటాను. డాల్డా వనస్పతిమా ఆహారమును ఎక్కువ రుచికరముగా నుండేటట్లు చేస్తుందికూడా!"

డాల్డా వనస్పతిని మీరు కొనుచున్నారంటే దాని అర్థమేమిటంటే మీరు క్రొత్త దైవటువంటియు, శుద్ధమైనటువంటియు, అత్యున్నత రకమైనటువంటియునైన కాక క్రొవ్వనదార్దమును కొనుచున్నారన్నమాట. మీ కుటుంబముయొక్క అరోగ్య విషయములో మాత్రము అజాగ్రత్తగా నుండకండి. డాల్డా వనస్పతి యున్నప్పుడు మీకేమి భయము? డాల్డా వనస్పతిలో ఇప్పుడు విటమినులు ఏ, డి కూడ యున్నవి. మరియు అందరు కొనుటకు పీలుగా అది 10 పౌనులు, 5 పౌనులు, 2 పౌనులు మరియు 1 పౌను దబ్బాలో అమ్మబడుచున్నది.

మీ పిల్లల అరోగ్యమును పిలాగ అభివృద్ధిచేయుట 1 ఉపర సలహాకు ఈవేళే క్రింది అక్షరముకు జ్ఞాయండి: డి డాల్డా అద్ వై సరీ సర్వీస్ పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు 353, కొంబాయి 1

చెట్టుకోనున్న దబ్బాకే చూడండి

HVM. 212-X52 TL

మీ ఆరోగ్యమునకై
డాల్డా వనస్పతితో వండండి

వంటకు దివ్యమైనది — అర్చు కక్కు-క

“నిన్ను వెళ్లాడనని అంటే నిజంగా ఆత్మహత్య చేసుకొంటావా, బావా?” అని అడిగింది అమాయకురాలైన మరదలు.

“సామాన్యంగా అంటే చేస్తానంటుంటాను మరి!” అన్నాడు బావ.

నిజంగా నిరూపించుకోడానికి నిర్భాగ్యురాలు చేయవలసిన భర్త! ఎక్కడ్నించి ఎలా వస్తుంది? ముందు తను జీవించడానికి లోకంలో నలుగురిమధ్య నిలబడడానికి ఎక్కడిది ఉబ్బు? తన ప్రాణం లో ప్రాణం, తన మానంలో భాగం, తన జీవితగానంలో రాగం తన చిన్నారి పాప తనకు వివిధంగా నైనా దక్కే మార్గమే లేదా? న్యాయం నశించవలసిందేనా? తిన్నీ నిభవునా దహించిన నిర్భాగ్యుడు సప్తతూ బ్రతకవలసిందేనా?

లేదు, లేదు. తన చిన్నారి చేతులు తన్నీ పెనవేసుకోవలసిందే ఎవ్వరూ ఆపలేదు తన మాతృత్వం ఎవ్వరూ కాదనలేదు. కాని ఎలా? వివిధంగా?

అతిదగ్గరసా చెవులు బ్రదిలయ్యేటట్లు కారు హోర్స్ వినిపించింది. ఆమె సరాలు తెగిపోయానా అనిపించింది. లోకమంతా గిరువ తిరుగుతున్నట్లు, హోరవ అగుస్తున్నట్లు అనిపించి యాలిస్ స్పృహ తప్పి పడిపోయింది.

యాలిస్ తెలివి వచ్చేసరికి ఆమె ఒక దయామయి ఒడిలో ఉంది. అతి నీరసంగా ఉంది.

‘ఎవరు మీరు? నే ఎక్కడ ఉన్నాను?’ ఆమె మాటాడవద్దని సాంజ్ చేసి గానుడు వేడి వేడి పాలు యిచ్చింది.

‘అయిదు నిమిషాల్లో నీకు ప్రాణం ఉంటే జరిగేది. మా డ్రైవరు అతి జాగ్రత్తగా నడచిన జేకు చెయ్యబట్టి మళ్ళీ నన్ను చూడగలిగేవు ఎవరమృత సువు?’

నిష్కల్మషమయిన ఆదరణ అంటే ఏమిటో ఎరగని యాలిస్ కి యీ సౌమ్య వచనాలు నీలిమబ్బులకి చల్లగాలి స్పర్శ తెప్పించాయి. కన్నీళ్ళలో ఆమె చెంపలు తడిశాయి.

‘నా పేరు మిసెస్ బార్టీ. అందరూ ‘మిస్సమ్మ’ అంటారు. క్రైస్తవ మత

ప్రచారకురాలి. నీకు అభ్యంతరం లేక పోతే స్వస్థత చేకూర్చవరకు నా దగ్గర ఉండొచ్చు.’ యాలిస్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. వివిధాలోచనలు ఆమెను దహించి వేశాయి.

‘నే నెండుకు బ్రతికాను? ఇంకా యీ జీవితంలో ఏం మిగిలిందని!’

మిస్సమ్మకు మాత్రం ఆమె ఎందుకో గండు చేతులూ ఎత్తి నమస్కరించింది.

‘నా పేరు యాలిస్. నన్ను రక్షించిన మీరు తప్ప నాకి లోకంలో నువ్వెవరూ లేరు నామీద మీకేమాత్రం నయం ఉన్నాయి కేమీ నన్ను అడగొద్దు.’

మిస్సమ్మ గోడ నున్న చనిపోయిన కూతురు ఫోటో వంక చూసింది.

‘నా, రోజ్! మొక్క ఎదిగి, ముగ్గులు తొడిగి, పువ్వులు పూసే వసంతకాలంలో నువ్వు యీ ముసిలి తెల్లని నిర్దాక్షిణ్యంగా వదిలిపెట్టి పల్కిపోయావు. నా దుఃఖాన్ని మరిచిపోడానికి ఏన్ను ప్రభువు మరొకరిని పంపించాడా? అనుకుంది. ?

యాలిస్ నాటికి నేటికి తన దీనిగాగ మిస్సమ్మకు చెప్పలేదు. దానికి కారణం ఉంది. తను జీవితంలో ఓడిపోయింది పంజంలో ఓడిపోయినవాళ్ళూ పరీక్షలో ఫేలయినవాళ్ళూ లోకం దృష్టిలో సానుభూతికి అనర్హులు. మిస్సమ్మ అలాంటిదని కాదు. తను గలవారి తనకున్న వ్యాయాన్ని పూర్తిగా అనుభవించాలి అప్పుడు అంతే మిస్సమ్మకు చెప్పాలి. మొదట రెండురోజులు ఉండామని చెరిస యాలిస్ మిస్సమ్మను విడిచిపెట్టలేక పోయింది మిస్సమ్మ తనకు తెలిసిన మిస్ట్రీస్ కి గాని యాలిస్ ను వద్ద పరీక్షకు కట్టించింది

‘నాకు ఏనాడూ యీ పరీక్ష పుస్తకాలంటే తలనొప్పి కాని నాకు నువ్వు కావాలి. నువ్వు కావాలంటే సామ్యు కావాలి సామ్యు కావాలంటే ఉద్యోగం చెయ్యాలి. ఉద్యోగం చెయ్యాలంటే పరీక్షలు పాస్ చేయాలి. నిన్ను పొంది తెచ్చుకుంటాను నా చిట్ట తండ్రి!’

పరీక్ష పలితాల్లు తెలిసిన రెండు నెలలకి వద్దపనిలో చేరింది. ఎలవెన్నుతో కలిపి ఎనభై యిస్తారు అందులో పదిరూపాయలు తను ఉంటున్న రూం ఆధికారి మిస్సమ్మతో చెబులాడి యిచ్చేది

‘నే నెంత బుగ్గలేనిదాన్ని? ఈ కొత్త లాంతరు ఎందుకు కొన్నాను? ఇది కొవక

పోతే నాలుగు రూపాయలు మిగిలేవిగా! అనుకునేది. ఆనాడు ప్రసాద్ ఉత్తరంలో తనకు పంపిన దంతపు భరిణయాని పట్టు పట్ట కొరికేది. ‘నీకు నాకు ఏసంబంధమూ ఇప్పుడు లేదని ఆనాడు ఉత్తరం పంపేపు. ఆసంబంధమేదో త్వరలో తెలియబరుస్తాను. ఈ దంతపు భరిణలో నే నీ వినాశముందని తెలుసుకో ఆమె అందులో చెప్పిన సామ్యు ప్రతిరోజూ తెబ్బపెట్టేది. నెలకి యిరవై రూపాయలు కూడ చెల్లడం బ్రహ్మాండమయి పోయేది. ఒక్కొక్క నారి అందులోంచి సామ్యు తియ్యవలసివచ్చేది

‘బాబూ, ఈ సర్కార్ గుర్రాల్ని నువ్వు తీసుస్తావో లేదో నీ సామ్యు తీసుకుంటున్నాను అని కదిలే కళ్ళతో నశిత వేర్తో సామ్యు తీసుకునేది జీవితంలో మంచి చెడ్డలు యిరవై ఏళ్ళలో నీ పూర్తిగా వంటి బట్టిన యాలిస్ కు—వలగుతున్న చిలిలో, కొవ్వొత్తి దీపపు చలుగులో, రాతిగోడల గదిలో అర్థరాత్రులు అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చేది. మిస్సమ్మవలె ఆమె గంటలు కొద్దీ జెబిలు ముందు కూర్చోలేకపోయేది. నడివయస్సు తన యవ్వనం, సాఫల్యం కాని తన జీవితం, పలకరించే ప్రాణి లేని అయోమయ కార్మికాత్ములు! ఆ యవ్వనికి నిద్రపట్టేదికాదు కాని ఈ కటికిచీకటినికీ రాత్రిలో నలుగురూపే చుక్కలు, ఈ మాలిన్య గంభీర సముద్రపు అల్లడుగున విలవిల మెరిసే మంచి ముత్యాలు, ఈ కారు నుబ్బుల్లో మెరుపుతీగలు ఆమె పక్క గుఱుఖాన్నీ పోగొట్టేవి.

‘కాదు, కాదు నా కోహలు గాల్చి మేడలు కాపు నావి విచిత్రగూళ్ళూ, వేక మేడలూ కానేకావు. ఏనుప్రభువు నాకు అన్యాయం చెయ్యడం నా బాబుని నేను తెచ్చుకుంటాను. ఎవరూ అడ్డుపెట్టలేరు.

నచ్చి నా చిట్టినాన్న ఏం చేస్తాడు?’

‘అమ్మా అని పిలుస్తాడు. కక్క పిలుపుతో, ఒక్క చూపుతో నా దుఃఖాన్ని హాసంచలు చేస్తాడు’

‘అవును ఆరోజు తన్నుకుండా వస్తుంది. ఇంతకన్న పెద్ద ఉద్యోగం ఉంది యంతకన్న ఎక్కువ మిగిల్చి నిన్ను పెద్దచదువు చదివిస్తాను. లోకమంతా గర్వింసే వ్యక్తిగా తయారుచేస్తాను. ‘ఎవరి అగ్గాయి? అని అందరూ అడుగుతారు’ ఆ మామూలుతో దివహాస గంధికలు విరిగేవి. ఆమెకు నంటనే నిద్రపట్టేది

చక్కని కలు విడిపోయక ఆమె లేచేది ఎప్పుడో అనుమానాలు బాధించినా

మొక్కలను పెంచడంలోనూ, రోగుల సేవలోనూ వాటిని మరిచేసి.

* * *
 ఏడేళ్ళు ముందుకి తిరిగి చూడగలుగు యీనాడు యాలిన్ మిస్సమ్మ యిచ్చిన గదిలోనే ఉంది. ఆమె పెదవులు నిశ్చయస్నీ, ఆమె కళ్ళు పగ తీర్చుకోడాన్ని చూచిస్తున్నాయి. ఎక్కడికో ప్రయాణమాతోంది.
 'ఎందుకమ్మా కలపు పెట్టేవుట?' అంటున్న మిస్సమ్మ చర్చిసుంచి రాగానే
 'ఒకసారి బెజవాడ వెళ్ళిరావాలి' అంది అదోలా యాలిన్.

'ఎందుకూ?'
 'మా సీనియర్ నర్సు సిస్టర్ కి మ్యారేజ్. ఒక్క రోజు లీవు పెట్టెను.'

రైలులో యాలిన్ అనుకుంది.
 'బాబూ, నిన్ను మాడాలని నీ కన్ను తిరి వస్తోంది. నీకోసం ఓ జీవి యీ పంగి ప్రాణాలూ పెట్టుకుని బ్రతుకుతోందని నీ పసిపొద్దియానికి తెలిసే. నిన్ను పెంచి బాపించే అదృష్టం ఏ ప్రజాస్వామ్యగాలికి కలిగిందో! ఆరేళ్ళకి నువ్వు ఎలా మారిపోయావో! నా కథ వింటే నువ్వు నన్ను ఆదరించగలవా నాయనా?'

ఎంతసేబో ప్రయాణం చేసినట్టయింది. ఆఖరికి బెజవాడ వచ్చింది. నర్సు చెప్పిన యిస్సర్వేషనులో కొంచెం కచ్చపడి యిల్లు కనుక్కొంది. ఒక అరఫర్లాంగు దూరంలో రిక్తా ఆసించి పం పేసింది.

అది ఒక బంగళా. అందులోంచి రిక్తాని ఒకానొక యవతలి కొచ్చింది. ఆహారన్ విని యాలిన్ గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయి.
 'సందేహంలేదు. నన్ను సర్వనాశం చేసిన దుష్టుడిదే యీ యిల్లు. ఆ తిడే యితిసు. క్రింది పెదవి నొక్కి పట్టిన పళ్ళు, ఎవరి సేనా వశం చేసుకోగల ఎత్తనికళ్ళు, జేబుల్లో చేతులు - ఆనాడు ఆర్ప సేజ్ లో చూసినట్టే ఉంది. ఈ నిర్మల బాహ్యరూప విదీశలలో యింత లోతైన గుడిగుండ్ల ముందిని ఎవరను కుంటారు? అనుకుంది.

'ఇతన్ని యీ నిలదీసే లాభంలేదు. ధనవంతుడు ఏమైనా చేస్తాడు. మోసాన్ని మోసంతోనే ఎదిరించాలి.'

కొరు వెళ్ళిపోయేదాకా ఆమె ఆగింది. దిడదడి కొట్టుకుంటున్న హృదయంతో యాలిన్ అడుగులో అడుగు వెసుకుంటూ బంగళా చేరుకుంది. గొలుసుకి కట్టబడిన ఒక కుక్క భౌభౌమని అరచింది.

'ఎవరది?' అంటూ యింట్లోంచి ఒకా విడ యివతలి కొచ్చింది. కుక్కని రెండు కొట్టి ఊరుకోబెట్టి -

'అక్కడే నిలబడిపోయావే? ఇలా గోపలికి రండి' అందామె.

పొద్దున ఎనిమిది గంటలు

ఫోటో : సి. వి. నారాయణమూర్తి, (పెరవలి)

యాలిన్ తడబడుతూ 'ప్రసాదు గారు ఉన్నారా?' అంది.

'లేదు, ఫేక్టరీకి వెళ్ళేరు రండి, కూర్చోండి' అవిడ యాలిన్ ను మర్యాద చేసి గోపలికి తీసుకువెళ్ళి సోఫామీద కూర్చోబెట్టింది.

'ఉండండి, వస్తాను' అవిడ లోపలికి వెళ్ళింది ఆమె చాలా నిరాడంబరంగానూ, నిష్కల్మషంగానూ కనిపించింది యాలిన్ కి. అంత యింటికి ఒక్క నౌకరు కనిపించలేదు ఆమె అన్ని పనులూ స్వయంగా చేసుకోవడం యాలిన్ కి ఆశ్చర్యం కలిగించింది అవిడ బలవంతం కాఫీ యిస్తూ అంది

'అయినా అలా వెళ్ళేరు, మీరూ వచ్చారు సాయంకాలందాకా సరదాగా కబుర్లు చెప్పకుండాం. అప్పుడు ఆయన వస్తారు'

యాలిన్ మరికొన్ని అబద్ధాలాడక తప్పలేదు

'అయినా నేనూ చిన్నప్పుడు దురువుకున్నాం ఇక్కడ ఉన్నారని తెలుస్తే ఓమారు చూసిపోదామని వచ్చాను ఎప్పటి మాట! ప్రసాదు గార్ని చూసే ఆరేళ్ళయింది అప్పటికి మీ కింకా పెళ్ళికాలేదేమో!'

'అవకేం? పదేళ్ళ క్రిందటే మా వివాహం జరిగింది' యాలిన్ పెదవులు కోపంతో కంపించాయి పెళ్ళియిన నాలుగేళ్ళ తరువాత యీ ధూర్జుడు తన సర్వస్వాన్నీ కలుషితం చేశాడు ఆఖరికి తన ప్రాణంలో ప్రాణాన్ని కూడా తనకు తెలికుండా ఎత్తుకు పోయాడు!

'ఆయనకు పిల్లలంటే చెప్పలేనంత ప్రేమ నేను కాపురానికి వచ్చిన నాలుగేళ్ళ వరకూ పిల్లలే కలుగలేదు అన్ని సంగతులూ నేనే చేపేస్తున్నాను మీరు గడుసు తింటూ మాట్లాడమే లేదూ!'

■ యిల్లాలి ఆదరణలో పడి తను వచ్చిన విషయమే మరిచిపోయింది ఇంతకి తన బాబు ఏమైపట్టి? సరిగ్గా నాలుగుగంటలు కొట్టేరు

'అమ్మా! అమ్మా!' అంటూ చిన్న పిల్లవాడు లోపలికి వచ్చాడు. ■ వయస్సులో ఉన్న యితర పిల్లలవాడు ఎవరుతూ, ఉరుకుతూ రాలేదు అతి నెమ్మదిగా, నిదానంగా నడుచుకుంటూవచ్చి, ముందు బోగ్గో విప్పి ఒకమూల పెట్టేడు తరువాత సంచీగో పుస్తకాలు తీసి అలమారాలో క్రింది సొరు

అమ్మ చాలా మంచిది

గులాబ్ కుడిచేతి ప్రక్క మూలగా పొంది కగా పెట్టేడు. తరువాత తల్లి వల్లవచ్చి కూర్చున్నాడు. యాలిన్ గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంది.

‘మాడమ్మ మోహన్ బాబూ! కొత్త బోలుకట్టే నేనేం చెయ్యమని చెప్పేను?’

ఆ కుర్రవాడు తెల్లని తన పదివేళ్ళూ జోడించి ‘నమస్తే’ అన్నాడు ముద్దుకూటలతో. ఇలారా నాయనా! అంది యాలిన్. నాడు తల్లి కళ్ళవైపు చూసి సమ్మతి గ్రహించి వెంటనే వచ్చాడు. యాలిన్ రెండు చేతులతోనూ వాణ్ని గట్టిగా కొగలించుకుంది. చెప్పలేనన్ని ముద్దులు కురిపించింది. ఆమె చెంపలు నదీ జలాలే అయ్యాయి.

‘అదే మమ్మ అలా దుఃఖపడుతున్నాడు?’ అవిడ యాలిన్ కళ్ళు తుడిచింది. కాని అవి ఆగలేదు.

నా కొడుకూ బ్రతికుంటే యిన్నేళ్ళు బాడూ జేసు.’ అంది యింకేమీ ఆసలేక.

‘మాతృప్రేమ అంటే నాకూ తెలీదమ్మ, ఆరేళ్ళ క్రిందట ఆర్య సేజ్ నుంచిట ఆయన యీ పనిగుడ్డును తెచ్చిరు కలతపడిన వృద్ధయంలా ఉంది మీగ మీ దగ్గర ఏ విషయమూ దాచ బుద్ధి పుట్టడంలేదు. వీడ్ని కన్నుతల్లి ఎవరో నిజంగా ధన్యాత్మకరాలు’ యాలిన్ మొహం వివర్ణమైంది. విషయం మార్చబావని

‘ఏం చదువున్నావు బాబూ నువ్వు?’ అని అడిగింది.

‘ఒకటి’ అన్నాడు మోహన్. దుస్తులు గాని, క్రాఫింగుగాని ఒక్క పిసరు మాయలేదు. అంత చక్కటి శిక్షణకి యాలిన్ జోహారు చేసింది.

‘వీడు పాఠం చదువుతాడు వింటారా? బలే తమాషాగా చదువుతాడు రెండి. ఏది మోహన్ మీ వాదకంలా మొదటిపాఠం చదువమ్మా.’

వాడు మరం వేసుకున్నాడు. చేతులు కట్టుకున్నాడు. బుద్ధిగా ముద్దొస్తూ చిలక పలుకుల్లో మొదలు పెట్టేడు. ఆ పాఠముంతా మూడేముక్కలు. యాలిన్ మాతృప్రాయం పూర్ణ స్వయాపాన్ని మాడడానికి అవి చాలు.

‘మా అమ్మ చాలామంచిది. నన్ను చెప్పలేనంత ప్రేమించును. నాకొరకు ఎంతకష్టమయినను ఓర్చును.’

ఈసారి యాలిన్ కన్నీళ్లు ఆగలేదు. వాణ్ని దగ్గరగా తీసుకుని గోరున విజ్ఞేసింది. అయిదు నిమిషాల్లో అతికష్టపడి ఆపుకుని ‘ఇక ఉండలేనమ్మా వెళ్లి వస్తాను. మోహన్ బాబు ఫోటో ఒకటి ఉంటే యివ్వండి...వస్తాను.’ ఆవిగ ఫోటో తీసి యిచ్చింది.

‘ఆయన వచ్చేదాకా ఉండయా?’

‘ఎందుకని అడగొద్దు, చిన్న కోరిక. నేయిలా వచ్చి పల్లినట్లు ఆయనకి చెప్పవద్దు. ఇది తీరుస్తారని నమ్మకముంది. వస్తాను.’

‘మీ వృద్ధయం ఎందు కింత బాధపడుతుందో నాకు అర్థంకాలేదు నావల్ల తెల్లకుండా మీకేదైనా అపకారం జరుగుచేతుమిందండి మీరు కూర్చున్న కొద్దినేపూ ఎవరో అత్యయలతో మాటాడుతున్నట్లు ఉంది. తప్పకుండా మీ కోరిక చెల్లిస్తాను. మీరు మళ్ళీ మళ్ళీ వస్తే ఎంతో సంతోషిస్తాను.’ యాలిన్ కళ్ళి తీ మాసింది. ఆవిడ కళ్ళలో నీళ్లు! తన కన్నీళ్ళకి విలువుంది అర్థంకాని ఆ బాధకు? దానికి విలువంతి?

‘మోహన్ బాబూ నమస్తే చెప్పమ్మా.’ నాడు అతిముద్దుగా చెప్పేడు.

యాలిన్ తిరిగి చూడలేకపోయింది. త్వర త్వరగా అడుగులు వేసుకుంటూవచ్చి కనపడిన రిక్షాలో కూర్చుని ‘స్తేచమకు నివోయే’ అంది.

యాలిన్ యిల్లు చేరుకునేసరికి తనకోసం ఓడరు కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. యాలిన్ వస్తూనే ‘నేనే పొరబడాను. మీ అవసరంలేదు. వయ ఉంటే వెళ్ళిపోండి’

ఇంటియజమాని : “ఏమండీ కవిగారూ? మా యింటి అద్దె ఎప్పుడిస్తారు?”

కవిగారు : ఎప్పుడోదాకా ఎందుకండీ! నేను రాయబోయే ఖండకావ్యానికి ప్రభుత్వబహుమానం అందగానే యిచ్చేస్తాను. సరేనా?”

* * *
 “తిమిరని ఒకటి అడుగుదామని వచ్చాను. గయచేసి ఏడు “లేదండీ!”

“...నిమిషాలనేపు తీరిక చేసుకోగలరా?”

“అభ్యంతరం ఏమీలేదండీ!”

అంది. యాలిన్ సామాను గదిలో పెట్టి తాళం వేసుకుని మేపమెట్లు దిగింగి త్వర త్వరగా ఆవరించి దాటింది. ముఖపు తిరిగి, చిన్న తిరిగింగి నీలు తీసుకుని చర్చిగాన వచ్చింది. విస్తృతంగా విగ్రహం ముందు ఆమె మున్ను ఆఖరి నివేదన యిది :

‘మరీన వయస్సులు మనస్సులు మావిగాని నీ హృదయం నిర్మలమౌతం ఒక్కలాగే ఉంది ప్రభూ! నేను నయించింది. నా మనస్సును ఓడం బిందీ పగ కొడు, మంచితనం, త్యాగం. డబ్బు కుమ్మరించిన నా బాబును నేను తెచ్చుకుంటాను ఏం సుఖం? ఈ వీధి నిర్భాగ్యులూ వానీ కిం యివ్వగలదు? నెలకి ఎన్నట్ల గడించే యీ అమ్మ వాడి ముద్దుమచ్చల్లు ఏం తీర్చగలదు? ఏటన్నిటిని ఏమి వాడి కివ్వడున్న అమ్మ ఎంత మంచిది! అంత చిక్కగా, అంత మంచి శిక్షణతో ఎలా పెంచగలను? మా బాబు పండదార పలుకులు ఏ సందేశాన్ని యిస్తున్నాయో అమ్మ చాలా మంచిది! ఆ మాటలు అబద్ధం కాకూడదు. బండి ఉన్నతికి నా స్వస్థులు అట్లుంటూ ఉంటు. నేను కోరిన సుఖంకంటే యింకొకరికి వేరు సుఖమే ఎక్కువ నీ తెలుసుకున్నాను ప్రభూ.’ ఆమె వృద్ధయం పరిపూర్ణతతో నిండిపోయింది.

* * *
 చర్చిలో గంటలు కొట్టేడు. ప్రార్థనా గీతాలు చక్కని సంగీతంలా, చలని పరిమళంలా వినిపిస్తున్నాయి. యాలిన్ ఇల్లు చేరుకుంది ఆమె కళ్ళలో ఆ కొత్త పలు గేమిటో మిస్సుమక్కు అర్థంకాలేదు! ★

నారసింహ తేహ్లా ము

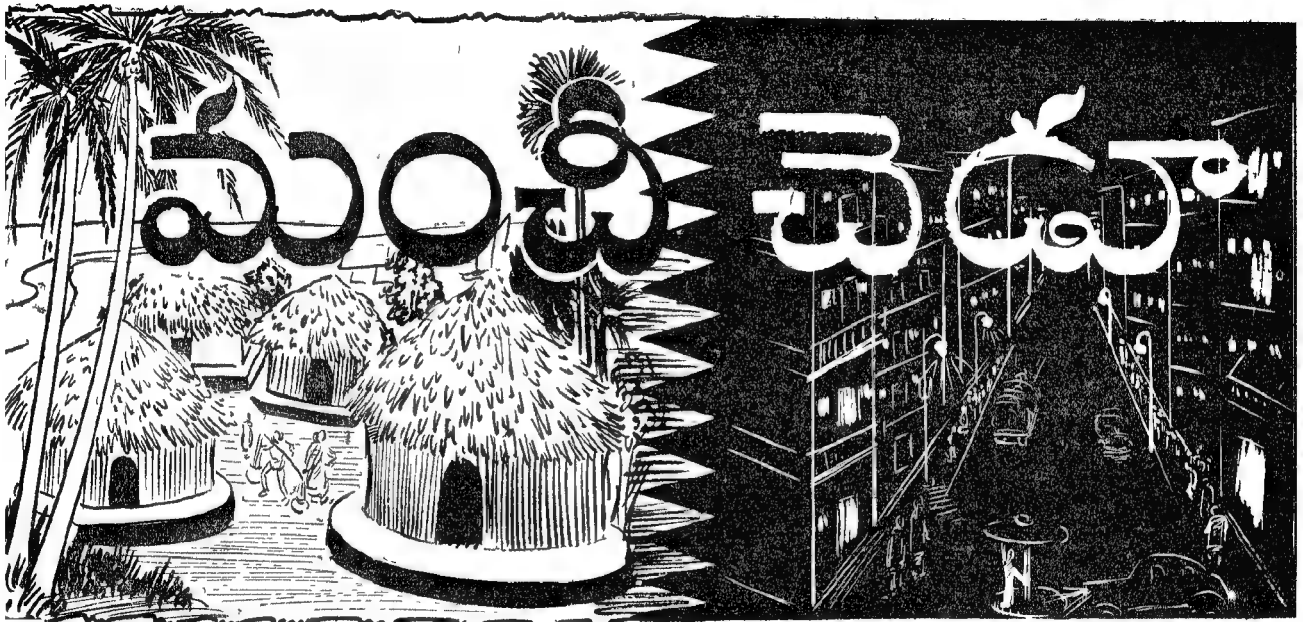
బంగారు చెర్పబడినది మోహము, నిక్కొక్క, నిస్సత్తువ, కుక్క నత్తమును చూరించి బలమును, కొంతని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 రూ॥ డబ్బిరు. ౩-4-0 పోస్టేజీ 15 పి. పి. ఏ. ఓకంపెని. “ఆయుర్వేదనమాజం” పరిశీలన- నెల్లూరు జిల్లా.

నవంసక తైలం

అంగపరిములు బలహీనతచెంది చిన్నదైత తిరిగి యధాప్రకారమై పూరి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48 పిండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ ముందు. 1 పీసా రూ 10/- లు. వి. పి. రూ 1-4-0

కొవలసినవారు రూ. 1/4 ముందుగా వంపేది. డా॥ రత్నం నన్ను మెడికల్ హోల్, మలకపేటబ్లింగ్ స్ట్రాదాబాడు-(దక్కా)

సిరియల్

"శారద"

19

ఎండాకాలం వెళ్ళి వానలు ప్రారంభమైనాయి. బెజవాడ లోని పలపుప్రాంతాలు మురిగిపోతున్నాయి. ఇళ్ళ చుట్టూ గుంటలలో నీరు నిలచి కంపువాసన కొట్టుతోంది దోమలు, క్రిములు స్వేచ్ఛావిహారం ప్రారంభించాయి ఆ ప్రాంతాల్లో నివసించే జనం అన్నం తక్కువై వేరుశనగకాయలు, మొక్కజొన్న కండెలూ, మాసే పుణెకులూ, అట్లూ తిని పొట్ట నింపుకుంటున్నారు. ఒకవేళ కొంచెం దిగ్భూ పడితే, జ్వరం అంటే మాత్రం వాళ్ళకు చప్పన మందిచ్చేవాడుడేదీ? ధర్మాస్పత్రులంటూ ఉన్నాయిగాని, అక్కడ ఇచ్చే నీళ్లు రోగాలు పోగొట్టేపాటి క్షీకరిగి వుండవు. ఆ బీదవాళ్ళ ఆహారంలో బలం గాని, నిత్యజీవితంలో ఆరోగ్యరక్షణకీగల ఇతర జాగ్రత్తలకాని ఏమీ వుండవు. చెత్తా చెదారం తిని నీళ్లుతాగి, మంచే ఆకలిని అణచుకోటం మూలంగా వాళ్లు ఎల్లప్పుడూ రోగాలకు, అతి సమీపంలోవుంటారు. అవేగవక అంటు బాధ్యాలయితే ఇక అపగక్కరలేదు జనం కిక్కిరిసి వుండటంవల్ల, బజార్లు ఇరుకువి కావటంవల్లా, ఇళ్లు మరి ఒక దానిమీద ఒకటిగా వుండటంవల్లా, అంటురోగం అంకురించింది అంటే మంఠించినట్లు, గురుగవ వందలకొద్దీ మనుషులని తుడిచి పోలేస్తుంది

అదే జరిగింది ఆయోగు. భాస్కరావును పేటలో మారుమూల పేట మెంటు మీదా నివసించే ఒక రిక్కావాల్లాకి కలరా తగిలింది అతనితోట వారు అది గుర్తించక అతన్ని అట్లానేవుంచారు. వైద్యులకే నాలుగైదు గంటల్లో అతడు చచ్చిపోయాడు. అది అట్లా అట్లా వ్యాపించింది మూడురోజుల్లో ఇరవై మందికి తగిలింది. పదిహేనుమంది పోయారు. అప్పటికేకొని మున్సిపాలివారి, ఆరోగ్యశాఖవారు దాన్ని గుర్తించలేదు; ఇక వాళ్లు నిదానంగా, తాచేటి సదకను కార్యరంగంలోకి దిగి వ్యాధి నివారణకు పూనుకున్నారు. చబ్బవంటాంటి నూరులుగల సిరంజీలతో, కానిటర్ ఇన్స్ పెక్టర్లు పేవ మెంటు నిపులమీద దండియాత్రకు ఉపక్రమించారు. ఆ నూది మాసిమాడగానే వాళ్లు పారిపోతున్నారు పిల్లలు, ఆడవాళ్లు మరి హడలిపోతున్నారు ఈ చబ్బవం నిరంజి దిగేపాటి కండెలక్కడవి వాళ్ళ శరీరాలలో!

ఆ పేటలో, ఏరోజు కూలి ఆరోజు తెచ్చుకునేవాళ్లే ఎక్కువ. పేటకు నడిమధ్యన ఒక మున్సిపల్ మార్కెట్ వుంది. అక్కడి దుర్గం అనారోగ్య వాతావరణానికి మకుటాయ మానంగా శోభిల్లుతూ వుంటుంది. మున్సిపాలి ఆరోగ్య రక్షణ విరులు అటువంటి క్షేత్రంలో మకాం వేస్తారు తనకే పదిమంది చొప్పున అదే నూదితో పొడిచేస్తున్నారు; ఆ ఇన్స్ పెక్టర్ మొహాలలో అప్పుడు మెరుస్తున్న గర్వానికి అర్థం చెప్పడం అసాధ్యం; అది, యుద్ధరంగంలో వెనకడుగు వయ్యకండా శత్రువుల్ని ఒక్కొక్కరినే హతంచేస్తున్న వీంధి వీరుని కళ్ళ గావచ్చు. లేదా, దుష్టజంతువుల్ని పేటాడుతూ గురిమాసి బాణాలు వేసి చంపుతున్న పేటగాని ఆనందమైనా కావచ్చు.

భాస్కరావు ఇంటికి తూర్పుగా కొందరికి కలరా తగిలిందన్న వార్త విన్నప్పట్నీంచీ పద్యకి కడుపులో కెలుకుతున్నట్లుంది. ఆవేళ రాత్రి భాస్కరావు కొట్టుదగ్గరనుంచి రాగానే మొదలు పెట్టేదామె—“పొద్దున్నే ఆయనెవరో ఇన్స్ పెక్టర్ వచ్చి నూ అందరికీ నూది మందు పొడిచిపోయాడు” అని.

“నూ కొట్టోగూడా అందరికీ చేబారు పిన్నీ” అన్నాడు భాస్కరావు.

“ఈ పేట అంతటా కలరాగా వుండటానికి నిజమేనా?” అని అడిగిందామె.

“అయితే ఏం? కాస్త జాగ్రత్తగావుంటే సరి. పైగా ఇనాక్యులేషన్ గూడా చేయించుకున్నాం. ఇంక భయపడవల్సివ పనిలేదు ”

“ఏమీ బాబూ! నేను...” ననుకుతోంది పద్య.

“ఏమిటి పిన్నీ, సరిగా చెప్పు.”

భద్రయ్యగారు ఏదో ఆలోచిస్తూ కళ్లు మూసుకునివున్నవాడల్లా లేచి, “ఏముందిరా! అది పుట్టింటికి పోతుందట” అని తేల్చాడు.

“ఏం పిన్నీ?” భాస్కరావు ఇది పాతపాత మేగదా అనుకుని నిర్లక్ష్యంగా అంటూ ఇంటి తడిక నానుకుని నుల్చున్నాడు.

“అవును. నాకేం భయం చెప్పటానికి? నేను మొదట్నుంచీ మొత్తుకుంటూనేవున్నాను, ఇటువంటి పేటల్లో వాడ్లో అని! ఈపేం జరుగుతుందో ఎవరు చెప్పగలరు నాయనా? నేను పోతాను

మంచి - చెడు

నూవూరు. ఈ నరకంలో నేను బతకలేను బాబూ!" అంది పద్మ, తన ఆలోచనకి తిరుగులేదన్నట్లు.

"అయితే పిన్నీ—నాకు ఒక మాట చెప్పు ఇక్కడ వున్న వాళ్ళు మనుషులు కాదనా నీ వుద్దేశం? లేక పిళ్ళవంటా నచ్చే వాళ్ళూ నువ్వు ఒక్కతేనే బతికేదానినా? ఏమిటి పిన్నీ—నువ్వు మరీను" అన్నాడు భాస్కరావు మండిలింపు ధోరణిలో.

"నువ్వేమైనా అనుకో అబ్బాయి. నన్ను మాత్రం రేపొద్దున్న బండికి బాపట్ల పంపించేసేయ్ మా నాన్నా వాళ్ళను చూసి చాలా రోజులైంది. ఒక్క పదిరోజు లండివస్తాను" అంది పద్మ, సంభాషణ ఇంక సాగించటం ఇష్టంలేనట్లు తల పక్కకు తిప్పుకుంటూ.

"నువ్వు అంతగా వెళ్ళానంటే నిన్ను వొడ్డనటానికి నే నెవర్ని! అట్లాగే వెళ్ళువుగాని లే " అన్నాడు భాస్కరావు చిరాకిగా.

"డబ్బు ఖర్చయిపోతుందని దిగులుపడకు నాయనా! నా ముక్కుపుడక అమ్మ నా కియ్యి. చాలు" అంది పద్మ ఎత్తిపాడు పుగా.

"పిన్నీ!—!" అని అరిచాడు భాస్కరావు అంతే ఆప్తమ ఆమెని ఎమనాలో, ఆమెని ఎట్లా అర్థం చేసుకోవాలో కూడా అతనికి తోచక ఊరుకున్నాడు. స్త్రీ హృదయం ఇంత పాపాణమా అని అతను అలోచిస్తున్నాడు అతనికేం తెలుసు అదంతా తన మీద ప్రేమ సెగ వరక ఈ వికృతరూపం చాల్పొంది! అసలు పద్మకే తనలోని ఈ మార్పుకి నిజమైన కారణం తెలియదు. ఆమె రోజురోజుకీ అట్లా మారిపోతున్నది. ఈ మార్పుకంతా కారణం, పరిస్థితులనే చెప్పాలి.

భాస్కరావు తెల్లారకట్ట లేచి పద్మను తీసుకుని స్టేషనుకు వెళ్ళాడు. బాపట్ల బాయ్యో ప్యానెంజర్ ఎప్పుడోస్తుందో వల్చి అక్కడి బోర్డులూ అవీ చూసి, ఎవరెవరో అడిగివచ్చాడు "ఇంకెంత ఆలస్యం వుంది?" అని ప్రశ్నించింది పద్మ.

"ఏమో! ఆ రైల్వే వాళ్ళకే తెలియటం ఆ సంగతి. ఇక మన కెట్లా తెలుస్తుంది? అన్నాడు భాస్కరావు విరక్తిగా.

"అటు చూడు పెద్ద బోర్డు కట్టారు, నాలుగున్నర గంటలకు వస్తుందని!" అంది పద్మ ప్యానెంజర్ వెయిటింగ్ షెడ్యూలో చూస్తున్న బోర్డు చూపించి

"బోర్డులకేం."

ప్యానెంజర్ షెడ్యూనిండా జనం, వాడిపోయిన తోటకూర కాడల్లా పడివున్నారు సగం నిద్రలో. బైట చిమరులు పడుతున్నాయి. చలిగాలి జోరుగా పీసోంది. నేలంతా తడిసి బురదగా వుంది లైట్లు వెలుగుతున్నాయి బీడికొట్టవాస్తూ, పుస్తకం లెమ్మ వాళ్ళు ఎక్కడివాళ్ళక్కడ కూర్చున్న పాళ్ళం గానే జోగుతున్నారు ఏ గూర్చు ఎంబస్ కూలేసినా పద్మ ఉలిక్కిపడి "గూగు—చూడు మన బండినేమా" అంటుంది. "కాదులే పిన్నీ. నీ బండి మధ్యాహ్నానికి వచ్చినా వచ్చినట్టే" అంటున్నాడు భాస్కరం, కలకటాలక ఆనుకుని నుంచుని.

"ఏమి రైల్లు నాయనా! రైల్లు కూడా వోం బెద్దు బండ్ల లాగ వేదాపా వేకుండా రావటమేనాయేం?"

"నువ్వు రైళ్ళని అసటం పాపం! అవేం చేస్తాయి? నడిపే మిహేడ్లులు మనుషులు కాదూ! నోరులేని ఎద్దు యింజనులూ వీం చేస్తాయి పిన్నీ! ఊరికే తొంగరపడకు. ఎప్పటికీప్పటికీ వస్తుంది."

"అయ్యో రామ! అసలు వస్తుందో రాదో పోయి కనుక్కురా—పోనీ"

"ఎవర్ని అడగను, నేవుణ్ణి! రైళ్ళ రాకపోకలు, రైల్వే కంపెనీకే తెలియక పోకుంటే నస్తామా మరి!" భాస్కరావు నుంచోలేక చతికిలబడ్డాడు, పద్మ కూడా కూర్చుంది విసిగి

బండి ఎట్లాగైతే ఉదయం ఏడుగంటలకు వచ్చింది ఈలోగానే పద్మ భాస్కరావులు రిఫ్రెష్ మెంటు రూములో కొద్దిగా టిఫిన్ తిని కాఫీ పుచ్చుకున్నారు. భాస్కరావు టిక్కిట్లు కొనిచ్చి వైన రెండురూయలు పద్మచేతులో పెట్టాడు ఆడవాళ్ళ పెట్టెలోకి ఎక్కింది ఆమె. ఎక్కి కూర్చున్నాక ఆమెకి కొంత కనువిప్పు కలిగినట్లయింది. బహుశా ఎక్కిడికి నా ఎల్లిపోతున్నప్పుడు ప్రతివాళ్ళకీ అలా కనిపిస్తుందేమో! భాస్కరావు రూపు ఎంత మారిపోయింది! పాపం చినిగిన గొక్కా పంకెట్టుకుని వానలో తిడుస్తూ నుంచున్నాడు. అయినా ఎంత కాంతం! మామూలుగా వుండే ఆ చిరునవ్వు అతని ముహూర్తమిదినించి పోదు! కిరీం వన్నె కొంచెం తగ్గినమాట నిజమే.

"త్వరలోనే వచ్చేస్తా బాబూ" అంది కొంచెం మెల్లగా.

"రా పిన్నీ, నిదో నీ పట్టుదలనూసి నిన్ను పంపించటమే గాని, తోడులేకుండా పంపేగాడా నాన్న రిన్ను? నేనుకూడా వద్దాం అంటే కొట్టుకొవళ్ళాల్సి ఇప్పటికే ఆలస్యం వుంది; నేనల్లి రానా!" అన్నాడు ముహూర్తమిద పడుతున్న వాన ఊంపరలు ముంజేతితో శుశుమకుంటూ.

"వానలో తడవకు, జలుబు వేస్తుంది వెళ్ళు" అంది పద్మ

"నాకేం ఫర్వాలేదు కాని పిన్నీ, నువ్వే చాలా జాగ్రత్తగా వెళ్ళిరావాలి సుమా! మీ అమ్మనీ, నాన్ననీ అడిగానని నేవ్వు నాలుగు రోజులలోనే తిరిగిరా నాన్నకి పనికివస్తుందిగాని కాస్త పాతి చింతకాయపచ్చడి వుంటే పట్టుకురా" అని చెప్పి భాస్కరావు, ఫాలో ఫారం నుంచి, బైటికివచ్చేకాగు ముప్పు అంతటా కమ్మి చీటి చీటిగా వుంది. తుం పర్లు బాగా ఎక్కువనచా విసురుగా కురుస్తోంది భాస్కరావు అట్లాగే తిడుస్తూ, కొట్టు చేరుకున్నాడు.

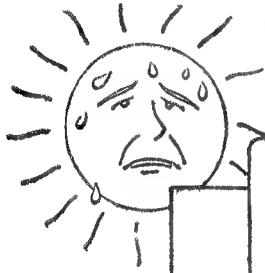
20

సుదర్శనంగాను, కలవేసి, ఒక యువకుణ్ణి పట్టుకున్నాడు. అతనికి నెనకామందూ ఎవరూలేరు ఎట్లా బతుకుతున్నాడో అతనికి తెలియదు. ఉండటానికి నీకుగా, నూకూ బూకూ వేసుకుని దగాగా వున్నాడు. అతని ముహూర్తం పోయి మందంగా అలుముకుని వుండటంతో, వయస్సుంతి వుంటుందో నిర్ణయించటం కష్టం చలాకిగా మాట్లాడుతాడు. సర్వకాల సర్వాస్థులలో కూ, ఎడతెరిపిలేకుండా సిగరెట్లు కాలుస్తూనే వుంటాడు. నిద్రపొయ్యేటప్పుడు అన్నం తినేటప్పుడూ ఈ నేనాడేమో. ఇంతా చేసి, అయిదుగురుల రెండంకుళ్ళూ—సన్నగా పొట్టిగా. పేగు సులభ శబ్దం అలసి మిశ్రులు అతిన్ని శబ్దం అని పలు సార్లు అయిన వారెవరూ లేరు అలాంటి వ్యక్తి నుదర్శనం యృష్టిలో పడటమే ఒక వింత సంఘటన

ఒక నాడు నుదర్శనంగాను తన కొన్నోకూర్చుని లెక్కలు చూసుకుంటూ వున్నాడు ఎగురుగా వున్న కొల్లో శేక్సర్, విదారుగురు మిత్రులుమాటూ పరివేషించి వుండగా గొలుసు వరసలో సిగరెట్లు భస్మం చేస్తూ గుడ్డలు బేరం చేస్తున్నాడు అది ఎంతకీ తెగని బేరంగా వుంది; అసలు కొనే బేరం గాకూడా కనపడలేదు గుడ్డలు

మాపించితేక గునూస్తాల ప్రాణం కడవట్టిపోతోంది అడవాళ్ళే అలా కొట్టు మొత్తాన్నీ తిరగ పేసి చూసిం పరిపాటి కేఖర్ అడె తంతుగా కనపగుతున్నాడు. చివరికి అతను అర్థగజం గుడ్డ చేతి రుమాళ్ళకోసం తేరం చేసి కొనుక్కుని మిత్రులతో సహా కొట్టోనుంచి

నిష్క్రమించాడు. వాళ్ళు వెళ్ళాక కొట్టు సాంతం మళ్ళీ సర్దు కోవాల్సివచ్చింది. ■ కొట్టుయజమాని సుదర్శనం గారికి బాగాపరిచి తుడు. తీరిక సమయాలలో ఉభయలూ పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకోడం కద్దు. అవేళగూడా అర్థగంటదాటాక ఆయన సుదర్శనం గారికొట్టో!

మరల ఎండోలము వచ్చింది!

... ఓల్లంలా బాల బిగటగాను, మనములోను నున్నట్లు ఉందా?

ప్రతిదినము మీరు మలినము లోని క్రిములనుండి అంటు రోగమును పొందే ప్రమాద మున్నది

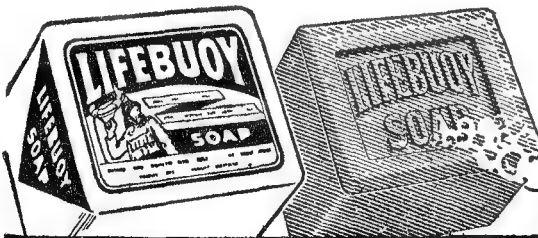
రై వబాయ్ తో ఈ క్రిములను కడిగివేసి మిమ్ములను మీరు ప్రతిదినము కాపాడుకొనండి

రై వ బ య్
స బు య్

ప్రతిదిన మలినములోని క్రిముల నుండి మిమ్ములను కాపాడును

రై వబాయ్ యొక్క "రక్షక సురగ" మీ ఆరోగ్యమును కాపాడును

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

L. 247-X52 TL

మంచి - చెడ్డ

వచ్చి కూర్చున్నాడు, ఫాన్ గాలికి ప్రాణం కాస్త తేరుకుంటుంది గదా అని. సుదర్శనం కొద్దిసేపు వివో ఇతరవిషయాలు మాట్లాడాక, “ఇండాక ఎవరో విదారుసురు వొచ్చి తేరంచేకారు, ఏమాత్రం కొన్నా రేమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు ఏమీ తెలియనట్లు.

“రెండు చేతిగుడ్డలు! రూపాయికి అర్థజా తక్కిన తేరం! చాళ్యోకోసం నేను కొలుంతా తిరగ తోడవల్సి వచ్చింది. ఈ కాలం కుర్రాళ్లు ఫాషన్లు ముదిరిపోయి మరి అడింగి వేషాలు వేస్తున్నారండీ!”

“ఎవరతడు? చాలా నీలుగా వున్నాడు.”

“నాకు తెలుసులేండి, అతన్ని.”

“అట్లాగా! పెళ్ళి అదీ చేసుకున్నాడా?” సుదర్శనంగారు వి యువకుణ్ణి గురించి అయినా ఇదే ప్రశ్న వేస్తాడు.

“ఇంకా కాలేదు, ఘోటక బ్రహ్మచారి లేండి. అట్లా బలా దూరు తిరుగుతున్నాడు.”

“పెళ్ళి చేసుకునే వుద్దేశం లేదా?”

“నా కెల్లా తెలుస్తుందీ? అయినా కనుక్కుంటాలేండి. మా కొట్లా గుమాస్తాకి స్నేహితుడే” గుడ్డలకొట్లా పావుకారికి సుద ర్శనంగారి బాధ తెలుసు.

“కాస్త కనుక్కోండి” అన్నాడు సుదర్శనంగారు తాక్యంగా.

గుడ్డలకొట్లా పావుకారికొ అలవాటుంది. తన స్నేహితులు, బంధువులూ అందరి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, మూడురోజుల వివరాలు కులగోత్రాలు కనుక్కుంటాడు. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే ఇలాంటి వివరాలకు ఆయన, సజీవ “సర్వస్వం” (వాకింగ్ ఎన్ సైక్లో పీడియా) అనాలి. పైగా చెయ్యబద్దాలాడి అయినా ఒక పెళ్ళి చెయ్యమని ఎల్లాగూ అన్నారు కాబట్టి—అవసరమైతే పదివే లబద్దాలాడైనా పెళ్ళి చేసేస్తాడు.

మూడోనాడు, శేఖరం ఆ కొట్లోకిరాగానే పావుకారు సోమ సుందరయ్యగారు అతన్ని అతి ఆహ్వానంగా కూర్చోబెట్టి వివ రాలు తీశాడు. కాఫీ దొరక్క చస్తున్న శేఖరం, సోమసుందరం గారి వొట్లాట్టి మర్యాదలకి లొంగక నిర్మోహమాటంగా “కాఫీ తెప్పించండి, చిల్లర మార్చిస్తాను” అన్నాడు, కేబుల్ చెయ్యి పెట్టబోతూ

“అబ్బే, మీ రివ్వటం ఎందుకులేండి. నేనే యిస్తాగా ఎంత భాగ్యం?” అన్నాడు పావుకారు.

ఆ తర్వాత కొన్ని నిమిషాలలో శేఖరం పుట్టుపూర్వోత్తరం అంతా లాగేశాడు ఆయన. ఇంకో పదికూడా చేశాడు; “వీమండి, మీకు ఇంకా పెళ్ళి కాలేదుగా? నాకు తెలిసినవోట పిల్ల ఉన్నది, చేసుకోవాలికి అభ్యంతరం లేకపోతే...” అని నవ్విగాడు.

“కట్నం ఏమాత్రం ఇస్తారు” అని చాలా హంచాగా అడి గాడు శేఖరం.

“కట్న మేమిటండి! లక్షాధికారి కూగురు, ఆయక ఆశ్రంతా ఆ అమ్మాయిదే.”

“అలాగా! అయినా నాకు కట్నం ఆక ఎంతమాత్రంలేదు. అమ్మాయి చదువుకున్న జేనాకీ”

“ఆ వివరాలన్నీ, ఆయనకే అడుగుజాం రండి” అంటూ సోమసుందరంగారు, శేఖరాన్ని తీసుకొచ్చి సుదర్శనంగారికి పరి చయం చేశాడు.

శేఖరం విడు నిమిషాల్లో, విమండి అనటం మానేసి, “మావగారూ” అని పిలవసాగాడు సుదర్శనంగారి.

సుదర్శనంగారికి బహు సంతోషమైంది శేఖరం ఒక్కొక్కటే అడగనూ ఆయన చెప్పనూ “అమ్మాయి చదువుకుందా!”

“ఫీల్తుఫారం-చదువుకుంది లేండి.”

“పాట వొచ్చా”

“బాగా పాడుతుంది. ఇంకోసంగతి మావగారూ, ఆనక చెప్పలేదనుకు నేను, అమ్మాయికి చిన్నప్పడే స్ఫోటకం పోసింది మొహంమీద”

“ఆఁ ఫర్వాలేదండీ. అందమేం, కొరుక్కుంటానూ?”

ఆ తర్వాత ప్రశ్నలు సామాన్యంగా సాగాయి. పెళ్ళి ముహూర్తం పెట్టటం తరవాాయిగా అన్నీ కుదిరినట్టే.

21

సుదర్శనంగారి కూతురు సరోజినికీ, శేఖరానికీ పెళ్ళి అతి వైభవంగా జరిగింది. పెళ్ళిపండ్లల్లో పీలులమీద కూడా సరోజిని మజ్జన్ ముసుగుతోనే వుంది. తాన్ని గురించి పెళ్ళికి వేంచే సిన పెద్దలూ పిన్నలూ తలా ఒకరకంగా అనుకున్నారు. ఎవరూ, నిజాన్ని మాత్రం ఊహించలేకపోయారు. పెళ్ళికొడుక్క కూడా ఈ ముసుగులోని రహస్యం ఏమిటో అర్థమైందికాదు. ఇంకో విశేషం ఏమిటంటే శేఖరం యధార్థంగా, నివయం తెలుసుకో వాలని ఏమాత్రమూ అభిలాష చూపలేదు. సరోజిని మెరుస్తున్న కళ్ళకేసి ఒకటి రెండుసార్లు మాళాడు. ఆమె కంఠస్వరంలోని అనిర్వచనీయమైన మాధుర్యాన్ని కూడా విన్నాడు. ఇక ఊహించాడు, ఆమె రూపాన్ని, ఎంతో అందంగా వుంటుంది. సుదర్శనం గారు చెప్పినట్లు కాస్త మచ్చలుంటే వుండవచ్చు. దానివల్ల నవ్వు మేమిటి? అయినా, లక్ష లతో కులతూగబోయ్యే తను ఈ అందాన్ని గురించి ఆలోచించటం అనవసరం.

తన క్రొవల్సినవి ఇవప్పట్టే తాళాలు. ఇంతవరకూతను గడిపిన దౌర్భాగ్యపు జీవితం—అప్పలవాళ్ళతో కోజూ పడుతున్న బాధ నివృత్తి వితే అంతే చాలు. పెళ్ళి మేళాలు, మంగళశకరంగా మోగుతున్నాయి. శేఖరం పందిట్లో పెద్దలవంక చూశాడు. తన స్నేహితులందరూ చాలా ఉమయగా వున్నారు ఏవో మాట్లాడుతూ నవ్వుతూ. తన బాకీవాళ్లు ఒకరిద్దరున్నారు; వాల్లికమీద, తనను వెనకటిలాగా నిలెసి అడగరు—నిక్కయిమే! తను ఇవ్వకపోయినా అడిగే ధైర్యం వాళ్ళకు ఉండదు. సుదర్శనం గారి అల్లుడే ఎన్ని గుండెలతో అడగగలరు? మళ్ళీ అతను నవ్వుకు న్నాడు, తన ఆలోచనలకి; లక్షల రూపాయలు తన పరం విపో తుంటే వండలు పారెయ్యటానికి తను జంకట మేమిటి? వెనకటి దరిద్రపు ఆలోచన అదీ! ఫీ—ఫీ—

ఇదేతరుణంలో సరోజిని అతన్ని చూసి ఆలోచిస్తున్నది. చిత్రంగా వుంది ఆమెకి. నాన్న అన్న మాట నెగ్గించాడు. ఇత సెవరో తాళి కట్టాడు తప్పకుండా. అందాకా తన మేలిముసుగు తనను కాపాడుతుంది. కాని ఆతర్వాత? ఎప్పుడో ఒక ముహూ ర్తంలో తన రహస్యం బైటపడుతుంది; అప్పుడిక తను మళ్ళీ వెనక టంత బాధపడవల్సిందేగా! దానికీ నాన్న ఏదో వుపాయం పన్నక పోతాడా అని ఆమె కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొంది. అంతలోకే డ్రీ సహజమైన స్వభావవల్ల ఆమె ఇంకో కొంగునించి ఆలోచించ సాగింది. పెళ్ళికొడుక్క ఎన్నేళ్లుంటాయి? మొహం చూస్తే, ఎప్పుడూ ఆ పాడరు పూతలో నిగ

(కీ-వ లేజీ చూడండి)

భిన్న స్వరాలు

గవర్నర్ పేట సెంటర్ లో మాత్రంగా రిక్తా ఆపమన్నాడు రిక్తాలో చేరగిలవడం పాసెంజర్.

“ఏమండోయ్ రామారావుగారూ!” కేకకాడు పాసెంజర్. బందర్ రోడ్డువైపుకి తలవంచుకుని వడివడిగా వెళ్ళే వ్యక్తి గతుక్కుడున్నాడు. మెల్లగా రిక్తావద్దకు వచ్చాడు తడవజే అడుగులతో.

సెంటర్ లో పోలీసు సంజ్ఞతో రిక్తా ప్రక్కనే వుండే అజంతా హోటల్ దగ్గర నిలువబడింది.

“ఏమిటి! ఏమైనా తిరిగి యిచ్చేదంటూ వుందా!” కాట్టిగా అన్నాడు రిక్తాలో వ్యక్తి, కాలినడకలో ఎక్కడికో పోతున్న రామారావుతో.

రామారావు నలువైపుల భయంగాను, సిగ్గుగాను చూచాడు. నెమ్మదిగా అన్నాడు. “ఇంకేముందండి! కేపు ఫస్టు తప్పక తీర్చేస్తా! చెగని ఖర్చులన్నీ అనుకోకుండా మీద పడ్డాయి. లేకుంటే యీ సెల్లోనే తీర్చి వుండేవాణ్ణి! ఈ ఒక్కసారి చూడండి నామాట.” మెల్లగా అన్నాడు ఆయన కొక్కనికీ వివరణలే! రిక్తావాలాకి అప్పదం గానే వినిపించాయి రామారావు మాటలు!

“ఒక్కసారి కాదయ్యా డజన్ సార్లు చూచాను. ఇంకేం చూడమంటావు? ఓసల పెండ్లానికి జబ్బు. మరో సెల సీకు తీర వద్దమూ, ఇంకా నాయనగారి తదివమూ, మామగారి తిష్ట!! ఇవన్నీ వివరకచస్తున్నా. ఇదిగో...” గొంతు చించుకుంటున్నాడు రిక్తాలోని వ్యక్తి.

“కొంచెం మెల్లగా మాట్లాడండి” తల వంచుకునే బిక్కుబిక్కుమంటూ అన్నాడు రామారావు.

“ఏమయ్యోవ్! నేనేమన్నా జొంగవేసుకున్నావా? భయపడటానికి; ఆ సిగ్గుఎగ్గులు నీకుండా! చిన్నగా మాట్లాడాలి! పది నాళ్ళనుంచి ముఖం చాటుచేస్తున్నావే! పైగా అభిమానం.”

చుట్టూ పాతికమంది జనం మూగారు. చింతగా చూస్తున్నాడు. ఎవరూ ఏమీ

మాట్లాడలేదు. రామారావు తల వైకెత్తిలే బిట్ట!

జనంలోనుంచి యెవరో ఇద్దరు మిత్రులు బయటికిపోతూ “ఎవరో ఎగేసేవాడిబాపతు రావోయ్!” అని ఒకరితో ఒకరంటూ వెళ్ళి పోతున్నారు.

“ఏమైనా, ఈసల తీర్చేస్తానండీ గౌరవ్యుగారూ! ఈ ఒక్కసారి తమించండి” రామారావు కండ్లలో నీరు గీరున తిరిగింది.

“అదీ చూస్తాను. చదు వెందుకు కాల్చునా? తిన్న సామ్యు తీర్చేదానికే విడుస్తే...పదరా” రిక్తా కదిలింది. రామారావు త్వరత్వరగా బందర్ రోడ్డువైపు వడి చాడు. రిక్తావిలారు రోడ్డునపడిపోతోంది. ముసిరిన జనం పోలీసు యాలతో చెల్లాచెదు రయింది.

చి. నాదమునిరాజు

2

గణగణ గణగణ రిక్తా శబ్దం చేసుకుంటూ పోతోంది. నున్నటి సిమెంటురోడ్డు వైప దోనులో కాటోలు చక్రాలు గీరున తిరుగుతున్నాయి. రిక్తాలోగనాడి మెడదులో ఆలోచనలు గీరున తిరుగుతున్నాయి పాపం! ఎంత అభిమానపడ్డాడో ఆయన. ఎవరో గుమాస్తాలాగున్నాడు. ఏమిస్తారు తీరిం?...ఆ! వందరూపాయలు రావచ్చేమో! ఎంత సంసారముండో! ముసిరి తల్లి దండ్రులు ‘పెండ్లాం’ యిద్దరు బిడ్డలైనా వుంటారు. రోజూ రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుంటే రెండు మాడు సంపాదిస్తున్న నాకే చాలడంలేదే! అయినా మేం ముగ్గుర మేగా! అందులోను చదువుకున్నట్లు. మేము చార్ విద్యార్థి, కారింజ బీడిలో తాగుతుంటామాయ్. వారేమా క తెర మార్కయినా కాల్చుతాడు. ఇంక కాఫీ...గుడ్డలు...ఇంటి బాడుగ..... ఏమోలే! ప్రపంచమంతా ఇంతే! పాపం! ఎక్కడూ మాటవడ్తోడిలాగ లేదు. ప్రాణం

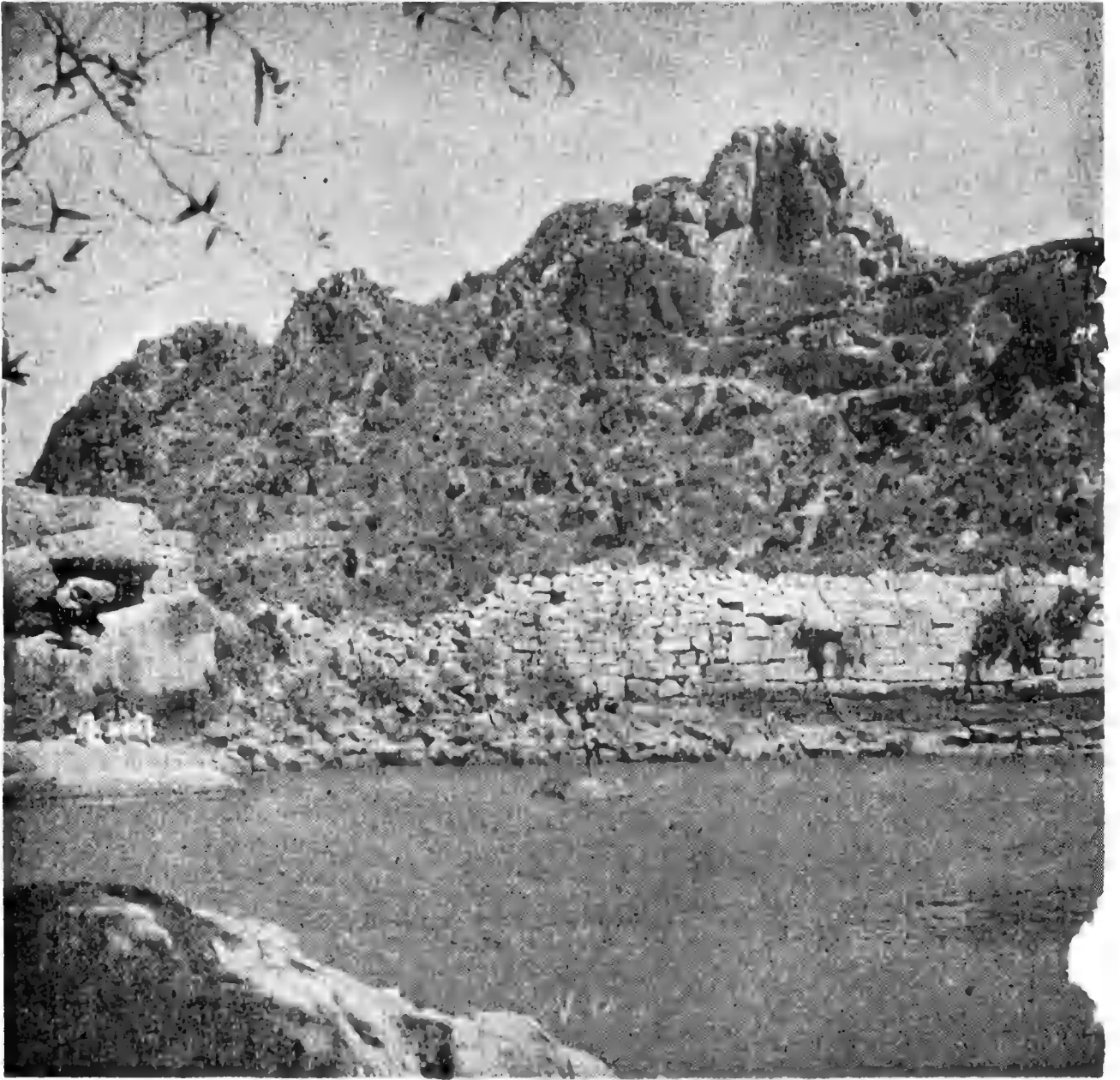
పోయినట్లనిపించి వుంటుండేమో! ఆమెఖం చూస్తూవుంటే నా పేగులు వుడికిపోయినాయి. మేమయితే తిట్టుతినటం అలవాటయినా పడినాము. తిట్టుతంటూ దండాల పెట్టూ కాలాన్ని నెట్టుకపోతూ వుంటామాయ్! ఏమో! ఈయన మాత్రం ఘనీషి కాదూ? చెట్లంత మనిషిని సెంటర్లో పట్టుకొని దులిపేశాడే! ఆయనంత బిక్కుచస్తున్నా కనికరమైనా చూపాడుగాదు. ఎందుకు చేశాడో అప్పు యాయనదగ్గర. ఆ...ఎందుకోలే! సంసార మన్నతర్యత అప్పుచేయకుంటే ఎలా గడుస్తుంది. అయినా కలిగినోళ్ళకు దయాదాక్షిణ్యా లుండవేనా! అనే వుంటే వేలూ లక్షలూ ఎట్లా సంపాదిస్తారులే! రామయ్యగోరు యింకా సిగ్గుతో చచ్చేకొద్దీ యీ గౌరవ్యుగోడ మరీ నోరు పారేసుకోవడం...తూ, పాడు ప్రపంచం...గణగణ రిక్తా పరుగుడుతోంది.

3

రిక్తా పరుగుడుతోంది. గౌరవ్యుగారి ఆలోచనలుకూడ పరుగు తీస్తున్నాయి రిక్తాతో పాటే! అయినా కాలం న్యాయమైంది కాదు. బిడ్డకు జబ్బు చేసింది కుర్రయ్య మొగ్గో అంటే యిరవైరూపాయలించానే! జ్ఞానం వుండోదూ? నాలుగు సెలలయింది. రూపాయకు ఆణా వడ్డీవస్తోందే అనుకున్నా, కాలం ఎట్లాంటిది. అందులో యేదైనా వస్తువైనా ఖాతా బెట్టుకొనివుంటే సరి పోయేది. ముందు నాకు తెలివితేదు. ముఖపరిచయాన్ని బట్టి అప్పలిచ్చే వాడెవడయినా వున్నాడూ? తియ్యని మాటలతో దగ్గరికివచ్చి తేలులా కాటేశాడు చెగవ! ఇస్తాడని నమ్మక మేముంది? ఈలా అవమానంచేస్తుంటే నన్నయినాడు. ప్రతిసెలా ఎదో ఒకసాకు నమ్మబలుకుతాడు. మాట రెవరోక్కావాలనుకున్నాడో పాపం!

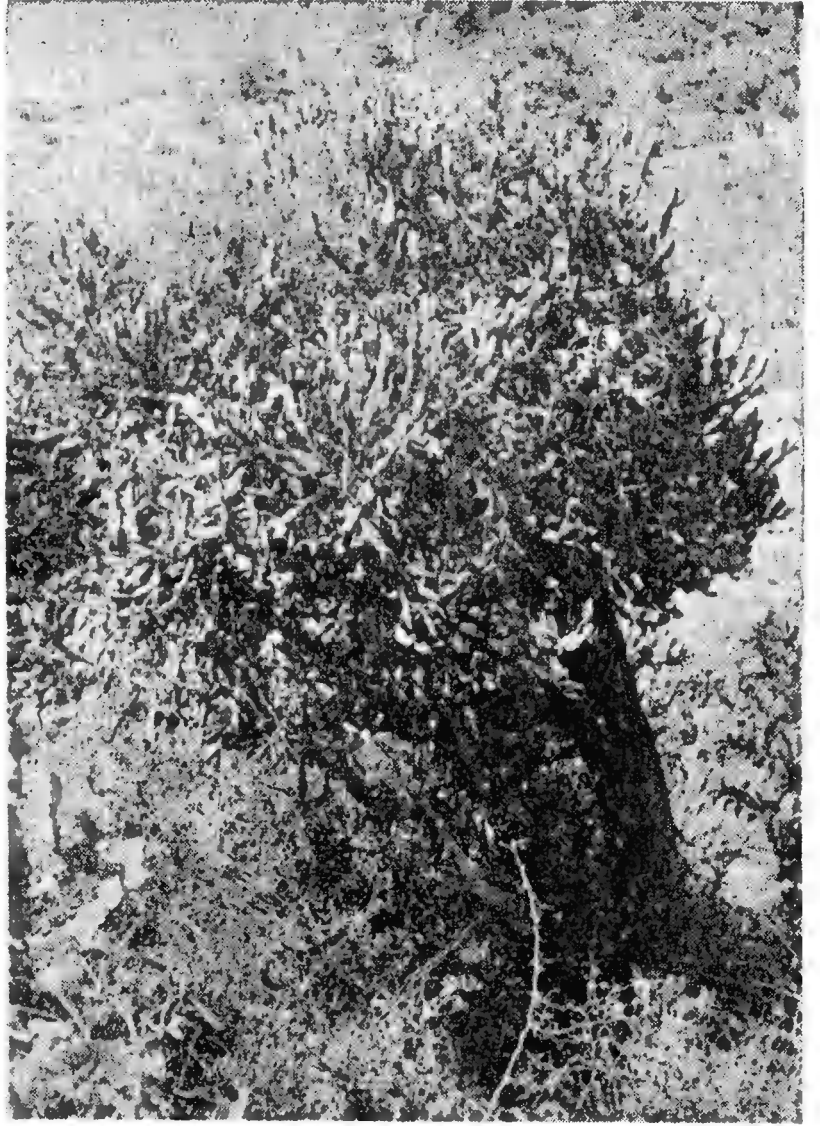
అయినా పాడుకాలం! పాడుబుద్ధులు! మంచనిడివినిబట్టి కాళ్ళు చాచుకోవాలిగాని ఎగిరిపడతారు. ఒళ్ళు తెలికుండా అప్పులు చేసుకొని లోకులచేత తిట్టూ, బెదిరింపులు ఇడుతూ ఎలా బ్రతుకుతాగా! ఏమీ ఇస్త్రీ బట్టలు చేసుకోకుంటే, నోట్లో సిగరెటు, కాఫీ, సినిమాలు; విజ్ఞప్తిగుతూ వుంటారు గుమాస్తాలు. బ్రతకటమంటూ తెలికపోతే ఏలానో! నేను కాబట్టి ఈమారుకూడ నిడిచాను యింకెవరయినా అవుతేనా...?

డబ్బు డిమాండు బజారులో పెరిగి పోతోంది. ఇల్లాంటి చిల్లర అప్పులన్నీ వనాలుచేసుకుని యిప్పుడు మొత్తంగా పెద్ద బాధం పొందకుంటే యింక జన్మలో యిటువంటి ఛాన్సు దొరకదు. పాడు ముక్కి నాళ్ళు అంత యీలాగే! రాకుండా పోదుగాని అప్పుడు కొంత అప్పుడు (రై-వ పేజీ చూడండి)

కొండ దృశ్యాలు

పా. లక్ష్మణం
ఉప్పయ్యారి వెంకట

మెయ్యి సంవత్సరాలు వయస్సుగల 'త్రిధారి' చెట్టు
 ←కొండవీడు కొండపై వెదూళ్ళ చెరువు

వీడు
 లు

శ్రీనివాసరావు

బొమ్మరిల్లు

★ సా లీ డు_ఈ గ ★

చావలి రామచంద్రరావు

కథకుడు :—

అనగనగా ఒక సాలీడూ!
అతి నేర్పరి యా సాలీడూ!
వంతవంతగా ఎంతో పనందుగ
నిర్మించి దొక బూజు మహల్!
మహాలు మధ్యలో తిప్పవేసి అది
వచ్చేపోయే వారలనందరి
లోనికి రమ్మని ఆహ్వానిస్తూ
స్వాహా చేయును అతిథులనూ.
ఇటులుండగ ఒక ఈ గొకసారి
ఎగురుతు ■ దిశ కొచ్చిందీ!
ఆ ఈగను దిగమింగుటకొరకై
వేసెను పాచిక సాలీడూ.
లేని ప్రేమ తెగ ఒలకబోయుచూ
కులుకుచు పలికెను సాలీడూ—

సాలీడు :—

“ఎన్నాళ్ళాయెను ఈగతమ్ముడూ,
నిన్ను జూచి ఈ పాడుకల్లతో!
రమ్మ రమ్మ నా భవనంలోనికి
జాగెందుకు నా చిట్టి తమ్ముడూ!
నీ జన్మలా నీవెన్నడు కని విని
ఎరుగని మహా లిది తెలిసిందా?
నందేహించకు ముచ్చటైన నా
ముద్దుల మహాలుకు రారాదా?
అదిగో! ఆ వలలో నిర్మించిన
వాకిలిదోవన వచ్చావా

వంతవంత విడ్డూరాలెన్నో
విశదముగానే చూపిస్తా.”

ఈగ :—

“అన్నా! అన్నా! సాలీడన్నా!
ఫలితంసున్నా; వినుమన్నా!
నీభవనంలో అడుగిడువారిక
తిరిగిరారు మరి తెలుసన్నా!”

సాలీడు :—

“ఎంతో ఎత్తున ఎగిరిఎగిరి తెగ
అలసిపోయినట్లున్నావూ.
ముచ్చటైన నాముద్దుపాన్పుపై
విశ్రమించగారారాదా?
వంతవంత తెరలెన్నో పాన్పుకు
సొంపుమీర కట్టించానూ.
మెత్తని, నన్నని దుప్పట్లెన్నో
మెత్తమెత్తగా పరిచానూ.
విశ్రమించగా మనసుంటే నే
నిపుడే స్వాగతమిస్తానూ!
పట్టుపాన్పుపై పరుండబెట్టి
చిట్టితమ్ముడా జోకొడతానూ.”

ఈగ :—

“వద్దు, వద్దు, నీపానుపొద్దులే.
పాన్పుమహిమ నే విన్నా లే.
దానిపైని నిదురించినవారిక
తిరిగి లేవరని తెలుసునులే.”

సాలీడు :—

“ఈగ తమ్ముడూ నేనేం చేతును

యింతగ న న్ననుమానిస్తే!
యిదిగో నీవై నామదిలో గల
ప్రేమకు రుజువైదె కనుమోయూ!
కమ్మకమ్మనీ మిఠాయి లున్నవి
వంటశాలలో కొల్లలుగా
ఆహ్వానిస్తున్నా నే నివ్వడు
ఆరగించిపో త్వరత్వరగా.”

ఈగ :—

“నీకూ మరి నీమిరాయిలకూ
నమస్కారమో దయానిధీ!
నీ వంటింటిలా నరుకు రహస్యం
నే నిదివరకే విన్నా లే.”

సాలీడు :—

“వక్కని గాజులరెక్కానీవీ!
ధగధగమెరిసే కన్నులునీవీ!
ఎంత తెలివిగల వంతజీవుడవు
ఈగనే నైమా! హాస్యనిధీ!
చిత్రవిచిత్రపు నిలుపుటద్దములు
నాభవనంలో కలవెన్నో.
ఒక్కసారి నీవడుగిడితివమరి
పోనేపోనంటావునుమా!”

ఈగ :—

“పండనమన్నా! సాలీడన్నా!
నీ యాదరణకు జోహారన్నా!
ప్రేమలుచిలికే నీపలుకులు విని
నామదిపొంగను వినుమన్నా.

మరియొకపరి నే తప్పకవచ్చెద
క్షమించు మిప్పటికోయన్నా”

కథకుడు :—

ఈగమాటలకు సాలీడప్పడు
“నరేనరే” యని తలవ్రాపి
సరాపరిగ తన భవనంలోకి
చరచరబోయెను హుమారుగా.
వెరిమొరియా ఈగెటుదిరిగి
త్వరలోనే తిరిగొచ్చుననీ.
మదిలో పొంగుచు సాలీడప్పడు
రంగురంగు దారంబులతో
అలంకరించెను అందముగా తన
సుందరభవనం స్వర్గంలా!
ఈగెపుడొచ్చునుఎపుడుభుజింతును
అని సాలీడతి కోరికతో.
వేచియుండెనా ఈగరాకకై
దారికాచి తన ద్వారంలో.
ఇంతలోనే యా వెరిఈగమరి
ఎగిరిఎగిరి అపై వచ్చిందీ.

ఈగనుగనియా సాలీడప్పడు
పొంగుచు అతిక్షల్లాసంతో
ఆడుచుపాడుచు ఆప్యాయంగా
అతిహుషారుగా పలికిందీ:—

సాలీడు :—

“వచ్చేళావా వచ్చితివా ఓ
ప్రాణనఖా! విచ్చేళావా?
ముత్యపుచివుల మెరుపులమించెడి
ముద్దులరేక్కల సుందరుడా!
పచ్చని ఎర్రని పసందు దుస్తులు
తురాయి శిరమునగలవాడా!
కన్నలు చెదిరే వజ్రపుకాంతులు
చిమ్మడికన్నలు గలవాడా!
నిన్ను మించి ఈ భూలోకంలో
అందగాడు ఎందున్నాడా!”

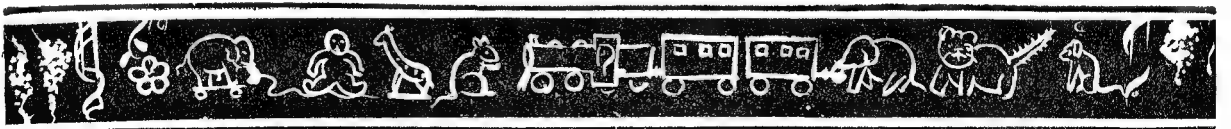
కథకుడు :—

అని సాలీడతి ఆప్యాయంగా
అన్నమాటలకు ఆ ఈగా!
తన అందానికి మురిసిమురిసి మరి

తన్నుతానె అది మరచిందీ!
ఆమాటల గల అపాయమెరుగక
వలపై గ్రక్కున వాలిందీ!
వాల్చిన వెంటనే పట్టెను ఈగను
వల ఉచ్చులతో సాలీడూ.
ఉచ్చున చిక్కిన ఈగనువేగపె
ఉదరంలో గల స్వర్గంలో
పట్టుపాన్పుపై పరుండబెట్టి
చిచ్చిగొట్టె నా సాలీడూ.
పాపం! అప్పటికిప్పటికీయా
ఈగ తిరిగి మేల్కొనలేదూ.
సాలీ డుదరంబను స్వర్గంలో
శాశ్వతముగ నిదురించిందీ.

హెచ్చరిక :—

అబ్బాయీలూ! అమ్మాయీలూ!
మరువకండి మీ రీసత్యం!
యిచ్చకాలకూ, ముచ్చుమాటలకు
ఉబ్బి దుష్టులకు ఎరలైతే,
ఈగమాదిరే సర్వనాశనము
జరిగితిరునని ఎరుగండి!

కర్పూరదీపయాత్ర

(బామ్మరిల్లు సీరియల్)

నోరి నరసింహశాస్త్రి

35

నీవెప్పుడన్నా తిరవతికొండ ఎక్కావా? తెలుగువాళ్ళ ఇలవేల్పు వెంకటేశ్వరస్వామి అక్కడ పలసి ఉన్నాడు. ఏడుకొండలవాడు వెంకటేశ్వరుడు ■ కొండకు శేషశైలము, శ్రీశైలము, గరుడాచలము వంకటాద్రి, సారాయలాద్రి, వృషాచలము, వృషభాద్రి—మొదలైన పేర్లు ఉన్నవి నడిచివెళ్ళినా కారులో వెళ్ళినా ఏడుకొండలు - చాటితేనే శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి దర్శనము!

కొండపైన శ్రీ స్వామి పుష్కరిణికి దగ్గరలోనే గోగర్భమనే పుణ్యతీర్థమున్నది. వెనక కామధేనువు అక్కడ అడుగుపెట్టడంవల్లనే అది పుణ్యతీర్థమయింది. ■ అడుగు ఇంకా అక్కడ పెద్ద బిలంగా కనపడుతూనే ఉంటుంది.

గోగర్భానికి దగ్గరలోనే ఒక గోశాల శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామిది ఉన్నది. దాన్నే గోష్ఠము అంటారు. అందులో ఆవులు, కోడెలు, ఆగోతులు కావలసినన్ని ఉంటవి. స్వర్గాన్నుంచి వస్తూ దారిలో మరిచిపోక కామధేనువుకు మొక్కివచ్చిన పుణ్యాత్ములు మనుష్యజన్మలెత్తేముందు ■ గోష్ఠంలో పుట్టుతుంటారు.

సరిగ్గా ఆ ఎనిమిదిమంది కామధేనువుకు మొక్కిన కాస్సేపటికే వెంకటేశ్వరస్వామి గోష్ఠంలో ఎనిమిది ఆవుదూడలు పుట్టినై. అందులో కోడెలెన్నో పెయ్యలెన్నో సరిగ్గా చెప్పలేను. గోజన్మతో పూర్వజన్మల శ్రీ పురుష తారతమ్యము పోతుంది!

అవి పెరిగి పెద్దవైనవి. ఒక పెద్ద ఆబోతు, ఒక గంగి ఆవు అందులో ఉన్నవి. ఆ గంగిగోవు చాలే వెంకటేశ్వరస్వామి అభిషేకానికిగాని ఆయనతినే చక్కెరపొంగలికిగాని ఉపయోగిస్తారు.

■ పుణ్యమైన కొండమీద అవి స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ తమపాదాలు ఉంచినచోటల్లా మరింత పవిత్రంచేస్తూ గడిసినవి.

ఆ కొండమీద పెద్ద అడవి ఉన్నది. అందులో హాయిగా అమృతంవంటి పచ్చిక మేస్తవి.

ఆ కొండమీద అనేకతీర్థాలు ఉన్నవి. అక్కడ హాయిగా అమృతంవంటినిట్లు త్రాగుతవి. గోగర్భానికిపోతే కామధేనువు జ్ఞాపకం వస్తుంది. ఆకాశగంగాతీర్థానికిపోతే ఆకాశగంగ జ్ఞాపకం వస్తుంది. పాపనాశనంపోతే వెనక చనినకొద్ది పాపమూ మోళనమయినమాట జ్ఞాపకం వస్తుంది. స్వామి పుష్కరిణికిపోతే స్వర్గంలో నందనోద్యానంలో కల్పవృక్షాల నడుమగాఉన్న ఆనందవాసిక జ్ఞాపకం వస్తుంది ఇంకా నారద తీర్థం, తుంబురుతీర్థం కపిలతీర్థం—మొదలైన అనేకతీర్థాలలో ఈదులాడుతూ స్నానాలుచేస్తూ తీర్థంతాగుతూ ఉంటే, లోగడ స్వర్గంలో తాగిన అమృతానికికూడా కొత్త మేలురుచి కల్పించినట్లుంటుంది. వాటివల్ల వాటి దేహాలు అమృతంకంటే పవిత్రమై మధురమై ఉజ్జ్వలమై వెలుగుతున్నవి.

ఇట్లా కొంతకాలము హాయిగా వెంకటేశ్వరస్వామికి ప్రదక్షిణలుచేస్తూ గడిపినై. ఒకనాడన్నిటికీ

మనుష్యలోకంలోకి పోవలెనని బుద్ధి పుట్టింది. కామధేనువే దయతో చూసినప్పుడు వారికి కనిపించిన పుణ్య మాతలు రమ్మని పిలుస్తున్నట్లు తోచింది. వాళ్లు సిద్ధనంకల్పులు వాళ్ల కోరిక ఆరాట్రే పెద్దపులి ఆకారంలో వచ్చి తీర్చింది.

మరునాడు తిరుమల తిరుపతికొండమీద గగ్గోలుపుట్టింది గోష్ఠంలో ఆబోతు గంగిగోవుతోనహా ఎనిమిదిగోవులు మాయమైనవని అంతా గండరగోళ్ళపడ్డారు. నెత్తురుచారలుచూసి పెద్దపులి ఎత్తుకుపోయింది దని కొందరు ఊహించారు అయితే తలుపులు వేసినగోష్ఠంలోకి కటకటాలోనుండి పులి ఎట్లా వస్తుంది? ఎట్లా గోవులను వేసుకుపోతుంది? పోనీ, దొంగలు వచ్చినట్లానా లేదు.

ఎవరికీ ఏమీ అర్థంకాలేదు మరునాడు పొద్దున పారుపత్తుదారులు (శ్రీ) వెంకటేశ్వరస్వామివారికి దేవస్థానం లెక్కలు వినిపిస్తూ—ఎనిమిదిగోవులు మాయమైనవి—అని వినిపిస్తే వెంకటేశ్వరులు చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు. దేవస్థానంవారికి ఇప్పటికీ ఆ గోవులలెక్క తెలలేదు. ఇక ఎప్పటికీ అంతే!

36

కోయిగా అట్లా తిరుపతికొండమీద ఉన్నవాళ్ళకు మనుష్యలోకంలోకి దిగిరావలెనని అకస్మాత్తుగా ఎందుకు బుద్ధిపుట్టింది దంటారా? అయితే చెబుతా వినండి. అది చెప్పవలెనంటే దానికీముందు మీ కొకటి చెప్పాలి. వాళ్ళ స్వర్గంలో ఉన్నప్పుడూ కొండెక్కి ఉన్నప్పుడూ, ఈ భూలోకంలోనూ, అందులో ముఖ్యంగా భరతభూమిలోనూ, జరిగిన కథ అంతా టూకీగానన్నా చెప్పనిది మీకు అర్థంకాదు.

మనుష్యులై పుట్టినవాళ్లందరూ ముఖ్యంగా మూడింటికొంపము ప్రయత్నము చేస్తారు.

నాకిది కావాలే అది కావాలే అనే కోరిక అందులో మొదటిది. ఎన్ని వస్తువు లిచ్చినా ఇంకా కొత్తవి కావాలననే వాళ్ల కుంటుంది. ఎడతెగని దాహం. ఎప్పుడూ కొంతమంది పిల్లలు అమ్మనూ నాన్ననూ, ఇది తీసుకురా, అది తెచ్చిపెట్టు, అంటూ విసిగించరా? ఈ పెరిగిపోయే కోరికనే కామము అంటారు.

మరి కొంతమందికీ—మిరాయి తినవలెనని ఉండదు కాని మిరాయి కొనిపెట్టమంటారు. బంటులూ బామ్మలూ ఏడిపించి కొనిపిస్తారు! ఆడుకోక దాస్తారు. అదికూడా లేకుండా కొందరు మిఠాయికనీ సామ్మల కనీ బాట్లకనీ డబ్బు తీసుకొని ఏవి కొనకుండా డబ్బు దాచుకొని—కొనుక్కున్న వాళ్ళవంక దేభిరస్తూ చూస్తారు. అమ్మా, నాన్నా వండ్లో మిరాయో తినమని చేతికిస్తే చూస్తూచూస్తూ తినలేక ఖర్చు ఐపోతుందని దాస్తారు. చివరి కది ఏ పిల్లో కుక్కో తినేస్తుంది; లేకపోతే కుల్లి వాసన పుడుతుంది. వాళ్ల నే పిసినిగొట్టువాళ్లంటాము. డబ్బు ఎక్కువైనకొద్దీ ఈ గుణముకూడా ఎక్కువవుతుంది తాము చేసులారా తినరు, ఇంకొకరికి పెట్టరు. దానికోసము ఎన్ని అబద్ధాలైనా ఆడతారు, చేయరాని పనులన్నీ చేస్తారు. ఈ డబ్బునూ వస్తువులనే అర్థము అంటారు.

ఇక కొద్దిమంది ఉంటారు బాగా చూడండి. వాళ్ల కెప్పుడూ మంచిపని చేయడమే ఇష్టము బళ్ళో చెప్పే పారాలే కాక వేరే మంచి మంచి పుస్తకాలు చదువుతుంటారు. ముచ్చటగా సంగీతాలు పాడతారు. బామ్మలు వేస్తారు. బామ్మరిళ్ళు హంసలు నెమిళ్ళు చిలకలు కోకిలలు కడతారు. కలకలలాడుతూ ఆడుకుంటారు. ఆకలి లేనిదే చిరుతిండ్లు తినరు. అబద్ధమాడరు. తమకు చేతనైన సహాయ మందరికీ చేస్తారు. అందరితో మంచిగా ఉంటారు. వారికి ప్రేమే స్వభావము. దీన్నే ధర్మము అంటారు.

ప్రతి మనిషికీ ఈ మూడూ కావలసిందే. కాని కాస్త తారతమ్యము ఉన్నది. ఇందులో ఏది ముఖ్యమో తెలుసుకోలేకనే ఈ మనుష్యలోకమంతా కొట్టుకు చస్తున్నది

తమ కోరికలు తీర్చుకోడమే ముఖ్యమనుకునే వాళ్ళే దొంగతనాలు చేసేనీ, బందిపోట్లు చేసేనీనూ; లంచాలు తీసేనీ, గొంతులు కోసేనీనూ!

★ కర్పూర ద్వీపయాత్ర ★

మరి డబ్బు కూడబెట్టడమే పనిగా పెట్టుకునేవాళ్లున్నారే, వాళ్ళే ప్రపంచంలోకల్లా కూరాత్తులు. వాళ్లు తినరు. ఇంకోరికి పెట్టరు. బీద లేదు బిక్కి లేదు సరిగదా, చివరకు పెళ్లాం లేదు పిల్లలని లేదు— అనలు సామాన్యంగా వాళ్ల ఇళ్లల్లో కలకలలాడే పిల్ల లే పుట్టరులే

ఈ రెండు రకాలూగాక ఇంకోరకం ఉన్నారు. వాళ్లకు మంచి పనులు చేయడమే ముఖ్యము. అందుకనే వాళ్లు న్యాయంగా డబ్బు ఆర్జిస్తారు. మంచి కోరిక లే కోరుకొని డబ్బు వినియోగిస్తారు. టూకీగా చెప్పవలెనంటే, వాళ్ళకు అర్థమూ కామమూ కూడా ధర్మమేనంటే ఉంటవి.

ధర్మము ప్రధానమనుకునే జనము లోకంలో ఎక్కువపుతున్న కొద్దీ శాంతి పెరుగుతుంది స్వర్గంలోనుంచి ఈలోకంలో పుట్టినవాళ్ళు ఎక్కువైన రోజులలో అటువంటి బుద్ధి ఎక్కువపుతుంది. భూదేవి హాయిగా ఆరోగ్యంగా ఉంటుంది.

అయితే మధ్యమధ్య అర్థమే ముఖ్యము కామమే ముఖ్యము అనే జనం ఎక్కువపుతుంటుంది. దాన్నిబట్టి నరకంలోనుంచి నరానరి వచ్చి ఇక్కడ పుట్టినవాళ్ళు ఎక్కువయివారని మనము గట్టిగా చెప్పవచ్చు. ఒకే వస్తువు నలుగురూ కావలెనంటే ఏమవుతుందో మీరే ఆలోచించండి! మనిషికి మనిషికి స్పర్థలు పెరుగుతవి. పోట్లాటలు కాట్లాటలు సాగుతవి. భూదేవికి జ్వరం తగిలినట్లు అవుతుంది. ఆవిడకి తపన పుడుతుంది ఈజనాన్ని భరించడ మామేకే కష్టమవుతుంది. భూభార మెక్కువయిందని పురాణాల్లో చెప్పేది ఇదే సుమా!

భూదేవి సుఖంగా ఉండవలెనంటే కిటుకు ఎక్కడఉందో అది మన భరతభూమిలో మొదటినుంచీ తెలుసు. దాన్ని ఋషులు మల్లీమల్లీ వెయ్యిగొంతులతో ఎలుగెత్తి చాటుతూనే ఉన్నారు. సంస్కృతంలో లక్ష్యోకాల గ్రంథం మహాభారతము. అది హిమాలయ పర్వతాలమీద మూడేళ్లు దీక్షగా కూర్చుని వ్యాస మహర్షి వ్రాశాడు తెలుసుగా. అట్లా ఏకథాటిగా వ్రాసివాసి చివరకు రెండుచేతులూఎత్తి ఏమని ఘోషించాడో తెలుసునా?

“ధర్మము ప్రధానము! దానివల్లనే అర్థమూ కామమూ పొందండి!”

భారతధర్మము—భారతీయసంస్కృతి—అని ఉపన్యాసాలు దంచేస్తుంటే మీ రెన్నోసార్లు వినే ఉంటారుగాని వ్యాసుడు చెప్పిన ఈ ఒక్కముక్కా ఎవరన్నా చెప్పగా విన్నారా? వింటే సంతోషమే. భారతీయసంస్కృతికి అనలుసూత్ర మిందులోనే ఉన్నది. అందుకనే తన గ్రంథానికి మహాభారతమని ఆయన పేరుపెట్టాడు. (ఇంకావుంది)

రంగస్థలంపై రసాభాసం

రంగానుభవంలేని యువకుడు తొలిసారిగా కథానాయకుడి వేషం వేశాడు. ఒకదృశ్యంలో కథానాయకుడు ‘విలన్’ని పిస్తోలుతో చంపాలి. పిస్తోళ్ళు ధ్వని వినిపింపచేయటానికి తెరలోపల ఒకడు పటాసుకాయ సిద్ధంగా పెట్టుకు నిల్చున్నాడు. ఆ సమయంలో రంగస్థలంమీద యిలా జరిగింది.

కథానాయకుడు : ఓరీ! ఇన్నాళ్లకు నిన్ను సంహరించు అవకాశము నాకు కలిగెను కామ కొనుము అంటూ పిస్తోలు పైకితియ్యటానికి పంట్లం జేబులోకి చెయ్యి పోనిచ్చాడు. అతను యింకా పిస్తోలు బయటికి తియ్యకముందే తెరలోపలివాడు తొందరపడి పటాసుకాయ పెరేలుమనిపించేశాడు. పిస్తోలు లాగా లోనే ప్రేలించని గాభరా పడిపోయిన కథానాయకుడు ‘హా!’ అంటూ క్రిందపడి చచ్చి పోయాడు.

విలన్ వేషం వేసినవాడికి ఏంఛెయ్యాలో తోచక వెంటనే వాడిమీదపడి ఏడవటం మొదలైతే...

న కి లీ నె క్ లే సు

విమల పురిట్లానే తల్లిని పోగొట్టు కోవడంచేత, విమల తండ్రి జానకిరామయ్యగారు రెండు వివాహం చేసుకోక తప్పింది కాదు.

పాపాయి సంరక్షణ భారం జానకిరామయ్యగారి ద్వి తీయ కళత్రం లక్షువమ్మమీద పడింది. ప్రథమంలో లక్షువమ్మకి గూడా ట్రే కష్టమనిపించలేదు. కాని, కాలక్రమేణా విమలమీద పెరగ వలసిన 'వాత్సల్య - మమకారాల' స్థానే 'ఈర్ష్యాసూయలు' పెరగ సాగినయ్య. కారణం, తానూ అలాంటి పాపాయికి తల్లి కావడం కావచ్చు. నిజానికి, తన కుమార్తె కమలమీద చూపే ప్రేమానురాగాలు, నవతికూతురు విమలమీద చూపలేకపోయినా, ఇరుగుపొరుగు యేమనుకొంటారో నన్న భీతిచేత, పైకిమాత్రం కపటప్రేమ నటించేది.

ఈ విషయం జానకిరామయ్య గారు గుర్తించకపోలేదు. కాని, జోక్యం కలిగించు కొన్నా ప్రయోజనం వుండదని గ్రహించి, తెలిసి తెలియనట్టు వుండిపోయ్యేవాడు.

రోజులు గడుస్తున్నయ్య. విమలా, కమలా పెరిగి పెద్దవారయ్యారు. ఆ యేడే యిద్దరికీ పెళ్లిళ్ళయి అత్త వారింట కోడరికం చేస్తున్నారు కూడాను.

సంత్రాంతి దగ్గర పడుతోంది; కూతుళ్ళనీ అల్లుళ్ళనీ తీసుకువచ్చి యథోచితంగా సత్కరించి పంపించ వలసిన బాధ్యత తమకి వుంది కాబట్టి, వారికి ఆహ్వానం పంపక తప్పింది కాదు జానకిరామయ్య గారికి.

ఆ రాత్రి జానకిరామయ్యగారు భార్యవద్ద సంత్రాంతి కానుకల విషయం ప్రస్తావనకి తెచ్చాడు. తమ అల్లుళ్ళకి బహూకరించవలసిన కానుక

వి. ఎన్. చెన్నూరి

కల నిర్ణయానంతరం, కూతుళ్ళ విషయం ప్రస్తావనకి వచ్చింది. చివరికి, ఒక్కోటి ఐదేసి వందల కిమ్మత్తుకి తక్కువకాకుండా, చెరో నెక్ లేసూ చెల్లించుకోవలసిన కానుకగా ఆ మోదింపబడింది. జానకిరామయ్యగారు వెంటనే ఇనప్పెట్ట తెరిచి, వెయ్యి రూపాయలు తీసి, లక్షువమ్మచేత బెట్టి, మాంచి డిజైనులో, నాణ్యమయిన రవ్వలతో, రెండు నెక్ లేసులూ ఒకేమోస్తరులో, దగ్గరుండి తయారుచేయించే బాధ్యత అది డకే వొదిలిపెట్టాడు.

తన కుమార్తెతో సమానంగా నవతికూతురికి కూడా ఐదువందలు

కిమ్మత్తుచేసే నెక్ లేస్ చేయించి పెట్టడం లక్షువమ్మకి యిష్టంలేదు. వైగా ఆ నెక్ లేసు తన చేతులారా చేయించి పెట్టడమంటే మనసు అంగీకరించడంలేదు అందుచేత, లక్షువమ్మ బాగా ఆలోచించి, చివరికి ఓపనిచేసింది.

బజారుకి వెళ్ళి, కవరింగ్ గోల్డు నగలమాపులో మాంచి డిజైనులో, కళ్ళకి మిరుమిట్లు గొలిపే యిమి శుభకారవ్వల నెక్ లేసు ఒహటి, పాతికరూపాయలు పెట్టికొని, అదే డిజైనులో మంచి రవ్వలతో వెయ్యి రూపాయలూ వెచ్చించి ఓ నెక్ లేస్ దగ్గరుండి చేయించింది. రెండు చక్కని దంతపుపెట్టెలు తెప్పించి చెరో పెట్టెలో భద్రపరచి వుంచింది.

ఒక్క లక్షువమ్మతప్పితే వాటిని చూచిన మరెవ్వరూ ఒకటి నకలు దనీ, రెండోది అనలుదనీ తెలుసుకోలేనంత 'ఇది'గావున్నయ్య.

ఎదురుచూస్తోన్న సంత్రాంతి రానే వచ్చింది. అల్లుళ్ళూ కూతుళ్ళూ దిగబడ్డారు. అల్లుళ్ళకి కానుకలు చెల్లించుకున్న తరువాత, కొత్తబట్టలతో బాటు కూతుళ్ళిద్దరికీ చెరో నెక్ లేసూ తాంబూలంలో పెట్టి లక్షువమ్మ చేతులారా చెల్లించుకుంది. నెక్ లేస్ లు చూసేసరికి

బాపట్ల: ఎస్. స్వామి, తాంబూలం: పిల్లల పాఠశాల ప్రధానాధికారి పద్మంబులం.

మీమనస్సునకు నామోక్షము లుండే
దానిని నోవ్వకున్నాను.

అనాటిరాత్రి ఎవరిగమల్లో
 వారు ఎదుకుని నిద్రపోయినాను.
 కమల ఓ వేళ పన్నును నిద్రలేచి
 చూచుకునే సరికి, లుబుల్ దూడ
 పెట్టిన నక్ లేవ్ అప్రించలేదు.
 కీచం పెట్టడిచేసి, తనకి అనుమానం
 వేసిన చోటల్లా వెదికింది. లాభం
 లేకపోయింది. చివరికి యేవో అల్లో
 దించుకొని దొంగలా అడుగుదూడ
 అడుగుకుంటూ నిమల గదిలోకి
 దారిపెట్టింది.

విమల మూచిప్పిరిలోపుండేమో
 జ్ఞాసిల్లిగా విమల పెద్ద తేలిది,
 తమిళ నగలేసు కాస్తా వెంగ
 హించి, ఏమీ తెలియనిదాని! మల్లీ
 పల్లి తనగదిలో పడుకుంది.

శెల్లవారింది, విమల నకోలేను
కోనం తనపెట్టె తిరిచి చూచుకునే
వరి! నకోలేను కనుపించలేదు.
పాపం! విమల కడుపులో గతుక్కు
మంది. రాత్రు విమకునేప్పుడు నకో
లేస్ పెట్టెలోనే పెట్టినట్టు తన!
బొగాళ్లొకం! ఇంతలో ఎలా
మాయమయిందో తనవి! అర్థం
కాలేదు.

నకోలేదు పోయిన నంగతి
 ఇంట్లో అందరికీ తెలిసినట్లుంది
 ఇంటిల్లివాడే పక్షకడిం
 ప్రారంభించాడు. నకోలేదు చిక్కు
 లేదు సరికదా మూడున్నే ద్వార
 చివాట్లుకూడా తప్పలేదు.
 ఏమట యే నూర్చుమోలి తనను
 తాను నిందించుకుంది.

కమలమాత్రం తినుచేసిన ఘన
కార్యాది! లోలోపల తన్నుకొను
లభినందించుకుంది.

★ నకిలీ వెర్షన్లు ★

కూతుళ్ళకన్నా పెద్దది బోయి వై. మాత్రం ఎలా పెరిగిపోయింది ?
తాము కొరకుంచానే తమకు నో విమల భర్త తనకు ఆశీసుల
లేమిట చేయించిపెట్టివెళ్ళిందో సంతోషం ముఖానుకూలేదని మనవి
సిందాను. ఇది, లక్షనముచేసిని రోజీ ప్రయాణంకట్టాను పూరి.
మూడు ఎవకేలేదు. నదికికూతురు కాని, విమలని నాలుగురోజులు
విమలకి పెట్టింది గోల్తు కవరింగ్ మరి మామగారు బ్రతిమాలకి
ఇరుకుమగారాల్లా నోలేనని, తన చేత విధిలేక, విమలని వదిలిపెట్టి,
కూతురు కమలకిపెట్టింది మాత్రమే తానొక్కడే పెళ్ళిపోయాడు.
సినలైన రవ్వల నోలేనని ఎవరు కమల భర్త కమలనోబాట

తను చేసిన కుట్ర బయటపడడానికి ఆస్కారంలేకండా, విమల నేకోలేసుని పోగొట్టుకుని సాయపడినందుకు, లక్షువమ్మ లోలోపల సంతసించింది.

జానకి రామయ్యగారికిమాత్రం యిందులో యేదో మోసం జరిగిందని అనుమానంగానే వుంది.

మరునటిరోజే కమలా, కమల భర్త తమపూ రెల్లిపోయారు.

విమల తన భర్త రాకికోసం ఎదురుచూస్తూవుంది.

ఆరోజు ఎందుకో దొడ్లోకి వెళ్తుంటే, యింటిచూరులో ఏదో మిలమిలలాడడం జానకి రామయ్యగారి కంటబడింది తీరా దగ్గరికివెళ్లి చూచేసరికి, నేకోలేసు! ఇది యెలుకలు చేసిన పనేనని, జానకిరామయ్యగారికి లగ్నంకానడానికి, ఆటే కాలం పట్టలేదు. పోయిన వస్తువు దొరికినందుకు జానకిరామయ్యగారు సంతోషంగా వున్నారు లక్షువమ్మగారుకూడా వైపైకి సంతోషం ప్రకటించినా, లోలోపల తన బంధారం బయటపడుతుండేమోనని భయంగానే వుంది. ఇహ, విమల సంతోషానికి మేరలేకపోయింది ఆరోజే విమల భర్త రావడం, మరునాడు విమల తన భర్తతోబాటు తమ పూరికి వెళ్లిపోవడం జరిగింది.

రోజులు దొంగుతున్నయ్.

ఒకరోజు జానకిరామయ్యగారికి, కమల భర్తవద్దనించి ఓ వుత్తరం వచ్చింది:—

“మీరు యింత సీచానికి వాడి కడతారని మేము కల్లోగూడా అనుకోలేదు. ఐదువందలు కిమ్మతుచేసే నేకోలేసుని చెప్పి, మీ కుమార్తెకు

కవరింగుగోట్టు ఇమిటేషన్ రాళ్ళ నేకోలేస్ పెట్టి పంపారు. మీ మత లబ్ధి మా కర్థం కాలేదు. అనలు, మిమ్ము మాకది పెట్టమని అడిగినవాళ్ళెవరు?” - అని.

జానకిరామయ్యగారు ఆ వుత్తరాన్ని చదువుకుని మండిపడ్డారు. ఉత్తరాన్ని లక్షువమ్మముఖానకొట్టి, అనలు విషయం యేఏటో చెప్పమని గద్దించి అడిగేసరికి, విధిలేక తను చేసిన ఘనకార్యం కాస్తా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పేంది. ఈవిషయం, ఏనాటికయినా బయట పడుతుందని ఆమెకు ముందే తెలుసు. కాని, విమలకు పెట్టిన నకిలీనగ కమల కెలా బదిలీ అయిందో ఆమె కర్థం కాలేదు.

జానకి రామయ్యగారిక్కుడా ప్రథమంలో అంతా అగమ్యగోచరంగా వున్నప్పటికీ, తన చిన్న కుమార్తె కమల గుణగణాలు ఎరిగినవాడవడంచేత, జరిగిందంతా చూచాయగా వూహించుకోగలిగాడు.

“అంతేలే, నీ ఓర్వలేనితనం నిన్నే కొట్టింది నీమేనల్లుడికి, ఏం జవాబురాస్తావో నువ్వే రాసుకో, దరిద్రప్రీతుగా!” అని, హేళనగా వచ్చేసరికి, లక్షువమ్మమూతి, ఇంతై పోయింది. కాని, నకిలీనగ కమలకి ఎలా బదిలీ అయిందో, ఆవిడికి, ఇంకా అగమ్యగోచరంగానే వుంది.

★

దిల్లీ గంగ
హృదయ
32 దిల్లీ గంగ
దిల్లీ గంగ

త్వరితంగ బాధనుండి విముక్తిపొందుటకు

గోపిగాడి నామరహస్యం

ఓంగ్లనుంచి మా మామ గారికి విశాఖపట్నం బదిలీ అయిందని తెలిసి, దగ్గరలో కొచ్చేరు కదా అని చూడ్డానికి వెళ్లేను. గోపీగాడు గుమ్మంలో గోళికాయ లాడుతూ,

“అదుగో జల్ల! తే, రెండు చిన్నట్లు, తే,” అంటూ తమ్ముణ్ణి బెల్లిస్తున్నాడు.

“అమ్మా చూడే, అన్నిగాడు చిన్నత్తు లిచ్చి మంటున్నాడూ”

అంటూ దీర్ఘం లీస్తూనే వంటింట్లోకి దాడుతీశాడు బుచ్చీగాడు, ఋష్య మూక పర్యవంశినిదికి పరిగెడు తున్న నుగ్గీపుడి లాగ.

జయంతి రామరావు

ఇవ్వకుండా పారిపోతావురదూ, పెథవా! చూడు నిన్నేంచేస్తానో”

అని గోపీపెంట పడబోతుంటే, “తగ్గవోయ్ బావా! కొంచెం

శాంతించు” అంటూ వెనకనుంచి హఠాత్తుగా రెక్కపట్టుకున్నాను.

ఆ కుదుపుకి తిరిగిచూసి ఆశ్చర్యంతో

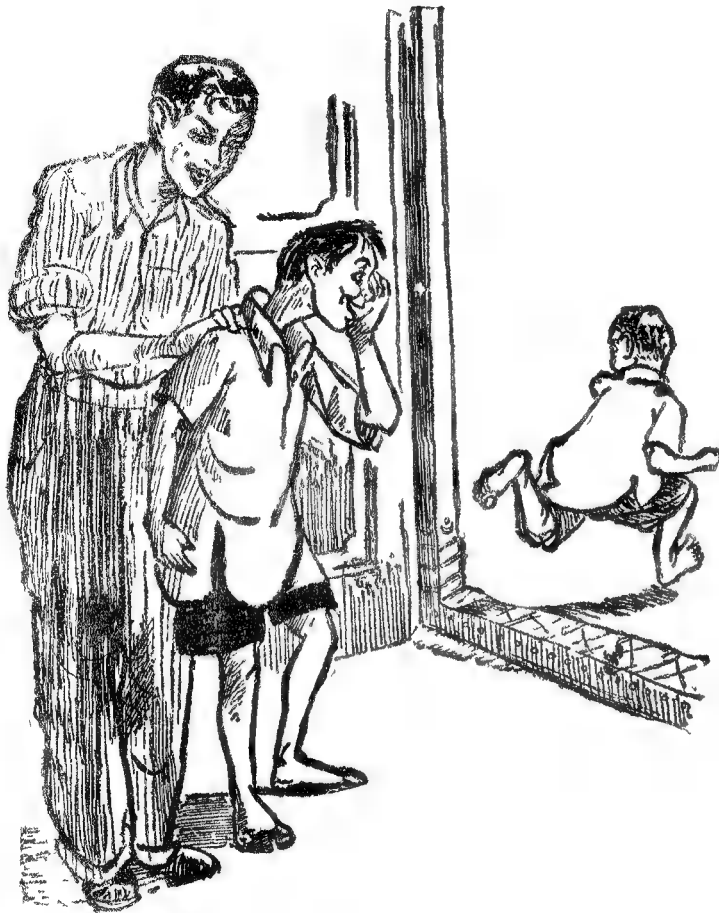
“అమ్మా బా వొచ్చేడేవ్” అంటూ వంటింట్లోకి పరిగెత్తేడు గోపీ. ఆ తరవాత పలకరింపులు, కుశలప్రశ్నలు మొదలైన వన్నీ అయ్యాక, కాఫీ తాగి, స్నానంచేసి సావకాశంగా కూర్చున్నాను మా బావమఱదులతో పండిత గోపికి.

ఒకళ్లని కాదంటూ ఒకళ్లు, చివరికి ఏదీ అర్థకాకుండా, ఎడతెరిపి లేకుండా చెప్పకుపోతున్నారు కబుర్లు. ఒక రకమైన యంత్రంలా నేను “ఊ” కొడుతూ ఉంటే, ఒంగోలు సంగతులు, విశాఖ పట్నం వింతలు, సినిమా విశేషాలు, వాటిమీద విమర్శలూ, అన్నీ రేడియో ప్రాగ్రములా జరిగిపోతున్నాయి. మధ్య మధ్య గోపీ గొంతుకమాత్రం మిగతా వాళ్లని అడమాయిస్తూ, అందరిలోకి ఛాటిగా వినిపిస్తున్నది.

“అ, అన్ని చెప్పేవుకాని అసలు విషయం కదిచేపుకావు గోపీ!” అన్నాను ఒక్కమారు స్పీక్ ఆఫ్ చేస్తూన్నట్లు. “నువ్వేళ్లాను చదువుతున్నావ్?”

“క్లాసుకాదు. థర్డ్ ఖారం” అన్నాడు ఛాటిగా, అసలే వత్తు ‘థా’ మీద మరింత వత్తుతూ.

“అబ్బా! అందుకనే నేమిటి

“రిగ్గవోయ్ బావా! కొంచెం శాంతించు!” అంటూ వెనకనుంచి రెక్కపట్టుకున్నాను.

యింకా చిన్న పిల్లల్లో గోళీలాడుతూ, బిస్కట్లూ పిప్పర మెంట్లూ కా జేస్తున్నావ్?” అన్నాను ఎంతాళిగా.

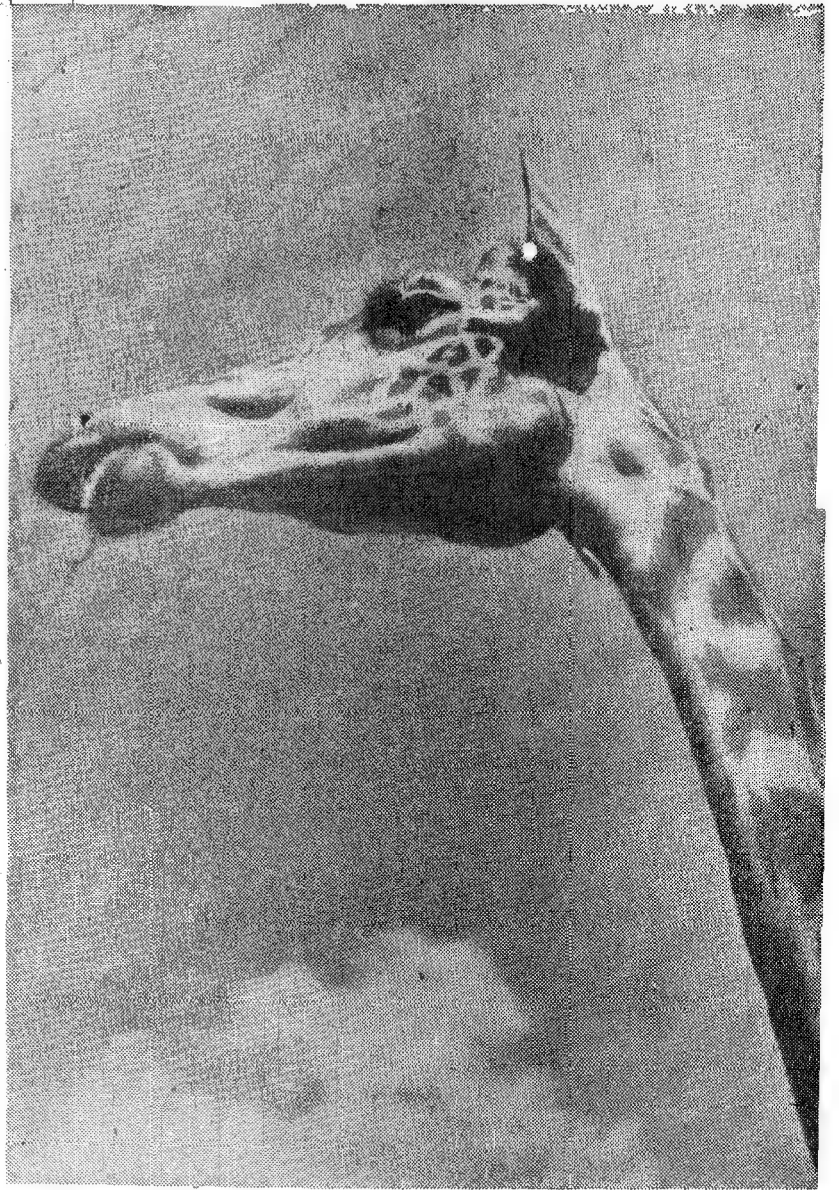
ఆమూటతో గోషీకి ఎక్కడలేని ఆత్మభీమానం ఎత్తుకొచ్చింది. నీరి యన్ గా ముఖం పెట్టి,

“అనలా పెథవతో నే నాడన నే అన్నాను. కాని వాడే పందెం వేద్దాం రమ్మని, జిల్లకి రెండు బిస్కట్లూ, జానకి ఒకటే అని, నేను గెలవగానే ఇవ్వకుండా పారి పోతున్నాడు, “అమ్మే” అంటూ మేకలాగ. అలాంటివాడు ముందెందుకు పందెం వెయ్యాలి?” అని ‘లా పోయింటు’ తీశాడు గోషీ.

“అవును. నీదగ్గర బిస్కట్లు లేక పోయినా, ఎలాగా గెల్చేస్తానుకదా అనే ధైర్యంతో నువ్వు పందేనికి ఒప్పుకున్నావ్. వాడిదగ్గర బిస్కట్లున్నా, అమ్మదగ్గరకి పారిపోవచ్చు ఎలాగా యివ్వఖరలేదుకదా అని ఆటకోసం వాడు పందెం వేసేడు. అంతే యినకతక్కేడా, పేడతక్కేడాను మీరిద్దరూ. అసలు చిన్నప్పుడు నువ్వు మాత్రం, ఆడుతూండగా నేను గలిస్తే యిలాగే బామ్మదగ్గరకి పారిపోయేవాడివి కావేంటి? నీదుతమ్ముడు వాడయా నీరజాక్ష!” అంటూ ఆలా పసతో అంతం చేశాను.

ఇంతట్లో బుచ్చిగాడా వాళ్లంతా ‘పొలా పొలో’ మంటూ ఒక్కసారి వీధులోకి పరుగెత్తేరు. ‘ఇదే మిట్రా’ అని నేను విస్తుపోయి చూస్తూంటే,

“సిసీమా కా రొస్తున్నాది. అందుకూ” అని “నేనుకూడా

మెడపాడుగు మోహనాంగి

భాట : జ. రామమూర్తి (మద్రాసు)

పెపరు తెస్తా నుండు’ అంటూ గోషీ పరిగెత్తేడు.

“ప్రేమకోసమై వలలో పడేనే పాపం-పసివాడు. అయ్యో పాపం పసివాడా” అంటూ బ్యాక్ గ్రౌండు సాంగు కాబోలు విని విస్తోంది. అంతట్లో గోషీ “శేడ కోసమై గేడెను కొనెనే. పాపం

మునలమ్మా అయ్యో పాపం-మునలమ్మ” అని పాడుతూ “జై పాతాళ తైరవి” అంటూ చేత్తో పేపరు పట్టుకొని ప్రక్షుణ్ణుడౌ.

“పాతాళ తైరవి బాబా! నిన్న నేనచ్చింది. ఇవాళ నుంచి రోజుకి మూడటలు ఎంతో బాగుండటం. నిజంగా నువ్వైనమ్మవు

గాని, టిక్కెట్లదగ్గర పీకలు పీకలూ తెలిసోతున్నాయంటే నమ్ము. పోలీసులొచ్చి 'కూక'లో నిలబెట్టబోతే దానితోక రేడియోపార్కు దాకా వచ్చిందట."

"ఓన్ అంశ కోతే-కాదుకాదు తోకే? ఆ ప్రొఫెయిటరు తప్పు చేశాడుగాని, కారుని తివ్వతూ, పెట్రోలు కాల్చుకునేకంటే, నీకో కాంప్లిమెంటరీ టిక్కెట్టు పారేస్తే, పదింతల పబ్లిసిటీ చేసుండే వాడివి. పోనీ మరేంచేస్తాం అదనికా అదృష్టంలేదు. అయితే యింకేమి చేమిటాడుతున్నాయి?"

"స్టూడెంట్స్ ప్రేమ, లక్ష్మీలో పుట్టిల్లు, మినర్వాలో అతింటికా పురంతర్వాత మాస్కూలుకెదురుగుండా మైదానంలో 'గ్రేట్ యాస్ట్రోగన్ సర్కిల్' అవుతోంది. మొన్న మేమంతా సెల్లిచూశాం అదీ బాగానేఉంది."

"నేనూ ఆ సర్కిల్ని విజయనగరంలో చూశాను. సరేగాని మీ స్కూలెన్నిగంటలకి?"

"ఎదిగంటల కెళ్ళి ఒంటిగంట కొచ్చేస్తాను" అంటూండగా

"ఔనుందికాబోలు అన్నానికి రావురా గోపీ" అంటూ నంటింట్లోంచి "కాల్"వచ్చింది. "ఇదిగో వచ్చేస్తున్నా" అంటూ వెళ్లిపోయాడు గోపీ.

నేనూ ఒక ఆంధ్రపత్రిక తీసి చదువుతూ అక్కడేకూర్చున్నాను. అంతవఱకూ సమపాశంగా ఉన్న శీతాకాలపు పెండ కొంచెం గురుగుత్తువడం ప్రారంభించింది. అంతట్లో ఎవరో యిద్దరు కుట్టాళ్ళు వచ్చి,

"రామకృష్ణ ఉన్నాడా అండి?" అన్నారు.

"రామకృష్ణెవరు?" అని అడిగాను పత్రిక చదువుతున్న పరధ్యానంలోనే.

"ఈఇంట్లో ఉండే కుట్టవాడూ" అన్నారు వాళ్లు.

"ఈయింట్లో రామకృష్ణ అని ఎవరూలేరు. వాళ్ళియిల్లు ఖాళీచేసి వెళ్లిపోయారు" అని ధీమాగా చెప్పేశా. అంతధీమాగా ఎలా చెప్పేశానంటారేమో? మా మామావాల్లూ యిక్కడికి కొత్తగా వచ్చేరుకదా. అంతకుముందీయింట్లో కుట్టవా డెవడో ఉండేవాడు కాబోలని గెస్ చేసి చెప్పేశా!

అయితే ఆ యిద్దరు కుట్టాళ్ళు మాత్రం నావేపు తెరి బారచూసి వెళ్లిపోయారు. తరవాత సోపీ పుస్తకాలువట్టుకొని స్కూలుకి వెళ్ళిపోతూ,

"ఒంటిగంట కొచ్చేస్తాను" అన్నాడు.

"రైట్ చీ రియో" అంటే "టాటట" అంటూ వెళ్లిపోయాడు.

భోజనం అయినతర్వాత 'ఫార్టా లిటీ'కోసం పడక చిత్తగించాను. కాని మధ్యాహ్నం నిద్ర అలవాటు లేకపోవడంనించి కన్ను పొడుకున్నా కనుకు పట్టుకుండా ఉంది. అలాగే, కటకీలాల్లోంచి గట్లు గట్లుగా ఎండా నీడ పడుతూంటే ఆగళ్లతో నాదుప్పటి గల్లని సరి జీవ్తూ, చూస్తూ పడుకున్నాను. ఎప్పుడు నిద్రవెట్టిందో తెలియకాని గుమ్మంలోంచి "కాఫీ పెట్టండ్రోయ్" అన్న గోపీగాడి కేకతో

తెలివొచ్చింది. వెంటనే మళ్ళీ టక్కువేశాను.

పుస్తకా లింట్లో పెట్టేసి గోపీ వచ్చి "ఓన్ దొంగనిద్దర" అంటూ దుప్పటి లాగేశాడు. ఇంకా నేను లేవకపోవడంచూసి.

"పగటి పూట నిద్రపరాదు. చెట్టుకింద పండుకొనరాదు" అంటూ తన సైన్సుపారం వల్లించి "ఈ మాత్రం తెలిదు. మళ్ళీ పెద్ద బి. యస్. సి ఆనర్సు చదువుతున్నాట్ట ఆనర్సు వట్టిడాబే" అన్నాడు, భారతయుద్ధం అయిపోయి తర్వాత మడుగులో దాగున్న దుర్యోధనుణ్ణి వైకిరప్పించడానికి కృష్ణుడూ ధర్మరాజూ ఎత్తిపొడిచినట్టు.

"అయ్యో తెలివా!" అన్నాను హఠాత్తుగా లేచి కూచుంటూ "పాపం, యిప్పుడు నువ్వు పగలను కుంటున్నావు కాబోలు. ఒక్కమారు ఆ మెరికా వెళ్లిచూడు. వాళ్లంతా నాలాగే రెండో ధూము నిద్దల్లో ఉంటారిప్పుడు తర్వాత చెట్టుకింద పండుకొనకూడదని మీ మేష్టరు చెప్పేదేమిటి, ఎవరికీ తెలియనట్టు? ఎంత తెలివితక్కువ నాడైనా చెట్టుమీద ముగ్గి, పండిన పండుకొంటాడు గాని చెట్టుకింద రాలినపండు బేరమైనా ఆడతాడా?"

"అదికాదు నేనంటున్నది..."

"అవునదే కాదనే నేనూ అంటున్నా. సరేగాని మేట్నీ కల్దామా?" అని మెల్లిగా అన్నాను.

"ఓ వెళ్దాం నాకెంతో సరదా... అరె!...మా కిప్పుడు స్కూలుందే

గోపీగాడి నామరహస్యం

ఎలాగి?" అంటూ గోపీ అందో
భసపడ్డాడు.

"ఉదయం, ఒంటిగంట కొచ్చే
స్తానన్నావ్?"

"అవును. కానీ మళ్ళీ రెండుగంట
టలకెళ్లి నాలుగుగంటలకి రావాలి.
ఇవాళ మా నాన్నగారు కూడా
యింట్లోనే ఉన్నారు. ఎలాగి?"
అంటూ చెప్పరాని ఆవేదన పడి
పోతున్నాడు.

"సరేలే. తరువాత వెళ్దాం.
నాక్కూడా కొంచెం నిద్రరాస్తు
న్నాది. ఫస్టు పో కళదాంతే."
అని సర్దే శాను అవసరంగా
తొందరపడ్డానే అని విచారిస్తూ.

కాఫీ పట్టుకొచ్చియిస్తూ "వెళ్లి
పోతున్నా" అన్నాడు గోపీ 'మెలం
కలీ'గా.

"మీదే సెక్స్ ను?" అనుకో
కుండా అడిగేశాను.

"ఎ. డివిజను. ఏం ఎందుకూ?"
అన్నాడు.

"ఏమీలేదు. వట్టినే"

వెళ్లడాని కిప్టంలేక యింకా
అక్కడే తచ్చాడుతూఉంటే "ఏంరా
గోపీ యింకా పైముకాలేదా రెండూ
పదవుతూవుంటే" అన్న వాళ్లమ్మ
గారి అదమాయంపుతో వధ్యస్థానా
నికి నెట్టుకుపోబడుతున్న మేకపిల్లలా
వెళ్లిపోయాడు గోపీ ఆ పసిహృద
యానికి అప్పట్లో కసాయివాడి
కత్తిలోకంటే కన్నతల్లికంటెంలలోనే
ఎక్కువ కఱకుదనం కనిపించిం
దేమో? అనిపించింది! పాపం!

ఈ విచారంవల్లనైతేనేం, వేడి
వేడి కాఫీవల్లనైతేనేం, మరి నిద్ర

పట్టిందికాదు. కాని కాఫీ పడ్డంతో,
కత్తిలాంటి ఆలోచన ఒకటి తలు
క్కున మెరిసింది బ్రెయినులో.

"తిన్నగా స్కూలుకేవెళ్ళి, గుప్
చవ్ గా గోపీగాణ్ణి తీసుకొని మేట
నీకి కొట్టేదాం" అని లేచి పెరట్లో
కెళ్లి మొఖం కడుక్కున్నాను. అర
నిమిషంలో టాయిలెట్టయి వేగంగా
బయలుదేరాను. రోడ్డుమీదికొచ్చిం
తర్వాత జ్ఞాపకం వచ్చింది" అరె
వాళ్ల స్కూలుపేరేదో అడగడం
మరిచిపోయినానే" అని. పోనీ ఇంట్లో
అడుగుదామంటే పోల్వేస్తారేమో
మామయ్యగారుకూడా యింట్లోనే
ఉన్నారు. అయినా సర్క్యస్ టెంటుకి
ఎదురుగుండా వాళ్ల స్కూలుని
చెప్పేడుకదా! నోటిలో నాలిక
ఉండగా ఆమాత్రం కనుక్కోలేక
పోతామా?" అని సైకిలు రిక్తా
మాట్లాడి.

"సర్క్యస్ దగ్గరకి తీసుకుపోవోయ్"
అన్నాను.

"సర్క్యస్ మేటనీ లేదుబాబూ"
అన్నాడు వాడు జంకుతూను.

"సర్క్యస్ కి కాదు. దానికెదురు
గుండా ఒక స్కూలుఉంది. అక్క
డికి" అన్నా. మొత్తంమీద నేను
నోట్లోంచి నాలికతీసే అవసరమే
లేకుండా తిన్నగా స్కూలుకేటు
దగ్గరే దింపేశాడు వాడు. లోప
లికి ప్రవేశించాను. అన్ని క్లాసు
ల్లోను పాఠాలవుతున్నాయి. అందు
లో 'ధర్మఫారం 'ఏ' ఎక్కడుందో?
ఎవరి నేనా అడుగుదామంటే మన
'డిగ్నిటీ'కి లోపం! అంచేత
'ఏమైతే' అయింది, అటునుంచే నరు

క్కువడ్డా" మనుకుని తిన్నగా
ఎదురుగుండా ఉన్న హెడ్మాస్టరు
రూములోకి దారితీశాను.

"గుడ్ మార్నింగ్ సార్"
అన్నాను.

"గుడ్ మార్నింగ్ రండి
కూర్చోండి" అని కుర్చీమీదించి
"ఏమైనా పనిమీద నచ్చారా"
అన్నారు హెడ్మాస్టరుగారు.

"ఆ ఏమీలేదు. మా అంకు
ల్స్ సన్ యిక్కడ ధర్మఫారం
వదువుతున్నాడు. వాడి ప్రోగ్రెస్
ఎలాగుందో ఒకమారు భోగట్టా
చేద్దామని."

"ఓ అలాగి? ఆ కుట్టువాడి
పేరు?"

డి గోపాలరావు ధర్మఫారం 'ఏ'
అన్నాను తడుముకోకుండా.

అదో కాగితం మీద వ్రాసి
స్టూన్ ను పిలిచి

"ఈ పేరుగల కుట్టువాణ్ణి వంశం
చమని ధర్మఫారం ఏ. మేష్టరుతో
చెప్ప" అని వంశించాడు హెడ్మా
స్టరుగారు.

తరువాత ఎలిమెంటరీ ఎడ్యు
కేషనుమీదా, హైస్కూలు విద్యా
విభానం మొదలైన వాటిమీద
ప్రసంగిస్తూ.

"అన్నట్టు నిగుడు పట్టిక్కి మీ
స్కూలు పెర్సెంటేజ్ ఎంతండి?
అని ప్రశ్నించాను.

"ఏమిటో అంత 'నేటి స్పెక్టరీ'
గారాలేదండి. ఫిఫ్టీనైను పెర్సెంటు.
ఈయెదు సెవెంటి దాటుతుందని
'ఎక్స్ ప్లెక్ట్' చేస్తున్నాం." అన్నారు
హెడ్మాస్టరుగారు

"ఏమీ ఫిఫ్టీనైనే It is a
fairly good percentage" అయినా మి

Ambition కి మెచ్చుకోవాలి లెండి. అసలిక్కడ యిటువంటి సిన్సియరు **Instruction** ఉంటుందనే పట్టుపట్టి, మా అంకుల్ తో దెబ్బలాడి మరీ వేయించాను యీ కుట్టువాణ్ణిక్కడ" నగ్రమనికోశానో సారకాయకోత.

"అవునవును" అని బుట్టి తట పటాయించి హెడ్డాప్టరేదో రాను కోవడం మొదలెట్టాడు.

"కొంపతీసి కొత్తవాణ్ణికదా అని నాదగ్గర డచ్చీలు కొట్టడంలేదుకదా యీ హెడ్డాప్టరు" అనుకున్నా. "అలా అయినా మనకోతకి, అతని డచ్చీకి చెల్లయిపోతుందిలే" అని సంతృప్తి పరుచుకున్నాను.

ఇంతట్లో ద్వారందగ్గరేదో చప్పుడవుతోంది. అక్కడవడో కుట్టువాడు పిల్లిలా నక్కుతూ నిల్చు వ్వాడు.

"ఎవర్రా అది" అన్నారు హెడ్డాప్టరుగారు మేఘగంభీరస్వంతో. ఆ కేకతో అసలే భయంతో నగం చచ్చినకుట్టుడు బయటి కొచ్చాడు. నేను వాడి ప్రవర్తనంతా గమనిస్తున్నాను.

"ఎవరు నువ్వు" హెడ్డాప్టరుగారడిగేరు.

"నేనా... నేనాండి? ధర్మఫారం ఏ."

"ఎందు కొచ్చా ఏక్కడికి? ఇప్పుడు మీకేమిటి?"

"సోషలు."

"సోషల్ స్టడీస్, మేష్టారెవరూ లేరా?"

"ఉన్నారండి."

"ఏం చేస్తున్నారు." బుట్టివంచి రాసుకుంటూ అడిగారు

"పారం చెప్తున్నారండి."

"అయితే ఫారం చెప్తూంటే

నువ్వెందు కొచ్చేవురా బడుద్దాయి? అన్నారు ఒక్కమారు తలెత్తి చేతిలో తిరగేసిన పెన్నుతో బల్ల మీద కొడుతూ, దాంతో వాడు హడలిపోయి.

"నేను రాలేదండి. మేష్టారే పంపించేరండి" అంటూ ఏడుపు మొహంపెట్టేశాడు.

"ఏం? ఏమేనా అల్లరిచేశావా?" అన్నారు హెడ్డాప్టరుగారు బుట్టిటకాయస్తూ.

"లేదండి. నేనేం చెయ్యలేదండి" అంటూ నస్తమస్వరాన్ని ఆలా పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. అంతట్లో పూనువచ్చి,

"ఇతడేనండి మీరు కాగినం మీద వ్రాసిన కుట్టు వాడు" అని లోపలికి నెట్టెడు.

"ఓహో అలాగా, ఆ మాట యిందాకే చెప్పలేకపోయాడా?" అని "రావోయ్ అబ్బాయ్ నీకోసం మీ వాల్లెవరో వచ్చారు" అంటూ నావేపు తిరిగి, మీరేమిటండి అలా చూస్తారు? ఇంకా మీ వాడు కాదేమో ననుకున్నాను" అన్నారు హెడ్డాప్టరుగారు.

"ఏడు మా వాడు కాదే" అన్నాను.

"అర! మీవాడు కాడా?"

అని ఆశ్చర్యపడి, పూన్ ని పిలిచి, "ఈ కుట్టువాణ్ణెందుకు తీసుకు వచ్చావ్" అన్నారు తీక్షణంగా.

"ఇతనే ఆ పేరుగల కుట్టువాడని చెప్పి మేష్టారు పంపించేరండి" అన్నాడు.

"ఒకే అబ్బాయ్ నీ పేరేమిట్రా?" అని కుట్టువాణ్ణి ప్రశ్నించేరు హెడ్డాప్టరుగారు.

"గోపాలరావండి."

"ఏం గోపాలరావు?"

"డీ అండి"

"ధర్మఫారం మీనా?"

"అవునండి"

"ఏ డివిజను?"

"ఏ. డివిజను"

"అర. అయితే మీ రేమిటండి

యిలా అంటారు?" అని నా వేపు తిరిగి అని,

"మీక్లాసులో నువ్వు కాక యింకెవడేనా గోపాలరావనే కుట్టువాడున్నాడా?" అని కుట్టువాణ్ణి ప్రశ్నించారు పత్రేదారులూగ.

"లేదండి"

"ఆశ్చర్యంగా ఉండే" అంటూ గడ్డంకింద చెయ్యిపెట్టుకుని ఆలోచిస్తున్నారు హెడ్డాప్టరుగారు.

"మా వాడు కొత్తగా యీ మధ్యనే జాయను అయ్యాడు లెండి. జీతం కట్టేశామనుకోండి. కాని యింకా పేరు పెయ్య లేదేమో?" అన్నాను.

"అలా ఉండదండి పేరు లేక పోతే క్లాసులోకి ఎడ్మిట్ నేడండదు."

"ఒకే నువ్వు వెళ్లి మీ మేష్టార్ని ఎటెంజెన్సు రిజిష్టరు పట్టుకొని రమ్మను." అని కుట్టువాణ్ణి పంపించేశారు.

కొద్దినేపట్లో 'చిత్తం' అంటూ వచ్చారు మేష్టరుగారు.

"మీ క్లాసులో ఇద్దరు గోపాలరావులు ఉన్నారా? అందులో కొత్తగా యీ మధ్యను జాయను అయిన కుట్టువాడుగాని..."

"చిత్తం లేరండి. ఇందాక తమ వద్దకు పంపించిన కుట్టువాడొక్కడే. డి గోపాలరావు. అతడేనా

సెకెండు ఫారంనుంచి ప్రమోటయి వచ్చినవాడే. కాని యీమధ్యనే ప్రవేశించిన కుష్టుశ్చలో ఒకతని పేరు మాత్రం గోవిందరావు" అని ఊరుకున్నాడు.

"గోవిందరావులా అని పిలుస్తాడండీ, మేమంతా యింట్లో గోపీ, గోపీ అని పిలుస్తూంటాంకదా?"

"అయినా ఒకమారు తమరే వచ్చి స్వయంగా చూసుకుంటే అనుమానిం తీసిపోతుంది" అని మేష్టారు నాకు విజ్ఞాపన చేశారు.

"అవునండీ మీరే వెళ్లి క్లాసులో చూసుకుంటే తెలుస్తుంది." అని నలహాయిబ్బారు హెచ్చరించారు.

"కాంపస్ నీ యీ స్కూల్ కే కాదేమో, యీ గుట్టపక్కల మరే క్వార్టర్లనా యింకో హాస్కూలుందో గేమిటో" అనుకొని "అడుగుతే మనగుట్టు బయటపడుతుంద"ని ఆలోచించి, తేలుకుట్టిన దొంగల రుడున్నాను మేష్టారివేన కాల్. క్లాసంతా కలయినాశాను. గోపీ గాడు కనపడలేదు.

"ఈ స్కూల్ కాదుగా" అనేను కున్నాను మనస్సుతో. మేష్టారివరో కుట్టవాణ్ణి,

"గోవిందరావు ఇవాళ క్లాసుకి వచ్చేడా?" అని అడుగుతున్నాను. అంతట్లో ఇండాక హెడ్మాస్టరుగారి దగ్గరకొచ్చినకుట్టవాడునన్ను చూసి

"మీరు రామకృష్ణ కోసం వచ్చేరుకదండీ" అన్నాడు. వెంటనే ఉదయమెక్కడో రామకృష్ణన్న పేరు విన్నట్టయితే, జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని,

"ఇవాళ ఉదయం మధ్యవేంకటాచలం వెళ్ళింది" అని అడిగాను.

"అవునండీ. పెద్దమేష్టారిగదిలో మిమ్మల్ని చూసి, నేను చెప్పేసరికి, పుస్తకాలు నాకొప్పగించి, క్లాసు అసిస్టెంటుని చూడమని, రామ కృష్ణ పరిగెత్తేడండీ మిమ్మల్ని చూడడానికి"

"అరే. అయితే మాకు కనిపించలేదే" అన్నాను గాథ రావడంతా

"వెనకతోవంట పెద్దమేష్టారిగదికిటికిదగ్గరకి వెళ్ళుంటాడండీ" అన్నాడు వాడు దొంగాడి జాడ దొంగాడికే తెలియాలన్నట్లు.

"ఏదీ వెళ్లి పిల్చుకురండి" అని మేష్టారనేసరికి తుట్టుమన్నార ఇద్దరు కుట్టాళ్లు.

"ఒహో! ఆకుట్టవాడా? అతను కొంచెం చుట్టకైన పిల్లవాడేనండీ. క్లాసుకిమోసిటరుగా నియమించాను తెలివైనవాడనే" అన్నారు మేష్టారు నవ్వుతూ. ఇంతట్లో ప్రత్యక్షమయ్యాడు గోపీ యిద్దరు మిత్రుల మధ్యానం.

"ఏరా గోపీ ఎక్కడికి పారిపోయినా?" అన్నాను.

"నిన్ను చూడడానికి."

"ఏంవోయ్ రామకృష్ణ! నీ పేరు రామకృష్ణ కాదా? అన్నారు మేష్టారు.

"రామకృష్ణేనండీ"

"అదేంట్రా గోపీ! నీపేరు గోపీ కాదా?" అని అడిగానుహాత్తుగా.

"అవును గోపీయే" అన్నాడు చిలిపిగా.

"ఒహో అయితే అంతా గురుభక్త నేమిటి? గురువుగారు నంది అంటేనంది పంది అంటేపంది. ఇరే. పరమానందమయ్య శిష్యుడే" అన్నాడు.

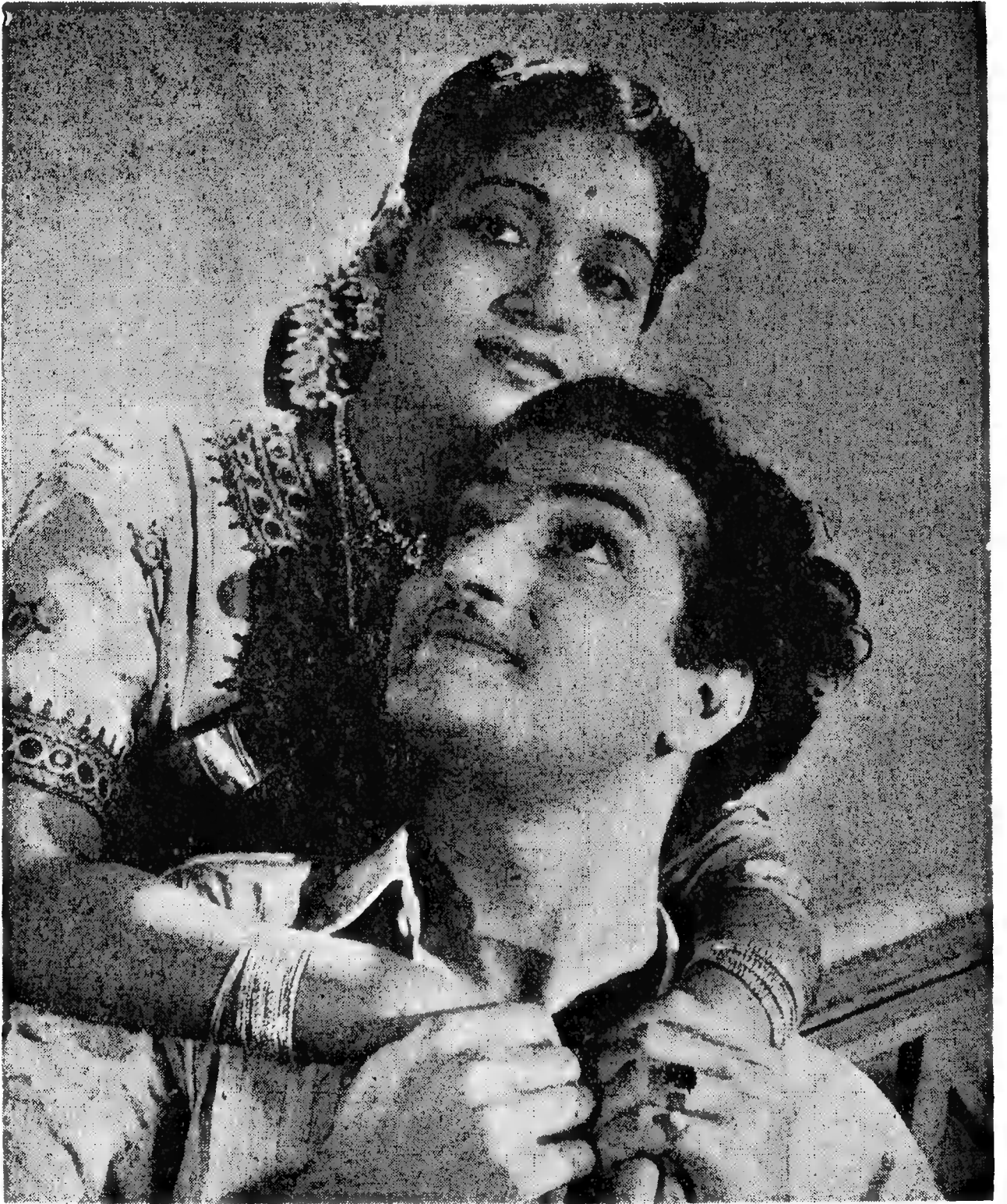
అన్నాను నవ్వుతూ. పరమానందమయ్య అనగానే కోపం వచ్చిందో ఏమిటో,

"అదేమిటండీ మీరింకా అనుమానిస్తారు? ఆ అబ్బాయి పేరు రామకృష్ణ అయితేను. నిజమేమిటో కూడా అలాగే ఉంది. చూడండి" అన్నారు నీరియస్ గా.

"అవును బావా! నా అనలు పేరు డి. వి. రామకృష్ణ. కాని ఇంట్లో అంతా గోపీ అని పిలుస్తారు. అంటూ అప్పుడు స్పష్టమవుతుంది నామరహస్యాన్ని నీవు తెలుసుకొను - కాదు - రామకృష్ణ.

"బలే మంచి ఫోన్ చేసింది. గోపీ గోపీ అని అంతా పిలుస్తుంటే నీపేరు గోపీనాథో గోపాలరావు అయి ఉంటుందని, కాని గోపీనాథ్ అనే పేరు మనలో సాధారణంగా ఉండదు కాబట్టి గోపాలరావునే గెస్ చేసి తడుముకోకుండా చెప్పేశా హెడ్మాస్టరుగారిదగ్గర. బాగానే ఉందిగాని మీనాన్నా గారెందుకో నిన్ను తీసుకురమ్మన్నారని పడ. మేష్టారు, యీ కుట్టవాణ్ణి నీకు తెల్పన్నానండీ," అని చెప్పేసి బయలుదేరాం. బయటికి వచ్చి తర్వాత 'పుట్టకాల' అన్నాను. అవప్పుడే యింటికి బక్ పోస్టు చేసేశాను. నువ్వు వచ్చేవని తెలియగానే పుస్తకాలు వాడే కప్పగించి శ్రమించి లీపు పుచ్చుకున్నాను" అన్నాడు పెద్ద హిరోలాగ.

"సాహసివిరా డింగ్ కా! సాతాశ్శభరవి నిన్ను నిర్బంధించి దిగా" అని పిలుస్తూ ఉన్నాను మీరొక్కరినీ, నీవు నిర్బంధించాము నీనిమాహాతుకి..... ★

పి. వి. ఎమ్. వారి "నంఘం" లో అంజనాశ్రీ, ఎన్. జి. శామరావు

అశ్వరాజ్ వారి “అన్నదాత”లో కూతురు అమ్మాజీ, తల్లి అంజలి దేవి.

సినిమా పరిశ్రమలో మాంద్యం

ఒక ప్రముఖనిర్మాత అభిప్రాయాలు

చిత్ర నిర్మాణంలో చాల సంవత్సరాల అనుభవం ఉండి, కొన్ని విషయవంత మైన చిత్రాలు నిర్మించి, డ్రైత్రు చేసిన ఒక తెలుగు నిర్మాత ఇలాగంటున్నారు:

“ఈమధ్య విశుదలపుతున్న తెలుగు చిత్రాలు వరసగా నష్టపడుతున్నాయి ఈ పరిస్థితి చాలా ఆందోళనకరంగా ఉన్నది. దీనివల్ల ఒకవిధమైన అవ్యవస్థ మన చిత్ర రంగంలో ఏర్పడింది

ఇలా నష్టపడడానికి కారణాలు అనేక. వీటి, నా కొక ముఖ్య కారణం కనిపిస్తోంది. దేశంలో నిరుద్యోగం పెరగడం,

ఉబ్బు విలువ తగ్గడం మొదలైన ఆర్థిక కారణాలవల్ల ప్రధానంగా మధ్యతరగతి ప్రజలు డబ్బు తింటున్నారని ఇదివరకటిలాగ వారు విలాసాలమీద, వినోదాలమీద బాగా ఖర్చు చేసే స్థితిలో లేరు. మన చిత్రాలు చాలవరకు మధ్యతరగతి మనస్తత్వాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని తీసినవి. అందుచేత మధ్యతరగతి ప్రజల అభిరుచులకే అవి అందుబాటులో ఉంటాయి. సినిమా ప్రేక్షకులలో అధిక సంఖ్యాకులు కిందితరగతి ప్రజలు. తమ అభిరుచులకు తగినట్లు లేకపోవడంచేత, వీరు ఇప్పటి చిత్రాలను ఆదరించడం లేదు. మధ్యతరగతి కుటుంబాలు ఆర్థిక స్తోమక తగ్గి

నందువల్ల చిత్రాలకు రావడం లేదు. ఈవిధంగా మన చిత్రాలు ఈ రెండు తరగతులవారికీ దూరమయ్యాయి. మధ్యతరగతి వారి ఆర్థిక స్థితిని చక్కబరచడం మన చేతులో లేదు. కాని కింది తరగతివారి అభిరుచులకు తగినట్లు తీయడం మన చేతులోనే ఉంది.”

సినిమా పరిశ్రమ గుస్థితినిగూర్చి ఆయన ఇంకా ఇలా చెప్పారు.

“భారతదేశం ఏడాదికి 250 చిత్రాలు నిర్మిస్తోందని, ప్రపంచంలో మనది ద్వితీయ స్థానమని గర్వంగా చెప్పుకుంటున్నాం. ఎంగుకొచ్చిన ద్వితీయస్థానం ఇది? ప్రపంచ

★ సినిమా పరిశ్రమలో మాంద్యం ★

మంతలా మార్కెట్ కలిగిన అమెరికా అన్నీ చిత్రాలు తయారు చేస్తోందంటే అర్థమౌంది. కాని మూడుతేల థియేటర్లకంటే ఎక్కువ లేని భారతదేశం ఎందుకీ చిత్రాలు తయారుచెయ్యాలి? మన కిన్ని చిత్రాలు వద్ద అనవసరం. దీని వల్ల ఎంత డబ్బు ముడిపీలిమికి, ఇతర పరికరాలకి ఖర్చయి ఇతరదేశాలకు పోతోంటో? తెలుగులో ఏటా పాతిక చిత్రాలు తయారవుతున్నాయి. నిజంగా ఇన్ని చిత్రాలు మన ప్రజలకి కావాలా? నెలకొక్క చిత్రమేలే చాలదా? నెలకొంటేనే విడుదలవడంవల్ల లాభ మేమిటి!

నా ఉద్దేశంలో ఇండియా అంతలా విడాదికి 50 చిత్రాలు తయారైతే చాలనిస్తోంది. మనదేశంలోకంటే ఎన్నోరెట్లు ఎక్కువగా థియేటర్లు, ప్రేక్షకులు కలిగిన సోవియెట్ యూనియను విడాదికి 50 చిత్రాలు మాత్రమే తయారు చేస్తుంది. ప్రతి చిత్రాన్ని యూనియన్ లోని అన్ని భాషల్లోకి తిరుమాచేసి అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ విడుదల చేస్తుంది. మనంకూడా పద్ధతిని అనుసరించవచ్చు. ప్రతి చిత్రాన్ని తగినంత శ్రద్ధ తీసుకుని, మనదేశంలోని వివిధ భాషల్లోకి నిర్దుష్టంగా డబ్ చేసి, అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ విడుదల చెయ్యవచ్చు. తక్కువ చిత్రాలు తయారుకావడంవల్ల ఎంతో డబ్బు వృథా ఖర్చుకాకుండా సద్వినియోగం కావడమేకాక, చిత్రాల స్థాయి తప్పక పెరుగుతుందని నా విశ్వాసం.

ఇదంతా చెయ్యడానికి మన సినిమా పరిశ్రమ పునర్వ్యవస్థీకరించబడాలి. ఈ పని ప్రభుత్వంవల్లనే అవుతుంది. ఈ మాట అంటే చాలమంది నిర్మాతలకు కోపం వస్తుంది. ప్రభుత్వానికి కొంత సందిస్తే అంతా ఆక్రమించుకుంటుందని భయపడతారు. పరిశ్రమ యావత్ ప్రభుత్వం చేతుల్లోకి వెడితే వట్టి ప్రచార చిత్రాలు మాత్రమే తయారవుతాయంటారు. అటువంటి ప్రమాదావకాశం లేకపోలేదుగాని, ఇప్పుడు నిర్మాత లెదుర్కొంటున్న ప్రమాదం ముందు అది ఏమీకాదు. అసలు సినిమాపరిశ్రమను పరిశ్రమ అనడానికి వీలేకుండా పోతోంది ఇన్వార్షికశాసన నిర్మాతలెప్పుడు లేవు లేకుండా పోతున్నాడు ఇంతమంది నిర్మాతలకు డబ్బుకట్టడించుచి వస్తోంది అలాచిస్తే ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది సినిమా "కళ" మీద ఏమాత్రం అభిరుచి లేనివాళ్లు ఇందులోకి జొరబడుతున్నారు. ఇనపవ్యాపారం చేసి, పొగాకు వ్యాపారం

చేసి, ఇంకా రకరకాలవ్యాపారాల్లో డబ్బు సంపాదించినవాళ్లు ఈ రంగంలోకి దిగుతున్నారు. వీళ్లమాలంగా చిత్రాలస్థాయి దిగజారిపోతోంది. ఎంత అనుభవంగల, కళాదృష్టి గల పెద్ద నిర్మాతలైనా సరే ఈ రోజున ఆర్థికభద్రతలేమా అంటే ఇది పరిశ్రమ అనదగినదేనా? ఇది పరిశ్రమ లక్షణమేనా? కాదు. అందుకే నేను ప్రభుత్వం ద్వారా ఈ పరిశ్రమ పునర్వ్యవస్థీకరించబడాలంటున్నాను. బ్రిటన్ లో మాదిరిగా, ఫిలిం విచారణ సంఘం (1952) నూచించినట్లుగా, ఫిలిం ప్రాసెస్సింగ్ కార్పొరేషన్ ఏర్పడాలి. ఫిలిం ప్రాసెస్సింగ్ ప్రభుత్వం కంట్రోలులో ఉండాలి. దీనివల్ల పరిశ్రమ బాగుపడడానికి అవకాశం ఉంది."

ఆ నిర్మాత తెలుగు చిత్రాల స్థాయిని గూర్చి ఇంకా ఇలాగన్నారు: "ఇదివరకటి డైరెక్టర్లకి, ఇప్పటి డైరెక్టర్లకి ఎంతో తేడా కనిపిస్తోంది. కీ|| శే|| గూడవల్లి రామబ్రహ్మంగారి, వంటివారు అపారమైన లోకానుభవం

సాహిత్య పరిచయం, సంస్కృతి, అభిరుచి కలిగినవారయితేవారు. ఇప్పుడుకూడా అలాంటివారన్నా వారు చాలా అల్ప సంఖ్యాకులు. ఇప్పటివారిలో అనేకులకు లోకానుభవం లేదు; సామాజికమైన మనస్తత్వం తెలియదు; సారస్వతజ్ఞానం లేదు; శీవితంమీద నిశ్చితమైన, నిశ్చలమైన అభిప్రాయాలు, దృక్పథం లేవు ఇప్పుడు ఎవరువడితే వారే డైరెక్టరు అవుతున్నారు. కామెరామన్, ఎడిటర్, నటి, నటుడూ ఎవరైతే వారైరెక్టరుగా చెలామణి అవుతున్నారు. వీరికి తమతమ పెక్కికళాఖిల్లా విశేషమైన పరిజ్ఞానం, అనుభవం వుండవచ్చు. చెప్పిన పని నిర్దుష్టంగా చేసి విధానం వీరికి తెలిసిఉండవచ్చు. ఎలా చేయాలో తెలుసుకొని, ఏది చెయ్యాలో వీరికి తెలియదు. డైరెక్టరేవాడికి ముఖ్యంగా తెలియవలసింది "ఏది" చెయ్యాలి అనేదే. ఇప్పుడదే మృగ్యంగా ఉంది. ఇటువంటి దర్శకుల చేతుల్లో పడి చిత్రాల స్థాయి తగ్గిపోయిందంటే ఆశ్చర్యమేముంది?" ★

గో వ్ లో రో వ్

ఈనెల 14 వ తేదీనుండి మద్రాసు, మ్యాగ్డోల్ లో "ది గో వ్" ప్రదర్శింపబడుతోంది. ట్యూంటియత్ సెంచరీఫ్యాన్సవారు సినిమాస్కోప్ లో, టెక్నికల్ లో నిర్మించిన ఈ చిత్రం ప్రేక్షకులను బాగా ఆకర్షిస్తోంది. సుమారు ఆరువారాలపాటు వడుస్తుందట.

గ్లోబ్ యజమానులు మద్రాసులోనేకాక బొంబాయి, కలకత్తాలలోనూడా తమ థియేటర్లలో తెరలు పెద్దవి ఏర్పాటు చేశారు. తెరపై జా, వెడల్పు 30 అడుగులు, ఎత్తు 18 అడుగులు కొంచెం వంకర తిరిగి ఉంటుంది. హాంకలూ 14 ఫీట్ స్క్రీన్లు పెట్టారు. తెరవెనక మూడు స్పీకర్లుంటాయి. సినిమాస్కోప్ హాక్స్ కం పెసీవారివైనా, వారిఅనుమతితో మిగతా పెద్ద హాల్స్ లోనూ థియేటర్లుకూడా ఈ టెక్నిక్ లో చిత్రాలు తయారుచేస్తున్నాయి కనుక సప్తయోగిరత ఉండదు. మామూలు చిత్రాలు ప్రదర్శించేటప్పుడు మామూలు ప్రాజెక్టరు లోనే తెరమృగభాగంలో ప్రాజెక్టు చేస్తారు; మిగిలినభాగాలను అటూ ఇటూ యవనకలతో కప్పివేస్తారు.

"గో వ్" కథ ట్రెబీరియన్ చక్రవర్తి రోమన్ సామ్రాజ్యంపాలించేరోజులకు చెందినది జీసస్ క్రైస్తు శిలువ వేయబడి, అవసాన దశలో "తండ్రి! తామేం చేసున్నారో తమకే తెలియని వీరిని తీసుంచు" అంటూ ప్రాణం విడుస్తాడు. శిలువ చెయ్యడంలో తొద్దడిన రోమన్ అధికారి మార్సెలస్ (రిచర్డ్ బర్న్) తను శిలువ వేసిన దొడ్ అమాయకుడినని గ్రహించి పశ్చాత్తాపపడతాడు. అతని మనస్సు పశ్చాత్తాపంతో, అకాంతితో నిండిపోయి ఎంతో బాధకు లోనవుతాడు. చివరకు క్రైస్తు ధరించిన ఒక ఉత్తరీయం అతనికి మనకాంతి ఇస్తుంది. ఈ ఉత్తరీయం క్రైస్తున మత సందేశంలో ఉన్న మహత్వం, శక్తికి చిహ్నం. అతడు క్రైస్తున మతావలంబువడై, క్రైస్తున సంఘంలో చేరిపోతాడు. ఆరోజుల్లో క్రైస్తువుడు కావడం రాజద్రోహ నేరంగా పరిగణించబడేది కనుక, కొత్తగా చక్రవర్తి అయిన కలిస్టస్ తన పూర్వప్రతినిధి అయిన మార్సెలస్ కు మరణం దండన విధిస్తాడు. అతడు క్రైస్తువు డయినాడు కనుక తీసుకో, చిరునవ్వుతో

ఆంధ్రనాటక కళాపరిషత్తునభిలో శ్రీమతి అంజలి
శేరి నన్యానము నీకరించుట.

ఉత్తమ నాటకం చ ముతగా ఆచార్య
శ్రీమతి అంజలి నన్యానము.

ఎ. నాగేశ్వరరావుకు శాలువ బహూకరించి.

ఆంధ్రనాటక కళాపరిషత్తు (బంధరు)

“విశ్వకాంతి” “నాబాబు” ప్రదర్శనలలో నటించిన
కె. వెంకటేశ్వరరావుకు మెడికల్ బహూకరించి.

★ గోబ్ లో రోబ్ ★

మరణాన్ని దుర్మొట్టాడు. అతన్ని మొదటినుంచి ప్రేమించిన డయానా అనే యువతి (జీన్ సిమన్స్) తన్ను ప్రేమించిన చక్రవర్తి కలిగ్యలాను తిరస్కరించి తన ప్రియునితోపాటు చనిపోతుంది.

ఈ కథ లాయిడ్ సి. డగ్లస్ వ్రాసిన రిద్ రోబ్ అనే బిల్లికల్ నవలనుండి స్వీకృతం. చలనచిత్రం మనకు పారాజిక గాథ లెలాగో పాశ్చాత్యులకు బిల్లికల్ కథలు అలాగ ఇటువంటి చిత్రాల నిర్మాణంలో పాల్గొనడమంటే టెక్నిషియన్లకు మంచి సరిదాగా ఉండి ఉండాలి తను టెక్నికల్ ప్రొఫెషియన్లుగా ప్రదర్శించడానికి వీలి చేస్తుంది ఇటువంటి కథ లే.

“ది రోబ్”లో ఫ్రాన్స్ గ్రఫీ నేత్ర పర్యవేక్షణ ఉంది. శబ్దగ్రహణం శ్రోత పర్యవేక్షణ ఉంది. లోడ్ కోంచెం అనుమానించదగినది. ఒక్కసారిగా అన్ని టాడ్ స్పీకర్లు పనిచేస్తున్నప్పుడు చెవుల తువ్వ గుల్లిని చీలంత గల్లంతుగా ధ్వని వినిపించింది.

కానీ టెక్నాలజీ సౌండ్ లోని లాభాలు పెక్కు తోచుచున్నాయి కనిపించాయని చెప్పకు తప్పదు మామూలు చిత్రాల్లో కంటి సినిమా స్కోప్ చిత్రంలో ఫోటో

గ్రఫీ మంచి ఫలితం లా కనబరచింది టెక్నికల్ కూడా మామూలు చిత్రాల్లో కంటి గాగా, మోతాదుకు సరిగ్గా సమాజంగా ఉంది. కథానాయకుడుగా రిచర్డ్ బ్రౌన్, అతని ప్రేమినిగా జీన్ సిమన్స్ (కొన్ని కొన్ని ఆంగిలన్ లో ఈమెలో మార్పు కుమారి పోలికలు కనిపిస్తాయి), అతని గ్రీన్ బానిసగా విక్టర్ మెచూర్ (కామ్యూనిస్ట్ డైలాలో కామ్యూన్) బాగా నటించారు. పెద్ద పెద్ద నెటింగులు, అసంఖ్యాకులైన నటి నటులు, రోమన్ సామ్రాజ్యపు వైభవం, అమానుషత్వం, జీన్ ప్రేమ సంజేతం, పీటర్నింటిని మించి సినిమా స్కోప్ కొత్త దనం - ఇంతకంటే కావలసిన దేమున్నదికి ఈ చిత్రం ప్రతివారు చూడదగినది

(సినిమా స్కోప్ విభాగంలో - కామెరాకు ఎనమోర్ఫిక్ లెన్సు అమరుస్తారు ఈ లెన్సు సిలిండ్రికల్ గా ఉంటుంది ఇది బాగా వికాలమైన దృశ్యాన్ని స్వీకరించి మామూలు కెరీ మిల్లిమీటర్ల ఫలితమిదనే ఆద్వం గా కుదించుతుంది. ఈ ఫలితము ప్రాజెక్ట్ చేసే బంపగు ప్రాజెక్టర్ లో ఉన్న ఎనమోర్ఫిక్ లెన్సు దాన్ని తిరిగి విస్తృతంచేసి వికాలమైన తేరమిద పడెట్టు చేస్తుంది లెన్సు తేడా తప్ప ఇందులో మరే మార్పులేదు.

శబ్దంకోసం నాలుగు సౌండుట్రాక్లు ఉపయోగిస్తారు.

అమెరికాలో సినిమా స్కోప్ కోసం ఉప

దక్షిణభారత పిలిం వాణిజ్యమండలి

పై మండలివారి 15 వ వార్షిక సర్వసభ్య సమావేశం ఈనెల 16 వ తేదీన మండలి కార్యాలయంలో జరిగింది 1954-55 సంవత్సరపు అధ్యక్షుడుగా ఎస్. ఎస్. వాసన్ గారు పదవీ స్వీకారం చేశారు పూర్వాధ్యక్షుడైన ఎ. రామయ్యగారు వాసన్ గారికి ఆభివందించి, ప్రస్తుతం విషయ పరిస్థితిలో పడిన సినిమా పరిశ్రమను ఉద్ధరించడానికి మండలి సభ్యులు ఏకోన్ముఖులై పనిచేయాలని విజ్ఞప్తిచేశారు.

వాసన్ గారు తమ అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకున్నందుకు సభ్యులకు కృతజ్ఞత తెలిపారు గడచిన మూడేళ్ళుగా ఎ. రామయ్యగారు మండలి అధ్యక్షుడుగా చేసిన కృషిని ప్రశంసించారు. రామయ్యగారు ప్రస్తావించిన ‘విషయస్థితిని’ గూర్చి మాట్లాడుతూ, చిత్రాలపై వచ్చే రాబడిలో నూటికి 35 వంతులు వినోదం పన్ను కింద పోతోందని, ఇంత ఎక్కువగా మరే పరిశ్రమపైనా పన్నుల భారం లేదనీ, సినిమా పరిశ్రమ అభివృద్ధికి ముఖ్యమైన ఆటంకం ఈపన్నేననీ ఆయన అన్నారు ఆయనా సినిమానిర్మాతలెవరూ ఈ విషయమై తనంతగా పట్టించుకోవడం లేదని ఆయన అన్నారు

“ఇండియాలో ప్రతి పదిలక్షల జనులకు ఎనిమిదిమాత్రమే థియేటరున్నాయి. 1700 పట్టణాలకు అసలు థియేటర్లేవు. నూటికి 75 వంతుల జనులకు సినిమాలు అందుబాటులో లేవు. ఆ పట్టణాలను, ఆ ప్రజలను మనం చేరగలిగితే మన సమస్య తీరిపోతుంది ఈ విస్తృతాభివృద్ధికి ఆటంకంగా ఉన్నది వినోదపన్నే” అనికూడా వాసన్ గారున్నారు.

కొత్త సంవత్సరపు కార్యకర్తలుగా ఈ దిగువనారు ఎన్నుకోబడ్డారు.

అధ్యక్షుడు ఎస్. ఎస్. వాసన్. ఉపాధ్యక్షుడు ఎ. రామయ్య గౌరవకార్యదర్శులు బి. నాగిరెడ్డి, టి. ఎస్. ముత్తుస్వామి.

గౌరవకోశాధికారి కె. యస్. నారాయణ అయ్యంగర్.

యోగించిన తెర 65 అంగుల వెడల్పు, 25 అంగుల ఎత్తు ఉన్నది. అంటే మద్రాసులో అమర్చబడిన తెరకంటే చాల పెద్ద దన్నమాట.)

సభ్యులు - ఎ. వి. మెయప్పచెట్టియార్, కె. బి. నాగభూషణం, ఆర్. పద్మనాభన్, బి. ఎన్. రెడ్డి, పి. ఎస్. రామకృష్ణరావు, ఎమ్. సోమసుందరం, ఎస్. కె. రామస్వామి, సి. సీతారాం, ఎస్. సుందరం, టి. అశ్వత్థనారాయణ, ఎల్. ఎల్. పటేల్, టి. వి. సుందరం మున్నగువారు.

వార్షిక నివేదిక

గత సంవత్సరపు వార్షిక నివేదికను మండలి సభ్యులు ఆమోదించారు.

ప్రభుత్వంవారు ఇటీవల అనుసరిస్తున్న సెన్సార్ షిప్ విధానాన్ని సంస్కరింపజేయడానికి మండలి చాలా కృషిచేసింది. ఈ కృషి కొంత ఫలించినా పూర్తిగా ఫలించలేదు సెన్సార్ షిప్ చాలా కఠినంగా, నిర్మాతలకు బాధకరంగా ఉంటున్నది సెన్సార్ సభ్యులకు మొదటిసారిగా చిత్రాన్ని చూపించినప్పుడు, తన పక్షాన తన వాదన నిర్మాత చెప్పకోవడానికి వీలు లేకుండా ఉన్నది ఇంతకంటే దారుణంగా ఉన్న దేమిటంటే, కేంద్ర సెన్సార్ బోర్డు నిర్ణయాలను కూడా అధికరించి కేంద్ర ప్రభుత్వం సెన్సార్ గ్ లో జోక్యం చేసుకోవడం.

పన్నుల విషయంలో మండలి ప్రభుత్వానికి కొన్ని విజయాల చేసింది ఇన్ కమ్ టాక్స్, పీ టాక్స్, ఎంటర్ టెయిన్ మెంట్ టాక్స్ మున్నగువాటిని కొంత సడలించవలసిన అవసరాన్ని తెలియజేసింది. బర్మా, పాకిస్తాన్ లకు భారతీయ చిత్రాలను ఎగుమతి చేయడానికిగల ఆర్థిక ఆటంకాలను తొలగించుమని ప్రభుత్వాన్ని కోరింది.

ప్రస్తుతం ఈ మండలిలో 287 గురు సభ్యులున్నారు 9 మంది స్టూడియో అధిపతులు, 39 మంది నిర్మాతలు, 6 గురు డిలర్లు, 25 గురు డిస్ట్రిబ్యూటరు, 106 గురు ఎగ్జిబిటర్లు, 45 మంది ప్రత్యేక సభ్యులు; 2 టెక్నికల్ సర్వీసులకు, 5 అఫీయల్ సంఘాలకుకూడా సభ్యత్వం వుంది

రెండేళ్ళకిందట ఫిలిం విచారణ సంఘం వారు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సమర్పించిన నివేదికకు ఇన్ని వాళ్ళకు ముక్తికలిగే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి.

ఫిలిం ప్రొడక్షన్ బ్యూరో, ఫిలిం ఇన్స్టిట్యూట్, సేషన్ల ఫిలింగార్డ్ అనే పేర్లు గల మూడు ప్రత్యేక సంఘాలను నియమించడానికి ప్రభుత్వం నిశ్చయించింది. దీనికి సంబంధించిన ఒక ప్రకటనను సమాచార బ్రాడ్ కాస్టింగ్ మంత్రి డా॥ బి. వి. కేసార్ పార్లమెంటుకు అందజేశారు.

జాతీయ సంస్కృతిని ప్రతిబింబిస్తూ, విద్యకు విరోధానికి ఉత్తమమైన పాఠంగా చలనచిత్రాలను అభివృద్ధిచేసే ఉద్దేశ్యంతో సేషన్ల ఫిల్మ్ బోర్డ్ స్థాపించబడుతుంది. ఈ బోర్డు ఫిల్మ్ ప్రొడక్షను బ్యూరో ను, ఫిల్మ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ను, ప్రాంతీయ సెన్సార్ కౌన్సిలయూల మూడింటిని ఆదేశిస్తూ, పర్యవేక్షిస్తూ ఉంటుంది. ఇప్పుడు పనిచేస్తున్న కేంద్ర సెన్సార్ బోర్డు అధికారాలను కూడా ఈ బోర్డు ఇకనుంచీ స్వీకరిస్తుంది.

ప్రొడక్షన్ బ్యూరో చేసే పని ఏమిటంటే-స్క్రిప్టులను పరిశీలించి సలహాలిస్తుంది. కథ, సినేరియో, నటన, నిర్మాణ వ్యయం వగైరా విషయాలపై ఆయా నిర్మాతలకు సలహాలిస్తుంది ఒక ఫిలిం ట్రైబ్యునల్ నెలకొల్పుతుంది ఫిలిం రివ్యూ ఏర్పాటు చేస్తుంది. ఈ బ్యూరో ఇచ్చే సలహాలు

కేవలం సలహాలేగాని ఆదేశాలు మాత్రం కావు.

సినిమా పరిశ్రమలో వివిధ కాలకు ప్రతి నిధులలో ఒక ఫిలిం కాన్సిల్ ను ఏర్పాటు చేయాలని ఫిలిం విచారణ సంఘం నూదించింది ప్రస్తుతానికి ఇది పాథ్యపథే విషయం కాదని, అటువంటి కాన్సిల్ వల్ల పరిశ్రమకు ఉపయోగం ఉంటుందని తోస్తే ముందు ముందు దాని విషయం ఆలోచించవచ్చుననీ ప్రభుత్వం అభిప్రాయపడుతోంది.

ఫిల్మ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ద్వారా ధర్మకత్వం, ఫిల్మ్ గ్రఫీ, సౌండ్ ఇంజనీరింగ్ మొదలైనవాటిలో విద్యార్థులకు తర్ఫీదు ఇవ్వడానికి, ప్రాక్టికల్ ట్రైనింగ్ గాను ఒక చిన్న స్టూడియోను ఏర్పరచడానికి ప్రభుత్వం నిశ్చయించింది.

ఇక బహుమతుల విషయం—అఖిల భారత స్థాయిలో ఉత్తమ కథా చిత్రానికి, ఉత్తమ దాఖ్యమెంటరీ చిత్రానికి, ఉత్తమ బాలచిత్రానికి బహుమతులు. ఇస్తారు, ప్రాంతీయంగా కూడా వివిధభాషల్లోని ఉత్తమ చిత్రాలకు బహుమతులిస్తారు.

ఫిలిం ప్రెసాన్స్ కార్పొరేషన్ ఏర్పరచడం వ్యాపారరీత్యా చిక్కులతో కూడినదేకాక, ప్రస్తుతం పంచవర్ష ప్రణాళిక అమలుచేయడంలో మునిగిఉన్న ప్రభుత్వం దీనికి వెరసిధిని ఏర్పాటుచేయడం కష్టమని అభిప్రాయపడుతోంది.

దేశమంతటా విరోధం పన్నుని ఒకే రేటులో నిల్వించే విషయమై వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలతో కేంద్ర ప్రభుత్వం సంప్రదిస్తోంది.

పిల్లల చిత్రాలను ప్రోత్సహించడానికి బహుమతుల వ్యవస్థ కాక, ప్రభుత్వవారి ఫిల్మ్ కాలి రెండు బాలచిత్రాలను ప్రస్తుతం నిర్మిస్తోంది ★

★ సినిమా వార్తలు ★

కె. ఎస్. ప్రకాశరావుగారు “అంతే కావాలి” అనే తెలుగు చిత్రం త్వరలో ప్రారంభిస్తున్నారు అదినుండి అంతం దాకా హాస్యరస భరితమై ఉంటుందట ఈ చిత్రం. ఇందులో పెళ్లికావలసిన అయిదుగురు అడవిలోంటారు. కనుక అయిదుగురు బ్రహ్మచారులుంటారని వేరే చెప్పవక్కర్లేదు. ఈ చిత్రంలో రమణారెడ్డి,

ఒకడు: ఏమండి మీయింటి ప్రక్క వున్నాయన రోజుకో రకం చెప్పల జత తోడుగుతూ వుంటారు. ఆయనకేం పని?

మరొకరు: ఆయన ఇది వరకు నాటకాలలో వేమాలు వేస్తూవుండేవాడు.

* * *

విజిటర్ (ఖైదీతో): నీ వాల్లెవరూ నన్ను చూడడానికి రాలేదా?

ఖైదీ: నా వాళ్ళు తా ఇక్కడే వున్నారు.

—వల్లూరి రామారావు, (బంగరు)

జగ్గయ్య, తోగారావు, నరసింహారెడ్డి, ఎస్. వి. రంగారావు, డా॥ శివరామ కృష్ణయ్య, జి. వరలక్ష్మి, మాలతి, జముని, సూర్యకాంతం ప్రభృతులు గతినేరని తెలుస్తోంది రచన ఆంధ్ర; ధర్మకత్వం కె. ఎస్. ప్రకాశరావు

* * *

విక్రమ్ ప్రొడక్షన్స్ వారు “మాగోపి” ఘాటంగ్ రేవతీస్టూడియోలో ప్రారంభించి ఏడెనిమిది కాలేషీల్లపైగా పని పూర్తిచేశారు. కామెరామన్ బి ఎస్. రంగారాజు స్వయంగా డైరెక్టుచేస్తున్నారు. గోపీ పాత్రధారిగా మాస్టర్ వెంకటేశ్వర్ అనే కొత్తకుర్రవాడు నటిస్తున్నాడు గోపీతల్లి చిన్నప్పటి చనిపోతుంది అతని అంతా వెలివేసినట్లు చూస్తూ ఉంటారు ఒక్క వది నెహ్రూత్రమే అతణ్ణి ప్రేమిస్తుంది. గోపికి తల్లిలేనికొరత ఆమె తీరుస్తుంది. ఈ వది నెహ్రూ జమున ధరిస్తున్నది.

* * *

భరణీస్టూడియోలో “విప్రవారాయణ” ఘాటంగ్ సాగుతున్నది. దేవదేవిధనం సెట్ మీద ఎక్కువపని కేంద్రీకరించబడి ఉండడంచేత ముందు ఆ సెట్ పని కానిచ్చేస్తున్నారు. దేవదేవి అక్కగా సంభ్యుతల్లిగా ఋష్యేంద్రమణి నటిస్తున్నారు ★

సకల దంత వ్యాధులకు

కోతిమారు

నల్ల పండ్లపాడి

ప్రతిబోధ దొరకుసు.

నోగి అండ్ కో., బొంబాయి-4

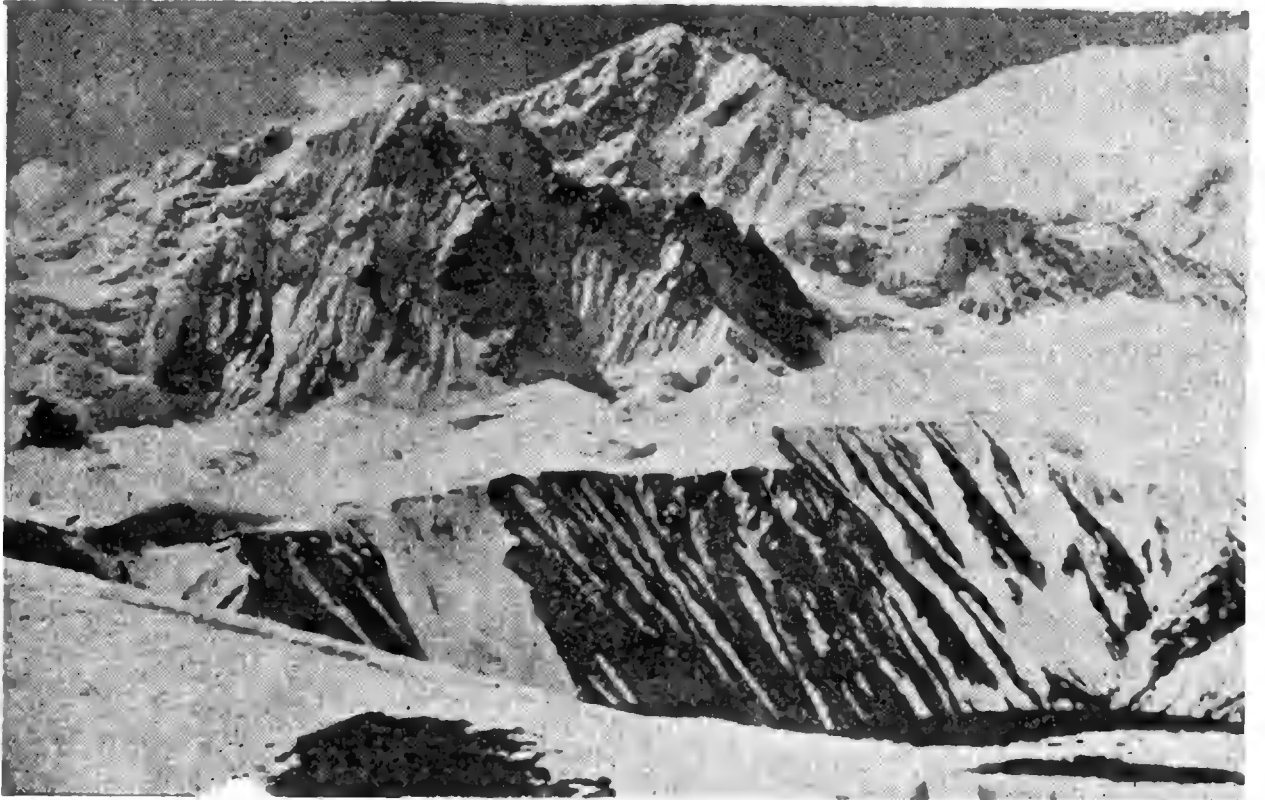
మద్రాసు బ్రాంచి:

87, చైనాబజార్ రోడ్డు-మద్రాసు.

“అన్నపూర్ణ” శిఖరాకోహణ చిత్రంలో హిమాలయపుర్వతాల గంభీర దృశ్యం.

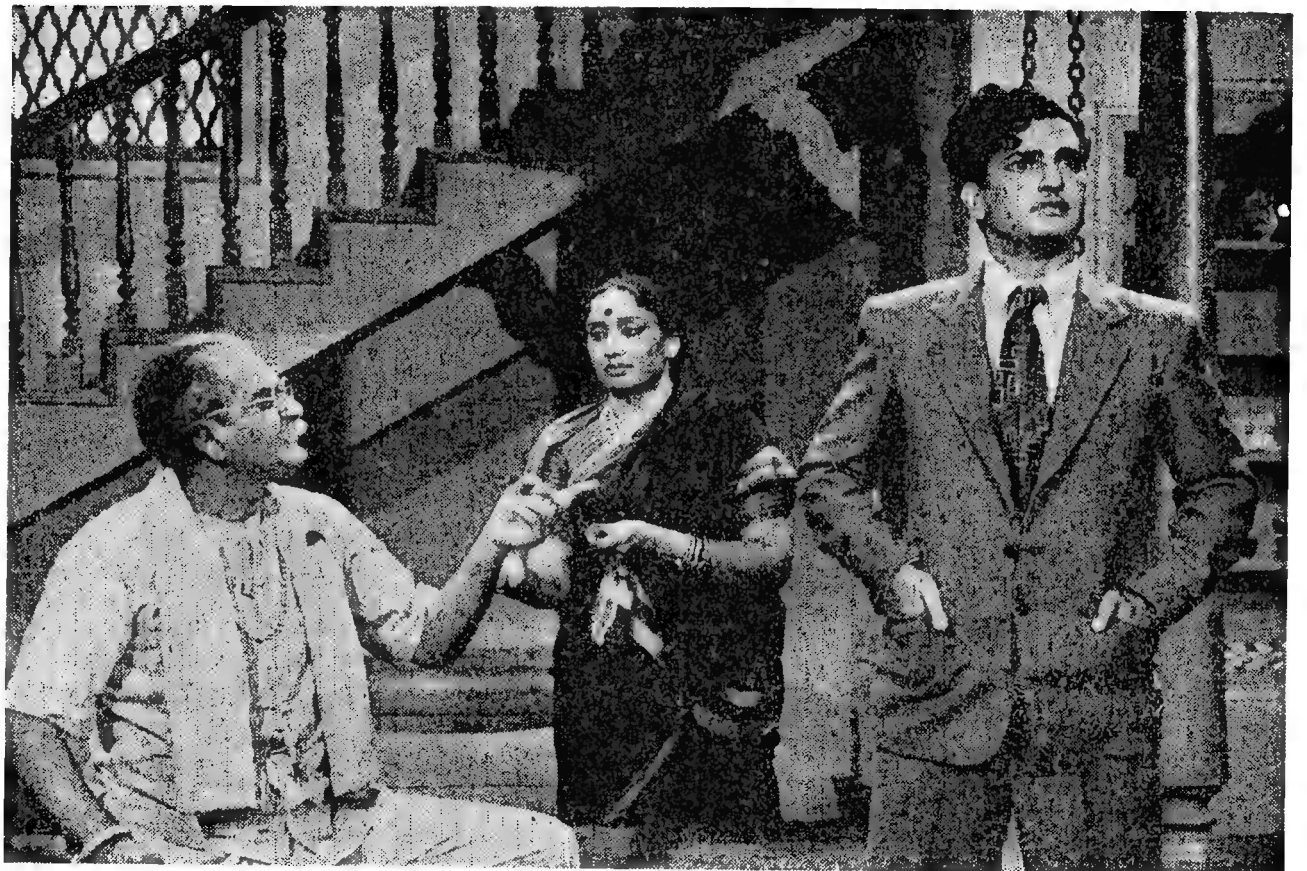
శివ శిలువమీద ఉండగానే, అయినా భిక్షువులను తిండి తినితీసుకున్నాడు. “రాజు”లో ఒకదృశ్యం.

జన తావారి "పరివర్తన"లో శుకుమార్లు, కుటుంబరావు, ఎన్. టి. రామారావు, రమణారెడ్డి

"నంభం"లో ఎస్. వి. రంగారావు, ఋష్యేంద్రమణి, ఎన్. టి. రామారావు.

విజ్ఞానవిధులు

"డాక్టర్"

186. గొలుసుకట్టు ప్రక్రియ

యురేనియమ్ కేంద్రకంపైకి న్యూట్రానును పంపించినపుడు అది రెండు ముక్కలుగా విడళనాన్ని పొందుతుంది; కేంద్రకంలో బంధింపబడియున్న పరమాణుకే క్రి కూడా అప్పుడు విడుదలౌతుంది. ఒక్కతులం యురేనియం విడళనమొందడం వలన జనించిన పరమాణుకే క్రి గుమారు పదివేల పుట్ట నేలబొగ్గును కౌల్పగా ఉత్పన్నమైన శక్తి అంతి ఉంటుంది. అందుచేత పరమాణు గర్భాన్ని బద్దలుకొట్టడం వలన విడుదల అయ్యే శక్తి అధికంగా ఉంటుందనేది నిశ్చయమే. కాని ఒక్క న్యూట్రాను ఒక్క యురేనియమ్ కేంద్రకం విడళన మొందేటట్లు మాత్రమే చేయగలదు. ఒక్క కేంద్రకము విడళన మొందడంవలన జనించిన శక్తి మన అవసరాలను పూర్తిగా తీర్చగలిగింది కాకపోవచ్చును. పరిస్థితులలో యురేనియమ్ కేంద్రకాలను ఎక్కువ సంఖ్యలో నే ఏకకాలంలో విడళన మొనర్చవలసి యుండును. అయితే ఎన్ని యురేనియమ్ కేంద్రకాలు విడళన మొందాలంటే అన్ని న్యూట్రానులను యురేనియమ్ ముద్దపైకి పంపిస్తూనే ఉండాలి - చిన్న యురేనియమ్ ముద్దలో కొట్టాది పరమాణువు లుంటాయి. ఆ పరమాణు కేంద్రకాలన్నీ విడళన మొందడానికి అన్ని న్యూట్రానులను పంపించాలి ఇది చాలా ప్రయాసకరమైన కార్యం; సాధ్యమయ్యేదికూడా కాదు.

మనదేశంలో గుమారు 96 కొట్లగుంది జనులున్నారు. ఒక మతలబునిచ్చి దాని ప్రకారం ఈ జనులందరకు ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క ఉత్తరం వంతున వ్రాయమని ఒక వ్యక్తి ఆజేశించినట్లయితే, కొన్ని సంవత్సరాల కాలమైనా ఆతడా పనిని పూర్తి చేయలేడు. అంతకంటే ఆ మతలబు ప్రకారం మనం మూడు ఉత్తరాలు వ్రాసి ముగ్గురకు పంపించి ఉత్తరాన్ని అందుకొన్న ప్రతి వ్యక్తి దాని ప్రకారం మూడు కాపీలను వ్రాసి ముగ్గురకు పంపించాలని మనం ఆజేశిస్తే మనం శ్రమపడి నక్కరలేకుండానూ, త్వరగానూ కూడా భారతదేశంలోని ప్రజలందరికీ ఆ ఉత్తరాలు చేరుతాయి. మొదట్లో మూడుగా బయలుదేరిన

ఉత్తరాల సంఖ్య రెండవ దశలో మూడు మూళ్ళు తొమ్మిదిగానూ, మూడవదశలో తొమ్మిది మూళ్ళు ఇరువదియేడుగనూ, నాలుగవదశలో ఇరువదియేడు మూళ్ళు 81 గనూ, అయినచో దశలో ఎనుబది ఒక్క మూళ్ళు 248 గనూ... ఇరువదివదశలో రమారమి 850 కొట్లగును ఉండును. అవిచ్ఛన్నంగా ఇట్లు గొలుసువలె సంఖ్యలు పెరుగుక్రియనే గొలుసుకట్టు ప్రక్రియ అంటారు. ఇటువంటి ప్రక్రియ యురేనియమ్ కేంద్రకం విడళన మొందడం విషయంలో కూడా జరిగితే ఎంత బాగుంటుంది! ఒక యురేనియమ్ కేంద్రకము విడళన మొంది నప్పుడు సామాన్యంగా మూడు న్యూట్రానులు ఏర్పడతాయి. మన ప్రయేయం లేకుండా ఆ మూడు న్యూట్రానులు మరి మూడు యురేనియమ్ కేంద్రకాలనూ, ఆ యురేనియమ్ కేంద్రకాలు బద్దలైనపుడు వచ్చే న్యూట్రానులు ఇంకొన్ని యురేనియమ్ కేంద్రకాలనూ, అవి విడళన మొంది నప్పుడు వచ్చే న్యూట్రానులు మరికొన్ని యురేనియమ్ కేంద్రకాలను ... విడళన మొందేటట్లు చేయించినట్లయితే అవిచ్ఛన్నంగా ఆ ప్రక్రియ జరుగగలదు.

కాని గొలుసుకట్టు ప్రక్రియ జరగడం కొన్ని పరిస్థితులమీద ఆధారపడి యుంటుంది. పోషుచేసిన ఉత్తరాలలో కొన్ని చిరుసామాదారునకు చేరకపోవచ్చును. ఇక ఉత్తరాలను అందుకొన్న వారిలో కొందరు పెద్దకంచేతనో మరియేయితర పాతవుతులనో తమ కందిన ఉత్తరాలకు ప్రతులు వ్రాసి ఇతరులకు పంపకపోవచ్చును. ఆ పరిస్థితులలో ఉత్తరాల సంఖ్య తగ్గిపోతుంది. ఏదో ఒక దశలో ఉత్తరాలు అందుకొన్న వారందరు ప్రతులు వ్రాయడం మానుకొన్నయెడల ఆ విధానం అంతటితో నశించిపోతుంది. కాబట్టి ఉత్తరాల సంఖ్య వృద్ధికొనడం తపాలా కాఖాదు వానిని చిరుసామాదారులకు సవ్యంగా అందజేయడాన్ని బట్టియును, చిరుసామాదారు తమ కందిన ఉత్తరాలకు ప్రతులు వ్రాసి ఇతరులకు పంపించడాన్ని బట్టియును ఉంటుంది. అదేవిధంగా యురేనియమ్ విషయంలో కూడా విడళనము గొలుసుకట్టు ప్రక్రియగా జరగడం కొన్ని ప్రత్యేక పరి

అందరూ ఒకటి

జవాను : (మానేజరుతో)
అయ్యా! మీరు లేరని యెంత చెప్పినా వి న క. వచ్చినవారు "వారిని తప్పక యిప్పుడే చూడ" లని అంటారు.

మానేజరు : "వచ్చిన వారంతా మీమాదిరే చెప్పతారు నిడవడానికి వీల్లేదు" అని జవాబు చెప్పి పంపించివేయి.

ఆదినం మధ్యాహ్నం ఒక స్త్రీ వచ్చి మానేజర్ గారిని చూడాలన్నది. వీల్లేదన్నాడు జవాను. వొట్లు మండిపోయి ఆమె "అరే! నేను ఆయన భార్యనురా" అంది.

జవాను : అమ్మా! వచ్చిన వారంతా మీమాదిరే చెప్పతారు. నిడవడానికి వీల్లేదు.

—క. వి. కృష్ణవేణి, (మైసూరు)

* * *

ఒక బాండ్రివాడు "మీరు ఇక్కడ వుండగానే, మీబట్టలు ఉతికి యివ్వబడును" అని జోర్డు కట్టేడు.

అది చూచి ఎదురుగానున్న డాక్టరు తనజోర్డుమీద "మీరు యిక్కడ వుండగానే, మీ కళ్లు పరీక్ష చేయబడును" అని వ్రాయించాడు.

—సి. వి. జగన్నాథరావు, కాకినాడ.

స్థితులమీద ఆధారపడి యుంటుంది. ఆ పరిస్థితులను మనం కల్పించగలిగినట్లయితే ఎక్కువ మొత్తంలో పరమాణుకే క్రి విడుదలౌతుంది.

—అనంత.

★ చిన్నబోయిన చెన్నపట్నం ★

(11-వ పేజీ తరువాయి)

పీడనా వెళ్ళిపోతే, యింక యిక్కడ మా ముఖం చూసేవాళ్ళు ఎవరు వుంటారు? అదీ గాక - ఇన్ని సంవత్సరాలు యిక్కడ చాలీ చాలని ఆదాయంతో రోజురోజుకీ పెరిగే సంసారంతో జీవితం గడుపుకోచ్చు. ఇప్పటికైనా మనదేశానికి పోయి, ఆపడే తిప్ప లేవో, మనవాళ్ళ మధ్యనే పడితే అక్కడికి అదొక రకం తృప్తిగా వుంటుంది ఏమంటారు?"

“నిజమేలండి! మీరు అన్నట్లు మన వూళ్ళలో మెతుకులు తిని బతికినా యిక్కడ పరమాన్నం తిన్నదానికంటే మిన్నగా వుంటుంది మీరంతా గుంటూరుకే వెళ్ళాలి కాని, మీకు అక్కడ అంత కష్టపడవలసిన అవసరం ఏమీ వుండదు. అక్కడ పీడన గుమాస్తాలకి గిరాకీ చాలా ఎక్కువగా వుండటం. గుమాస్తా అనేవాడెవడైనా రోడ్డు మీద కనిపించాడంటే, కోడిపిల్లల్ని గడ్డలు తన్నుకుపోయినట్లు తీన్నుకుపోతున్నారట. పీడన, నిన్ను మాయంటి పక్కభాగంలో వున్న వారి బంధువు ఒకాయన గుంటూరు నుంచి వచ్చాడు. ఆయన చెప్పాడు-అక్కడ నెయ్యి, బియ్యం, వస్త్రాల ధరలు ప్రతి ఏడాదికంటే కూడా యీ ఏడు చాలా తక్కువగా వున్నాయట. అందుచేత మీలాటివాళ్ళు అక్కడికి వెళ్ళితే అన్ని విధాలా గుఖపడతారు. ఈ మహా పట్టణంలో యీలా ఒంటరి బతుకు బతికేకన్నా, మన వూళ్ళో మనవాళ్ళ మధ్య మసులుతూ బోయిగా గడపాచ్చు...మిగిలిన అన్ని విషయాలలోనూ గుంటూరు గొప్పగానే వుంటుంది కానీండి - దాని దుంపతే గ ఎండ మాత్రం మహా దండిగా కాస్తుంది కాని కొక్కదానికీ తట్టుకోగలిగే గుంటూరు గంధర్వలోకం కదండీ...”

ఆ తరువాత వాళ్ళ యింకా ఏమేమి మాట్లాడుకున్నారో నాకు వివరాలికి ఆస్కారం లేకపోయింది. సంభాషణ యీ దశలోకి వచ్చేసరికి ఎదురుగా వస్తున్న ఏంబ్యులెన్స్ కారుకి చారిత్రేయట్టుంకోసం జనంలోనుంచి నేనొక మూలకీ కదిలి పోయాను. తారు దాటిపోయేలోగా నామందు జటు దూరమైపోయింది. వారి కోసం వెతుకుతూ నేనూ ముందుకు పోతున్నాను.

“ఏమండీ! వెంగలాయ చెట్టిగారా? - మా మెలా పూరికి దా వచ్చివుంటిరే? - ఎల్లారం సాగ్యందానే?”...రవ్వల దుడ్డులు పెట్టుకొన్న ఒక పెట్టిగారు, జీరాడే జరి

కండువాతో చమురోజే భార్యారత్నంతో నడుస్తున్న మరొక చెట్టిగారిని పలుక రించారు

“మమూవ న్నిమి! మన అండవాళ్ళు బీచి కిదాపోయి ఏడు స్తామంటే సరిదా అంటిని. బిడ్డు అంతా మన సొంతూరు పోయివుంటి. మేముదా బిల్లో రెండుపేరు విపూడి న్నిమి. నేటికి భార్యసాదికోయిలకు పోయి వుంటిమి ఇనికీ గబాలిగుడికి పోలానూ అని తలస్సిని. మన అండవాళ్ళు ఇనికీ కట్టాయం బీచికిదా పోవాలా అని నిండా గలలా సేస్తారు. ‘సరి; అప్రియే సెయ్’ అని యిట్లా వస్తావుంటిమి అదిసరి - మీకుదా నెరయా వీడువుండే - మెలాపూరులో ఇంద ఆంధ్రా హైకోర్టుదా పోయివుడుస్తే, మీయింకో వాడుగవుండే తెలుగుకారుగా అంతా గాలిసేసి పూడుస్తురు అట్టా...మనకిదా కొంచెం మిన్నాలియే కొలిపిటా, నంబ కడలో యిరికిర నాల అంజిపేర్ ఆనామి గళుకి సాకర్యమాన వీడు వేణుం. నంబమా చారందా గొంచెం గమనంలో పెట్టుకోమి. వీగుగాలి ఆరవుడ నే కొల్పివిడు.”

“నెయ్యంగో! ఆనా - మిన్నాలియే బంగారయ్యకెట్టిదా నాకు నెప్పి పెట్టి వుండాడు. మాస్తాం. యదావదు వారువలి పణిపుట్టి, మీకుదా రెండు మూడు పోర్న్ యిప్పిస్తును. పోయి వస్తానండి. అడియేన దాసన్!”

చెట్టిగార్ల జట్టూ విడిపోయాయి. చడి చిప్పడూ లేకుండా నేను బీచిలో చేరి ఒకమూలగా పోయి కూర్చున్నాను. సముద్రుడు పాడే సంగీతానికి అవశ్యతగా రెడియోలోనుంచి కర్ణాటక సంగీతం పొద్దుకొస్తోంది.

“ఏమండీ! మనం యిల్లు మారితీరాలండి. చచ్చిపోతున్నాను - పగలల్లా. మీకేం - మీరు హాయిగా అఫీసులో ఫానుకింద కూచుని కునుకుతీస్తుంటారు. గాలి ఆడని ఈ కొంపలో కుంపటిదగ్గర పడి నేను చచ్చిపోతున్నాను” - చల్లగాలికి మొఖం వాచి వున్న ఒక యిల్లాల, చిరాకు తగివున్న యింటాయనకి, దరఖాస్తు పెట్టుకొంటోంది.

“మారదాం: మారదాం! ఇదుగో యీ హైకోర్టు వెళ్ళిపోయిందంటే వూళ్ళో యిళ్ళన్నీ ఖాళీయే. అప్పుడు మూడంతస్తుల మేడే ముప్పై రూపాయల అద్దెకు దొరుకుతుంది. ఇంకొక్క రెండు నెలలు ఓపిక పట్టు” - భార్య పెట్టుకొన్న దరఖాస్తుమీద భర్తగారి రిమార్కు

అతరువాత వాళ్ళ సంభాషణ అట్లా అట్లా తిరిగి తిరిగివచ్చి చివరికి అలవామై

స్వర్గము

భార్య: ఆహాహా! ఎంత హాయిగా వుంది యిక్కడ!! దీన్ని చూస్తూవుంటే నోటమాటలు కూడా రావు!

భర్త: అయితే యిక్కడే వుండిపోదాము.

* * *

మాస్టరు: అరే! అబ్బాయి మనలో ప్రతిదినం అభివృద్ధి చెందేదీ ఊహించేది ఏదిరా!

విద్యార్థి: దినదినమూ ఊహించేది ఆదాయం. అభివృద్ధి చెందేది ఫ్యాషన్ నారే!

—కె. బి. కృష్ణవేణి

* * *

భార్య: ఏమండీ! క్లబ్బుకి వెళ్ళినట్లున్నారు. ఇవాళ పేకాటలో ఏమాత్రం గెలిచారు?

భర్త: రోజు విడిచి రోజు గెలుస్తానని యిదివరకు ఎన్ని సార్లు చెప్పేను?

భార్య: అయితే రోజువిడిచి రోజే ఆడకూడదా అండీ?

—సి. బి. జగన్నాథరావు, కాకినాడ

పోట్లాటల్లోకి దిగింది. ‘స్వర్గాని కెళ్ళినా సవతిపోర’ని చెన్నపట్నాని కొచ్చినా మొగుడూ పెళ్ళాల పోట్లాటలే వినక తప్ప నందుకు నన్ను నేను తిట్టుకొంటూ, యిసక దులుపుకొనేమిదతో లెంపలేతుకొని సంచి పట్టుకొని చక్కా చచ్చేవాను. బస్సు స్టాండులో జనం కిటకిటలాడుతున్నారట. బస్సుమాత్రం యింకా రాలేదు. చెన్నపట్నంలో మోసం జాస్తి అనే మాట జ్ఞాపకానికిరాగా జేబులో పర్స, సంచిలో సరుకు సరిమానుకొన్నాను. వాటి ధర్యమా అని అన్నీ వున్నాయి.

—గుంటూరు గ్రామకాపురస్తుడు. (మకాం : మద్రాసు)

★ ఎండిన మొండిమధ్యాహ్నం ★

(10-వ పేజీ తరువాయి)

రా: ఎవరువారూ, నువ్వేనా, పాపం... నిన్నురికే తిప్పకూన్నాం ఆయన ఎండలో పనిమీదవెళ్ళి తిరిగి తిరిగొచ్చి పడుకున్నాడు. నువ్వు వచ్చావని రాగానే నేనెప్పుడు. తనే వచ్చి మీ దుకాణానే కాకుతో మాట్లాడతానన్నాడు.

బా: ఇంకా మాట్లాడతేవేటిమధ్యాహ్నం మూడున్నెల్ల కాతా ఒక్క దమ్మిడియైనా చెల్లుచెట్టకుండా మాట్లాడాని కొస్తారట మాట్లాడానికి. మీ యింటికి తిరిగి తిరిగి నాన్న పడిపోయాయి ఈ ఎండవేళ యొక్కడికి వెళ్ళరుగదా అని తప్పకుండా ఇస్తారని నేనన్నే.

రా: అంత నిక్కచ్చిగా మాట్లాడితే యెలాగయ్యి. ఆయన దుకాణానికి వచ్చి అంతా సెటిల్ చేస్తారని చెప్పే వినవేం

బా: సాయంత్రంలోగా ఆయన వచ్చి సెటిల్ చెయ్యకపోతే దీపాలవేళ వచ్చి యిచ్చేదాకా గుస్తుంటావా అని కదలనన్నానని చెప్పండి.

రా: అమ్మయ్య - వెళ్ళాడు - చూసానోరారా అబద్ధం ఎలా చెప్పిస్తారండీ? నిజంగానే కునుకు పట్టించేమిటి? ఎండపడి తచ్చేరు పడితే పట్టనావచ్చు. ఈ సహాయం యీపూట భోజనం వాళ్ళు. నాకు మాత్రం నడుం వాల్చటంకంటే వేరే పనే ముంది!.....

[మునిసిపాలిటీ సెరన్ మొయ్యో భుని కూస్తుంది. మళ్ళీ సోమేశం కలలు కంటూను, రాజ్యం గడవ మీద నడుంవాల్చి ఉంటాడు.]

సో: గదిలోతల కలగా వెలుతురు, ఈజిప్ట్ లో నా నీడల కలతలు, గోడమీద గొలుసుల బొమ్మలు గోడకింద చాపని అంటి పల్లెంలో తెల్లముక్కనో కళ్ళంలో చివ్వులు తుక్కునో చేరేసే తొందరలోన ఈరేగే చీమల బారు.

రిధివాకిలి విచ్చువు వెధవ ప్రాణం విసిగిస్తే, నేనే, కొడుక్కు తినే కేక, మునిసిపాలిటీ సెరన్ మూర్ఖరావం రిరామ మెరగక వీదిగోడపైన వెలివాడి వుపనాగిన ఫక్కిని రిసుగులేని ఫేక్టరీ ఫోరజిలో గుంటికాకి చావుకూర, కావు కావు

భూగర్భంలో పితృదేవతల సుసగుసల్లాగ నుండేలో బెంగల సురసురలూగ కిటికీ పంచని బాకీవాడి దురుసులూగ కుళాయిదగ్గర వోల్ట్ లేండ్ లేడిసబు గులాగ సాంధిపులాగ ప్రపంచమంతా మహా ప్రపంచపు నగర చూడావిడి అంతా అంతే

స్మృతి విస్మృతి సంధ్యలో మసకే మసి వి విసవిసలై కనికనిగా కాగది పక్కని నా గదిలోనే నా మదిలోనే నా హృదిపై నా కలలోనే నా తలపైనే నాట్యం, చిందుల శివలయ నాట్యం.

[స్వల్ల అల్లరి - ఆటగోల్] బల్లచెక్కలో రక భక్, పరులు బంతిలో ధక్, ధక్. చిగుగు గోచిలో బంతాటానే తిట్ల యెరగని పారుగు పిల్లకాయలగం తుల్ల గందరగోళంతో గం తుల్ల గందరగోళంతో కాంతి చెడిన మా తలవాకిలి కాంతి చెడిన మా తల వాకిలి.

[పిల్లకాయలగోల్ క్రమంగా ఫేడవుట్]

వాకిలి అవతల రోడ్డుపైని పాల్లపు సకాలం - రిబ్బన్లో మాట్లో గిన్నెలకి - చీరలు దుప్పట్లూ రైకల గుడ్డలు తువాట్లూ వియ్యపరాళ్ళ జిల్లో, బల్లె పల్లం - గాజులో వాణ్ణి పొమ్మంటే వాకిలి యితరల మంచంపైని జలవ్రతయంపు కయ్యాగృహం రాధికా సాంత్యం.....

ఆ: ఆ: కాగితాలు భాగ్యదురరాజ్యం. రా: చాలైంది అబద్ధపు వ్రాతలు. పడక్కు రీలో పడుకొని ఏదో మహాకావ్యం వ్రాస్తున్నారనుకున్నాను. ఇవా వ్రాతలు. ఏనాడేనాడో ఇంట్లో జరిగిన సంగతులన్నీ కలిపి ఇరికించేస్తే అదే కవిత్వమా?

సో: ఇది మహాకావ్యమే టెలివానా. మనకదే మహాకావ్యం. ఈనాడు పితుకు తున్నావో సామాన్య మానవుడు, విధిమానినీ, మధ్యతరగతి వాడు, వాణ్ణి కథానాయకుడు. అంటే నేనే. నువ్వు కథానాయకవు.

రా: ఇవేం పద్యాలంటే మేం చిన్న పృథు చదువుకున్న లేటగితులు కావు. ఆట వెలదులా కావు. నీసాలా ఉత్పలమాలలా ఎందుకోచ్చివ వదాడతా.

డంతా ఇలాగే వాస్తున్నారు. ఇలా వ్రాస్తేనే ప్రజలంతా మన్ని మహాకవి అని బ్రహ్మ రథం పడతారు.

రా: పూలమాలలు పట్టుకు నిద్రిం గా ఏ స్టేషన్ లోనో కాసుక్కుమని ఉంటారు, వెల్లిరండి త్వరగా.

పోస్టుమేన్: సార్ - సార్ - సోమేశం గారూ.

సో: రాజ్యం, దుకాణదారు గుమాస్తా యేమో.

రా: కాదండీ, పోస్టుమేన్.

సో: ఏం పోస్టుమేన్. ఏం వుత్తరం తెచ్చా ఏవాళి?

పో: సారీ, ఉత్తరాల్లేవుసార్, తమని ఊరికే మాసిపోదామని వచ్చాను.

సో: అవునులే ఆవిషయం నేను తరవాత మాట్లాడతానుగాని, నాకు ఒక ఉపకారం చేసిపెట్టు. ఒక పద్యం ఒకటి వ్రాశాను. దీన్నీ కవ్వోపెట్టి అడ్డన్ వ్రాశాను. బిళ్ళలు అంటించడానికి డబ్బులేవు. 'నాట్ పెయిడ్' గా ఒక స్నేహితుడైన పత్రికాధిపతికి పంపిస్తున్నా. నువ్వే మనుకోక దీన్ని పోస్టులో వేసి పెడతావా? పో: తప్పకుండాను. నెలపు తీసుకుంటానండి

పో: థాంక్స్. రాజ్యం - ఇలా రామిగిన పద్యంకూడా విశేషయ్యి మరి, మళ్ళీ యే బాకీవాడో రాకుండా.

రా: పోస్టుమాన్ కిచ్చి పంపించెయ్యలేమా.

సో: నాదగ్గరింకో కాపీవుందిగా. ఇదిగో విను.

పత్రికలో ప్రాణసంభ్రాంతిలో బేరింగ్ లెటర్ పక్కయింటి ఫ్లోవై కాఫీనో రివ్యువో సెడో కమ్మని వాసన భసాధిపతి నీచరాగిగతుడై వక్రించాడీ

మధ్యాహ్నం ప్రాణప్రియ ముఖాన రోమం-ఉక్రోమం కడుపుల్లో ఆకలి కేళం రైటికి పోలేక ఆక్రోళం. సామర్థ్యం అదృష్టం లేకున్నప్పటికీ కూడాను

కారుల్లో యొక్క సరదాయే కారుని, కడిగే సరదాలేదు, రాదు లిమోజిన్నులో పీకారుపోయే సాయం త్రం యెంతమాత్రం కోడిది, కూలివాళ్ళ పనికూడే

విచ్చగాళ్ళ ముక్తికిపోయే కుభోదయం అంతకంటే కాదిది ఇది యెండిన మొండి మధ్యాహ్నం మది యెండిన బండ మధ్యాహ్నం. హృది మండిన యెండు మధ్యాహ్నం.

బా: సోమేశం గారూ. రా: ఎవరువారూ, నువ్వేనా, పాపం...

కాలక్షేపం

(7-వ పేజీ తరువాయి)

లేనప్పుడే రామరాజ్యంలో వారికి ఉన్నత గౌరవం ఉంటుంది. పొట్టి శ్రీరామ రాజ్యంలో కూడా గౌరవం గలవాడే గౌరవ స్థాయి ఉద్దోగి అనిపించుకోవాలి

బాపూజీ మనకు త్రోవ చూపించాడు. He showed us the way- అని పెద్ద అక్షరాలతో కాగితాలు అచ్చువేసి అంటించాము మనలను నడిపించిన నేత బాపూజీ నేత చూపించినదే నీతి కాని, నేతిలో ఎంత కల్లీ ఉందో నేడు నీతిలో కూడా అంత కల్లీ ఉంది. కల్లీ నేతి సరకు అమ్మడం కూడా నీతిమాలిన పని అని అంగీకరించాలి. మహాత్ముడు మనకు యిచ్చినది కల్లీలేని నేతిసరకు. చక్కని నీతిచూర్లం చూపించాడు. కల్లు త్రాగవద్దు అన్నాడు. త్రాగించవద్దు అన్నాడు కాని, ఆ నీతిని కూడా కల్లీ చేసి, ఫలితం కల్లు అనగా "నీరా" త్రాగితే తప్ప లేదని చెప్పి, గాంధీ మహాత్మాజీ జై! అని మహారాజులను నీరా త్రాగినారా! అంటున్నారా.

ఇటువంటి కల్లీ నీతిని ప్రచారంచేయడం కంటే అవచారం యింకొకటి లేదు అవి నీతిగా ప్రవర్తించేవాడుగాని, అవి నీతి ప్రచారం చేసేవాడుగాని, ఆత్మహత్య అనేది ప్రత్యేకంగా చేసికొనక్కరలేదు. కొండమీదనుంచి క్రిందికి దూకనక్కరలేదు. పామునోళ్ళో చెయ్యి పెట్టనక్కరలేదు. మంటలలో దూకి, ఆహుతి కొనక్కరలేదు. ఎంత చేసినవారి కంటేయేగాని చింత ఏటికి రాను కృష్ణా అనేమాట నిజము. గర్విం చి కల్లు నెత్తిమీదకు వచ్చి కొండకొన ఎక్కిన వాడు కొండమీద నుంచి క్రిందకు పడ్డాడు. చూస్తూ చూస్తూ నిప్పులతో చెలగాటము ఆడేవాడు అగ్నిలో బుగ్గి అవుతాడు. విష సర్పములతో పయోముఖ విషకుంభములవంటి కల్మషబుద్ధులతో కలిసి కార్యకలాపములను సాగించేది సాహసుడు ఆ విషమ విషతంత్రములలో నే విగత జీవులవుతాడు. అప్పుడు లోకం "అయ్యో! పాపం!" అనదు. "వాడిగతి అంతేకావాలి" అంటుంది. నీతిమాలి ప్రవర్తించడంకంటే, వాడు—

"ఉరుతర పర్యత" గ్రముననుండి దృఢంబగు రాతిమీద న త్వరముగ ద్రెల్చి కాయము మాతంబుగ జేయుట మేలు" అంటుంది అవినీతి అతిశయించి, అంతశ్శుద్ధి ఆత్మికతను నూరించి, ధాతువు క్షీణించి,

ఆయువు మూడి, ప్రాణహాయపు వీడి, సంఘ కళేబరము క్రుల్లి, పుచ్చి పురుగులు పట్టుచున్నప్పుడు, క్రిమిసముదాయ సంకులమై పూతిగంధ హేయమై దూష్యమైనప్పుడు, దానికి అంత్యపరిష్కారమైన అగ్ని సంస్కార మొనర్చి, ఒక అంత్య సమస్కారం చేయాలి. అవినీతిని దహించేది ఆ పవిత్రాగ్ని మాత్రము ప్రజావృద్ధులు తేత్రమునుండి ప్రజ్వలిస్తుంది. అదే ప్రచండ ప్రజావిప్లవాగ్ని కర్మపరతంత్రునకు అగ్ని ప్రాప్త్యమైనది. అది ఆర్యలోక ఆరాధ్యమైనది అట్టి ప్రజావిప్లవము వరిల్లుగాక! ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్! ★

భిన్న స్వరాలు

(27-వ పేజీ తరువాయి)

కొంతవస్తే పుషయోగమేముంది? ఒక మొత్తంగావస్తే మంచి వడ్డీతో ఎవడికైనా పెట్టుబడికిస్తే..

"అయినా యిలాగాళ్ళి ఖూరంబోనీరారు. మెల్లగా మాట్లాడమంటాడు పైగా. అంత అభిమాన మేడ్చేవాడు విసరిపారేయరాదా? అభిమానాలు. అభిమానాలయినా. ఏమి లేకున్నా ఈ నిక్కులలో నే నీర్ల గస్తా వుంటారు రేపు ఘనం అఫీసువద్ద జీతమందిన వాడు పట్టుకుంటే స్నేహితుల మందర లేలుకుట్టిన దొంగలా యిచ్చేస్తాడు. ఆ అభిమానమే నిజమయితే అలా చేస్తేనే వాడు మనిషి...తూ...పాడు ప్రపంచం..."

"ఏయ్! ఆవు." రికా ఆగింది. జేబు చేతిలో వేసి రికావాడు "బాబూ" అని మరేమా అనే లోగానే గౌరవ్యుగారు తలుపు వేసుకొని లోనికెళ్లారు. వాకిటివైపు చురచుర చూసి రికావాలా బజారు మార్గం నట్టాడు.

4

బందర్ రోడ్డున గబగబ నడుస్తున్న రామరావు తల పైకెత్తినేలేరు. మెదడు మెలికల్లో ఆలోచనా ప్రవాహం ముడిబడుతోంది పాడుబ్రతుకు! వాడి ఒక బ్రతుకే! అంతమందిలో ఆ త్రాప్తునివల్ల మాటలు నడలాల్సి వచ్చింది వాడికి డబ్బే బాకీ తీసుంటేనో! ఆ...ఎందుకంటాడు. విచ్చే జీతం తొంభయింది. ఇంటి బాడు క్కే పాతికపోతుంది మిగిలిందిదీనికి సరిపోతుంది. అయిదు మంది సంసారం. పెద్దపిల్లాడి చదువు ఫీ! చస్తినన్నా బావుంటుంది ఇంట్లో పెండ్లాం బిళ్లలపాడు, వీధిలో అన్న లాళ్ల వాడావేకి, ఆఫీసులో ఆఫీసర్ చిర బుర్రలు! ఫీ! ఫీ!

అయినా యీలాంటి నీతుడిదగ్గర ఆశ్చర్య

చేయటం వాడే పొరబాటు. కాని ఏంచేస్తాడు. పిల్లాడికి మబ్బు కమ్మేసి మంచంలో బడుతే! వీడే దిక్కయ్యాడు. ఏం? వూరికేయిస్తున్నాడా? ఎన్ని నెలలయితే అన్ని యిరవై అణాలు చెపులుమెలేసి గంజా కోడూ! అయినా మహాకార్ల దౌర్జన్యం పోవాలి! వీళ్ళన్నంత కాలం యింతే!

తోటి మనిషునన్నా భావించాడా? ధాగా ప్రవాహంగా ఆసుకవిలాగ బాణాలాగుచ్చాడు పాడుపగవ అందరిలోను. వాకిటీ నాలంటి ఖర్చు పట్టకపోవడం!

నీలయినంత త్వరలో వీడి డబ్బు విసిగి పారేయాలి ప్రతి నెలా అనుకుంటూనే వున్నాను. కాకుండా వుంది. పోయిన నెలేమో నుగుణకి పురుడు.. జేబుమే గాక అప్పుకూడ అయింది ఈ నెలేమో వాయవ గాగు క్రింద పడి కొలు బెంకడం ఖర్చుల వటమూ... అన్నీ యీలానే అవుతున్నాయి ఒక జత గుల్లెల తప్ప వాకేమీ లేవు అవే ప్రతిదినమూ నుగుణ సభ్యులతో ఫులికి పెట్టండి. ఇంక ఆమె పని మరి పాపం! గెండ్ రెండు బీరలు! అంగులోను ఒకటి మెల్లబడింది ఇంక పిల్లలూ... పైగా బంగువులూ. ఫీ. ఫీ...

ఈ గౌరవ్యుగాడి కొక్కడికే నయితే ఏలాగో యివ్వచ్చు. ఈలాంటి గౌరవ్యుల మరో పాతికమంది నెత్తిన వున్నారాయ్. అయినా వీడికి పారేసి నాలుగు గులపాలి! కొంచమైనా మానవత్వమంటూ వుంటుందనుకున్నాడూ? ఆ గుంపులో తెలిసినవాళ్ళే వస్తేనే లేకుండా కొంపనీ! ఎవరైనా చూచివుంటే ఎంత అనమానం! వీడినైన ఎలాగైనా కసి తీర్చుకోవాలి...మ్మ... ఏంచేయగలను నేను? తూ...పాడు ప్రపంచం.

"కీర్తి" కారుకు నడవ లేకు పడింది. "విమయోగ్" తూగుతూ తూలుతూ నడుస్తున్నావా?" కండ్లనోగు లోంచి నీళ్లు గంగా చూస్తూ గదమాయించాడు కాకు వోనర్.

ఇక ప్రపంచంలో సద్ధి రావుకాళ్ళు ఆఫీసుకి దారితీశాయ్. ★

కుప్పూ ★ బొల్లి

వద్దెరా మేపామచ్చులు, నీ, సవాయి వ్యాధి లకు గ్యారంటీ చికిత్స క్యాడలాగు ఉపరము వలయా జి. వి. రెడ్డి & కో. (రిజిస్టర్డ్)

"భాస్కర" కమిషన్

గోపాలపురం తూర్పుగోదావరి

న్యూస్ రీల్

(31-వ పేజీ తరువాయి)

తర కూ ఆస్మేయాసియా రక్షణ పథకం గురించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఎటి నిర్ణయమూ చేయబోదని సర్ విన్ స్టన్ చర్చిల్ కామన్స్ లో ప్రకటించారు.

మంగళవారం, మే 18 :

—గుంటూరులో హైకోర్టు స్థాపన సందర్భంలో నిర్బంధంగా భవనాలను స్వాధీన పరుచుకోడానికి గాను ప్రభుత్వం ప్రవేశ పెట్టిన బిల్లునూ, విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి కేంద్రాలను స్వాధీనపరుచుకోడానికి ప్రవేశ పెట్టిన బిల్లునూ ఆంధ్రరాష్ట్ర శాసనసభ సెలవు కమిటీల పరిశీలనకు ఒప్పగించింది.

—కొరియా అంతటా ఎన్నికలు జరిపే విషయంలో దక్షిణ కొరియాతో అమెరికన్ ప్రభుత్వం ఒప్పందం కుదుర్చుకోలేక పోయిందని అమెరికా జనీవాలో బ్రిటిష్ శ్రేణి ప్రతినిధులకు తెలియపరిచినట్లు జనీవా వార్త.

—నూతన ప్రాథమిక విద్యావిధానాన్ని రద్దుపరిచి 1954 జూన్ నుంచి పాఠశాలల్లోనే అమలుజరపాలని మద్రాసు ప్రభుత్వం నిశ్చయించినట్లు విద్యామంత్రి సీ సుబ్బ హ్మయ్యంగారు మద్రాసు శాసనసభలో ప్రకటించారు.

—కరాచీ, లాహోర్, పెషావర్ మొదలైన ప్రాంతాలలో కమ్యూనిస్టు నాయకులను అరెస్టు చేసినట్లు కరాచీ వార్త.

—ఉత్తర వియత్నామ్ డెల్టాలోని శ్రేణిచిహ్నవరంపైకి 80 వేల వియత్నామీన్

సైన్యం దాడి చెడుతున్నదని హానోయ్ లో శ్రేణిచి అధికారులు ప్రకటించారు.

—కొరియాలో ఉభయ ప్రభుత్వాలూ ఒక ఉన్నతాధికారసంస్థకి లోబడి సహకారంతో సమస్యలను పరిష్కరించుకోవాలని పండిట్ నెహ్రూ పార్లమెంట్ లో నూతన చర్యలు ఇండ్లో చీనాలో కూడా ఇదే విధంగా పరిష్కరించుకోవచ్చునని చెప్తూ, శ్రాన్స్ తో బాంధవ్యం పెట్టుకోడానికి సిద్ధంగా ఉన్న వియత్నామ్ ని అధికారుల రాజీవిధానానికి హద్దం ప్రకటించారు.

—హైదరాబాద్ రాజ్యాన్ని భావల ప్రకారం విభజించి ఆయా భాషారాష్ట్రాలలో చేర్చాలని ఫజల్ ఆలీ కమిషన్ కు నివేదించడానికి హైదరాబాద్ రాష్ట్ర కాంగ్రెస్ కార్యకర్తల నిర్ణయించింది. ★

(26-వ పేజీ తరువాయి)

నిగలాడుతూ వుంటుంది; క్రొత్త వెనకవేపున తెల్ల వెంట్రుకలు కొన్ని కనపడుతున్నాయి కళ్లలో యౌవన సహజమైన కాంతి, నెత్తురు చారలూ మనక మనక గా కనపడుతున్నాయి. నాన్న విచారించే చోటాదా ఈ పెద్ద? ఆమె నవ్వుకుంది. తనకి పెళ్ళియితే చాలు అని నాన్న భావం అయివుంటుంది ముసలివాడయితే ఏం, నయసువాడయితే! తనకు ఒకటే; తనను గుడ్డివాడు తప్ప కళ్లున్నవాడెవడూ ప్రేమించడు.

ఇల్లంతా బంధువులతో నిండి కళ్లకళిలాడుతోంది నాళ్ళకి ఉపచారం చెయ్యటంలో సతమతమాతున్నా, ముదర్సంగారి దృష్టంతా సరోజినిమీదే వుంది. ఆమె అసలు రూపు బ్రేటపడితే ఏం చిక్కు వస్తుందో అని అలోచిస్తున్నా దాయన ఏదీ ఎట్లా జరగాలో అట్లాగే జరుగుతుందని మనస్సు కుదుటపర్చుకున్నాడు కొంతసేపు. కొంతసేపు—మొగు డంటూ వొకడు దొరికాడు, నుంగళనూత్రం కట్టాడు; చాలు. ఇకమందు వాడు కోపం వచ్చి పెల్లిపోయినా బాధలేదు అనుకున్నాడు కాని ఆ కండ్లికేం తెలుసు ఆడదాని మనస్సు? సంఘంలో తన మర్యాద కాపాడుకోవడంకోసం తన బాధ్యత తాను నెరవేర్చటంవరకే మానుకున్నాడు. కురూపి అయినా, రిగిసిడి అయినా, ఆడదానికి మొగుడితో సరసమాడాలని, కాపరం చెయ్యాలనీ కోరిక గా వుంటుందని ఆయన మర్చిపోయినాడు ఆయన సంతతి ప్రల్లా, 'నా మాతురు ఎటువంటిది అయితేం, పెల్లి చేశాను' అని మాత్రమే.

రాత్రి పది గంటలు దాటింది; సరోజిని, శేఖరం కార్యం గదిలో మంచంమీద చెక్కెల వ్రూ కూర్చునివున్నారు. రాత్రిచీకటి గుయ్యారంగా వుంది బ్రేట ఆ యింట్లో లైట్లు వేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయి. ఆ గదిలో మందమైన నీలిరంగు బల్బు వెలుగుతోంది పెల్లికూతురు మేలిరకం పట్టుచీర కట్టుకుంది. వొయ్యారమైన ఆమె శరీరపు వొంపులకేసి చూస్తూ సిగరెట్లు తగలేస్తున్నాడు శేఖరం. ఎంత నాజూకైన వేళ్ళు! అందాలు చిందుతున్న వోళ్ళు. కొంచెం అందమీసానంగా వుంటుందని మామగారు భవ్యంగా చెప్పాడు—కాని ఇదేమిటి? తెలివితక్కువ...

“పొద్దుణ్ణించి, నీతో మాట్లాడాలని చూస్తున్నాను గాని పడ

లేదు” అన్నాడు శేఖరం. అతనికి చాలమంది స్త్రీలతో పరిచయం వుంది లోగడ. అందువల్ల భీతి, సిగ్గు లేకండా వెంటనే మాట్లాడగలిగాడు.

సరోజిని మానంగా వింటున్నది; గుండె దడదడలాడుతున్నది.

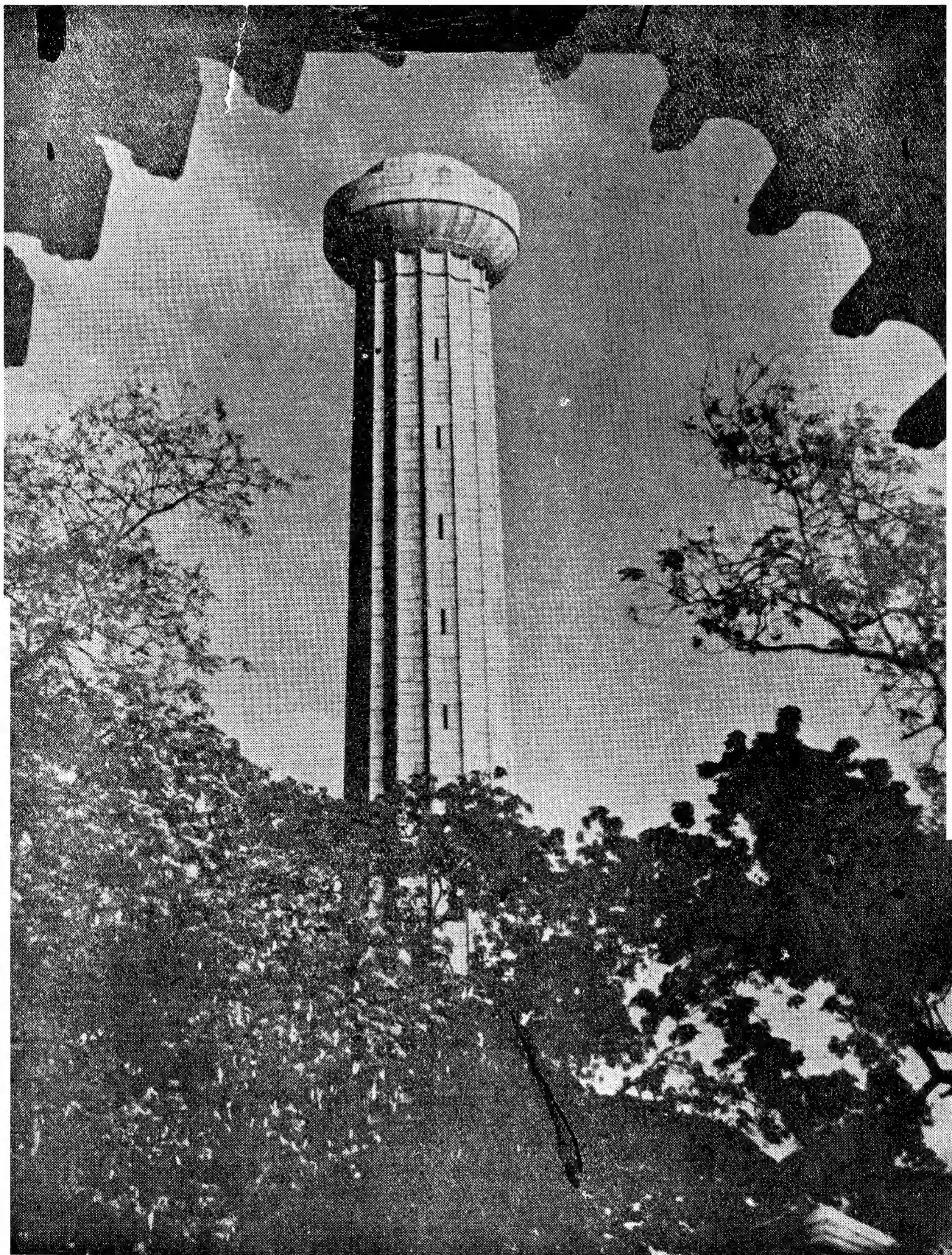
“నువ్వు ఎందుకీ ముసుగు వేసుకుంటున్నావు ఎప్పుడూ? నీకేం భయ మక్కర్లేదులే తీసెయ్యి” అన్నా డతను తాపీగా.

సరోజినికి గుండె ఆగిపోయినంతపైనైంది. కాని కొంచెం తమాయించుకుని ఖచ్చితంగా, “వొద్దండి. ముసుగు తీస్తే భరించలేరు. నామాట వినండి” అన్నది చివరి మాట అంటూ విసుపు ఆగక, ఎత్తేసింది.

శేఖరం, ఆమె దగ్గరి గాజరిగి, ఆమె చేతులు పట్టుకున్నాడు. “ఏమిటకు. నే నేమననులే. ను చెప్పావున్నా నాకేం ఫర్వాలేదని, మీ నాన్నతో చెప్పాను మొదట్లోనే.” అతనికి, ఆ మేలిముసుగు తీసి చూడాలనే కోర్కె నిమిష నిమిషానికి ఎక్కువవోంది అయితే ఆమె ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఎలా ప్రవర్తించటం? ఇక వొకటే మార్గం. ఆమె నిద్రపోతున్నప్పుడు, తీసిచూడాలి...

ఇద్దరూ ఎట్లాగో మనస్సులు సరిచేసుకుని, ఒకరిపక్కన ఒకరు పడుకున్నారు ఎవరి ఆంధోళితో వాళ్ళు నిద్రపట్టక కళ్లు గట్టిగా బలవంతంగా చూసుకుని పడుకున్నారు రెండోవారు నిద్రపోయాక తాము నిద్రపోవాలని ఉభయలూ ఆలోచించుకుంటున్నారు శేఖరం గది కప్పుననుకట్టిలన్నిట్నీ లెక్క పెట్టాడు. కిటికీల చువ్వ లెన్నో లెక్క పెట్టాడు. కిటికీ తెరిచి రంగుల్ని డుడ్డంగా పదిమాట్లు జై చేసుకున్నాడు అతను వ్యభిచారి అయినా ఈ వాతావరణం, ఈ అమ్మాయి అతనికి ఎందుకూ కొత్తగా తోచింది. ఏమిటే రహస్యం? ఆ అమ్మాయి అట్లా తనను చూసి వాణికిపోతున్న డెందుకు? శేఖరం పక్కకుతిరిగి, సరోజినిని మెల్లగా కొగలించుకున్నాడు. ఆ రాత్రి— సరోజిని నిద్రపోయాక అతను ఆమె మేలిముసుగు తొలగించి చూశాడు. భయంతో అతని వోళ్ళు జలదరించింది. కాని తమాయించుకున్నాడు. ఆ తర్వాత నిద్రమాత్రం పోలేదు. అతనికి డబ్బూ, అది ఇచ్చే సుఖాలే జ్ఞాపకం రాకపోయినట్టుయితే, అప్పుడే పారిపోయి వుండేవాడు.

[ఇంకా ఉంది]

గడచిపోయిన గాథ

అంశం: 6 నవంబర్ 1974

అమ్మ క ము న కు సిద్ధ ము గా నున్నది!

ఆంధ్రప్రతిక-సచిత్ర వారప్రతికలో సీరియల్ గా ప్రకటించబడిన

మూడురంగుల ముఖచిత్రంతో పుస్తక రూపంలో వెలువడింది.

మా కా పీ కై నే డే వ్రాయండి.

(పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకం.)

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల, మద్రాసు-1